

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 244

trettioåttende årgången

12 oktober 1995

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ Rådets förordning (EG) nr 2380/95 av den 2 oktober 1995 om införandet av en slutgiltig antidumpningstull på import av skrivpapperskopiatorer med ursprung i Japan 1
- ★ Rådets förordning (EG) nr 2381/95 av den 10 oktober 1995 om införande av en slutlig antidumpningstull på import av dinatriumkarbonat med ursprung i Förenta staterna och om slutligt uttag av den tillfälliga tullen 32
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 2382/95 av den 11 oktober 1995 om tillämpningsföreskrifter för ordningen i avtalen om frihandel mellan gemenskapen å ena sidan och Estland, Lettland och Litauen å andra sidan vad avser frukt och grönsaker och bearbetade produkter av frukt och grönsaker 40
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 2383/95 av den 11 oktober 1995 om fastställande av de koefficienter som är tillämpliga på spannmål som exporteras i form av spansk whisky år 1995/96 43
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 2384/95 av den 11 oktober 1995 om fastställande av koefficienter som är tillämpliga på spannmål som exporteras i form av Scotch whisky under perioden 1995/96 45
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 2385/95 av den 11 oktober 1995 om fastställande av koefficienter som är tillämpliga på spannmål som exporteras i form av Irish whiskey under perioden 1995/96 47
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 2386/95 av den 11 oktober 1995 om tillstånd för Österrike att inom vissa områden inte tillämpa bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 1442/88 om beviljande av bidrag för produktionsåren 1988/89–1995/96 för slutgiltiga nedläggning av vinarealer 49
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 2387/95 av den 11 oktober 1995 om ändring av förordning (EEG) nr 2328/91 avseende vissa belopp, som fastställs i ecu efter justeringen av de omräkningskurser som skall tillämpas inom den gemensamma jordbrukspolitikerna 50

Pris : 18 ECU

(Fortsättning på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt en begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fetstil och föregås av en asterisk.

★ Kommissionens förordning (EG) nr 2388/95 av den 11 oktober 1995 om upphävande av förordningarna (EG) nr 1179/95 och (EG) nr 1180/95 om stående anbudsinfordringar för export av spannmål som innehåller av österrikiska interventionsorgan	52
Kommissionens förordning (EG) nr 2389/95 av den 11 oktober 1995 leverans av råg till befolkningen i Georgien, Armenien, Azerbajdzjan och Tadzjikistan	53
★ Kommissionens förordning (EG) nr 2390/95 av den 11 oktober 1995 om ändring av förordning (EEG) nr 1538/91 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1906/90 om vissa handelsnormer för fjäderfäkött	60
★ Kommissionens förordning (EG) nr 2391/95 av den 11 oktober 1995 om ändring av förordning (EG) nr 1098/94 om de regionala basarealer som skall användas i samband med stödssystemet för producenter av vissa jordbruksgrödor	61
Kommissionens förordning (EG) nr 2392/95 av den 11 oktober 1995 om ändring av exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick	63
Kommissionens förordning (EG) nr 2393/95 av den 11 oktober 1995 om fastställande av det maximala exportbidraget för vitsocker med avseende på den elfte delanbudsinfordran som utfärdas inom ramen för den stående anbudsinfordran som föreskrivs i förordning (EG) nr 1813/95	65
Kommissionens förordning (EG) nr 2394/95 av den 11 oktober 1995 om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom socker-sektorn	66
Kommissionens förordning (EG) nr 2395/95 av den 11 oktober 1995 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	68
Kommissionens förordning (EG) nr 2396/95 av den 11 oktober 1995 om fastställande av importtullar inom rissektorn	70
Kommissionens förordning (EG) nr 2397/95 av den 11 oktober 1995 om fastställande av de högsta exportbidragen för olivolja för den tjugonde anbudsinfordran enligt den stående anbudsinfordran som utfärdas genom förordning (EG) nr 2517/94	73
Kommissionens förordning (EG) nr 2398/95 av den 11 oktober 1995 om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn	75

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Kommissionen

95/417/EG:

★ Kommissionens beslut av den 26 juli 1995 om övergångsåtgärder som krävs för att underlätta inrättande och föreskriven användning av provisoriska förteckningar över inrättningar i tredje land som godkänts för export av animalieprodukter till gemenskapen ⁽¹⁾	78

EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSSOMRÅDET

EFTA:s ständiga kommitté

★ Beslut av EFTA:s ständiga kommitté nr 2/95/SK av den 18 maj 1995 om ändring av procedurreglerna för EFTA:s ständiga kommitté	80

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2380/95

av den 2 oktober 1995

om införandet av en slutgiltig antidumpningstull på import av skrivpapperskopiatorer med ursprung i Japan

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3283/94 av den 22 december 1994 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽¹⁾, särskilt artikel 23 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2423/88 av den 11 juli 1988 om skydd mot dumpad eller subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska ekonomiska gemenskapen⁽²⁾, särskilt artiklarna 12, 14 och 15 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen avgivit efter samråd med rådgivande kommittén, och

med beaktande av följande:

A. FÖRFARANDE

- (1) Den 2 augusti 1985 meddelade kommissionen att ett antidumpningsförfarande skulle inledas beträffande import av fotokopiatorer med ursprung i Japan⁽³⁾. En tillfällig antidumpningstull infördes den 26 augusti 1986 genom kommissionens förordning (EEG) nr 2640/86⁽⁴⁾. Den 24 februari 1987 införde rådet genom förordning (EEG) nr 535/87⁽⁵⁾, en slutgiltig antidumpningstull på

import av skrivpapperskopiatorer (nedan kallade PPC-apparater) med ursprung i Japan. Samtidigt godtog ett åtagande⁽⁶⁾ från en exportör, Kyocera, som hade lagt ned tillverkningen av PPC-apparater, att i förväg underrätta kommissionen om exportören beslutade att återuppta exporten till gemenskapen.

- (2) Sedan dessa åtgärder vidtagits inleddes ett antal undersökningar enligt artikel 13.10 i förordning (EEG) nr 2423/88 med avseende på japanska exportörers tillverkning eller montering av PPC-apparater i gemenskapen. Dessa undersökningar resulterade i att kommissionen godtog åtaganden från exportörer vilkas tillverkade eller monterade modeller i gemenskapen ursprungligen hade befunnits omfatta delar eller material av japanskt ursprung med ett vägt genomsnittsvärde på mer än 60 % av det sammanlagda värdet på alla delar eller allt material⁽⁷⁾.

- (3) Sedan kommissionen i augusti 1991 offentliggjort ett tillkännagivande⁽⁸⁾ om den nära förestående utgången av de gällande åtgärderna avseende import från Japan, fick den en begäran om översyn från the Committee of European Copier Manufacturers (CECOM), enligt uppgift på de producenters vägnar som stod för en större del av gemenskapens samlade produktion av PPC-apparater. Denna begäran om översyn var begränsad till PPC-appa-

⁽¹⁾ EGT nr L 349, 31.12.1994, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1251/95. (EGT nr L 122, 2.6.1995, s. 1).

⁽²⁾ EGT nr L 209, 2.8.1988, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 522/94 (EGT nr L 66, 10.3.1994, s. 10).

⁽³⁾ EGT nr C 194, 2.8.1995, s. 5.

⁽⁴⁾ EGT nr L 239, 26.8.1986, s. 5.

⁽⁵⁾ EGT nr L 54, 24.2.1987, s. 12.

⁽⁶⁾ Kommissionens beslut 87/135/EEG (EGT nr L 54, 24.2.1987, s. 36).

⁽⁷⁾ Rådets förordning (EEG) nr 3205/88 (EGT nr L 284, 19.10.1988, s. 36). Kommissionens beslut 88/519/EEG (EGT nr L 284, 19.10.1988, s. 60). Kommissionens beslut 88/638/EEG (EGT nr L 355, 23.12.1988, s. 66). Rådets förordning (EEG) nr 4017/88 (EGT nr L 355, 23.12.1988, s. 1). Kommissionens beslut 89/116/EEG (EGT nr L 43, 15.2.1989, s. 54). Rådets förordning (EEG) nr 359/89 (EGT nr L 43, 15.2.1989, s. 1). Kommissionens beslut 89/309/EEG (EGT nr L 126, 9.5.1989, s. 38). Kommissionens beslut 90/47/EEG (EGT nr L 34, 6.2.1990, s. 28).

⁽⁸⁾ EGT nr C 222, 27.8.1991, s. 2.

rater med en kapacitet av 75 kopior i A4-format i minuten. I överensstämmelse med artikel 15.3 i förordning (EEG) nr 2423/88 innehöll den bevis som avsågs visa att de gällande antidumpningsåtgärdernas upphörande återigen skulle leda till skada eller hot om skada. Begäran om översyn omfattade också åtagandena enligt artikel 13.10 i förordning (EEG) nr 2423/88.

Den 16 juli 1992 kompletterade CECOM sin begäran om översyn med en begäran om att PPC-apparater med en kopieringshastighet av mer än 75 A4-sidor i minuten också skulle ingå i översynen. Denna komplettering innehöll bevis som avsågs visa att priset på sådana PPC-apparater med ursprung i Japan dumpades och därigenom förorsakade gemenskapsindustrin skada.

(4) Den 14 augusti 1992 meddelade kommissionen i ett tillkännagivande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*⁽¹⁾ att en översyn skulle inledas i enlighet med artiklarna 14 och 15 i förordning (EEG) nr 2423/88.

(5) Kommissionen underrättade såväl de exportörer och importörer som man visste var berörda som företrädare för exportlandet och kända producenter i gemenskapen och gav de direkt berörda parterna tillfälle att skriftligen tillkännage sina åsikter och att begära en utfrågning.

(6) Alla klagande producenter i gemenskapen besvarade frågeformuläret och tillkännagav sina synpunkter skriftligen. Dessutom lämnade Kodak Ltd, Hemel Hempstead, Förenade kungariket, vissa upplysningar. Nästan alla exportörer besvarade frågeformuläret tillsammans med sina närstående importörer och produktionsenheter i gemenskapen och tillkännagav sina synpunkter skriftligen. Den enda kända exportören i Japan som inte besvarade frågeformuläret var Sanyo Electric Co., Osaka. Två andra japanska företag, Kyocera Corp., Kyoto och Fuji Xerox Co., Tokyo, förklarade att de inte hade exporterat PPC-apparater till gemenskapen under översynens undersökningsperiod. Kyocera Corp. påpekade att företaget inte hade producerat några PPC-apparater sedan 1986 och bad att bli befriade från sitt åtagande att underrätta kommissionen i tid om det skulle återuppta exporten till gemenskapen⁽²⁾. Även ett japansk handelsföretag, Mitsui Co. Ltd., Tokyo, besvarade frågeformuläret. Tre oberoende importörer, Agfa Gevaert N.V., Mortsels,

Belgien, Infotech Europe B.V., 's-Hertogenbosch, Nederländerna, och Lanier Europe B.V., Sassenheim, Nederländerna, besvarade frågeformuläret och tillkännagav sina synpunkter skriftligen. De parter som begärt en utfrågning fick en sådan.

(7) Kommissionen sökte och kontrollerade alla upplysningar som den ansåg behövdes för ett fastställande och genomförde platsundersökningar vid följande företag:

— *Klagande producenter i gemenskapen:*

- Océ Nederland B.V., med huvudkontor och fabrik i Venlo, Nederländerna,
- Olivetti-Canon Industriale S.p.A., med huvudkontor och fabrik i Ivrea, Italien,
- Rank Xerox Ltd., med huvudkontor i Marlow, Förenade kungariket och fabriker i Mitcheldean, Förenade kungariket, i Venray, Nederländerna och i Lille, Frankrike.

— *Producenter/exportörer i Japan:*

- Canon Inc., Tokyo,
- Copyer Co. Ltd, Tokyo,
- Konica Corp., Tokyo,
- Matsushita Electric Industrial Corp., Osaka,
- Minolta Camera Co. Ltd. (numera under namnet Minolta Co. Ltd.), Osaka,
- Mita Industrial Co., Osaka,
- Ricoh Co. Ltd., Tokyo,
- Sharp Corp., Osaka,
- Toshiba Corp., Tokyo.

— *Närstående importörer i gemenskapen:*

- Canon Deutschland GmbH, Tyskland,
- Canon France S.A., Le Blanc Mesnil, Frankrike,
- Canon (UK) Ltd., Wallington, Förenade kungariket,
- Develop Dr. Eisbein GmbH & Co., Gerlingen, Tyskland,
- Gestetner Holdings PCL, London, Förenade kungariket,
- Konica Bureautique S.A., Nanterre, Frankrike,
- Konica Business Machines International GmbH, Hamburg, Tyskland,
- Matsushita Business Machines (Europe) GmbH, Neumünster, Tyskland,
- Minolta France S.A., Carrières-sur-Seine, Frankrike,

⁽¹⁾ EGT nr C 207, 14.8.1992, s. 16.

⁽²⁾ Se punkt 1, fotnot 6.

- Minolta GmbH Business Equipment Operation, Langenhagen, Tyskland,
 - Minolta Italie s.r.l., Buccinasco, Italien,
 - Minolta UK Ltd., Milton Keynes, Förenade kungariket,
 - Mita Deutschland GmbH, Steinbach, Tyskland,
 - Mita Europe B.V., Hoofddorp, Nederländerna,
 - Mita Italia S.p.A., Agrate, Italien,
 - NRG Italia S.p.A., Milano, Italien,
 - NRG-Nashua France S.A., Créteil, Frankrike,
 - Panasonic Deutschland GmbH, Hamburg, Tyskland,
 - Panasonic Europe Ltd., Uxbridge, Förenade kungariket,
 - Panasonic Italia S.p.A. Milano, Italien,
 - Panasonic U.K. Ltd., Bracknell, Förenade kungariket,
 - Ricoh Deutschland GmbH, Eschborn, Tyskland,
 - Ricoh Europe B.V., Amstelveen, Nederländerna,
 - Ricoh France S.A., Neuilly-sur-Seine, Frankrike,
 - Ricoh Italia, S.p.A., Verona, Italien,
 - Selex Europe B.V., Amstelveen, Nederländerna,
 - Selex Italia S.p.A., Milano, Italien,
 - Selex (UK) Ltd., Croydon, Förenade kungariket,
 - Sharp Electronics (Europe) GmbH, Hamburg, Tyskland,
 - Sharp Electronics (UK) Ltd., Manchester, Förenade kungariket,
 - Toshiba Europa GmbH, Neuss, Tyskland,
 - Toshiba Informationssysteme (Deutschland) GmbH, Neuss, Tyskland,
 - Toshiba Information Systems (UK) Ltd., Weybridge, Förenade kungariket,
 - Toshiba Systèmes (France) S.A., Puteaux, Frankrike.
- *Oberoende importörer i gemenskapen:*
- Agfa Gevaert N.V., Mortsels, Belgien.

- (8) Dumpningsundersökningen omfattade tiden från och med den 1 juli 1991 till och med den 30 juni 1992 (undersökningsperioden).

(9) På grund av den ovanliga komplexiteten hos ett antal juridiska, tekniska och politiska frågor som behandlades vid undersökningen och den mycket stora mängden uppgifter som de berörda parterna lämnat och som ofta krävde en förlängning av tidsfristerna, överskred undersökningen betydligt den ettårsperiod som rekommenderas för utredningar i artikel 7.9 a i förordning (EEG) nr 2423/88. Av liknande anledningar hade det också redan tagit kommissionen nära sex månader efter utgången av de ursprungliga åtgärdernas femåriga giltighetstid, den 24 februari 1992, att inleda denna översyn. I enlighet med artikel 15.3 i förordning (EEG) nr 2423/88 har de ursprungliga åtgärderna fortsatt att vara i kraft under hela denna period.

(10) Samtliga berörda parter informerades om de viktigaste uppgifter och överväganden på grundval av vilka man avsåg att rekommendera ett införande av slutgiltiga åtgärder. De beviljades också en tidsfrist inom vilken de kunde lämna synpunkter på dessa uppgifter.

B. BERÖRD VARA OCH LIKADAN VARA

1. Berörd vara

(11) I enlighet med artikel 7.9 b i förordning (EEG) nr 2423/88 fortsätter det antidumpningsförfarande som inleddes den 2 augusti 1985 om import av fotokopieringsapparater med ursprung i Japan så länge som giltighetstiden för åtgärderna inte har gått ut eller de har upphört att gälla eller avbrutits. Förfarandet förorsakar därför ingen ändring av den berörda produkten. Produkten beskrevs som en "fotokopieringsapparat med inbyggt optiskt system", "som utgörs av fyra huvudbeståndsdelar, nämligen bildbehandling, fotoledning eller framkallning, överföring eller fixering samt pappersmatningssystem" ⁽¹⁾, eller i korta ordalag "skrivpapperskopiator (PPC-apparat)" ⁽²⁾.

(12) Som man kan se av namnet används inte belagt papper utan vanligt skrivpapper för framställning av kopior. PPC-apparater har numera nästan helt ersatt kopiatorer för belagt papper i vanliga tillämpningar. Medan det i kopiatorer för belagt papper används en direktprocess för att överföra originaldokumentets bild till ett kemiskt behandlat pappersark bygger man i PPC-apparater på en indirekt process genom vilken det optiska systemet (som huvudsakligen består av en ljuskälla, en kondensa-

⁽¹⁾ Se punkt 1 (fotnot 3).

⁽²⁾ Punkt 1 i förordning (EEG) nr 2640/86, se punkt 1 (fotnot 4) i denna förordning.

tor, linser, speglar, prismor eller en uppsättning optiska fibrer) projicerar originalets bild till en ljuskänslig yta (vanligen en trumma eller plåt). Därefter framkallas bilden (ofta med hjälp av färgpulver), överförs till vanligt papper (vanligtvis med hjälp av ett elektrostatiskt fält) och fixeras på detta (genom värme eller tryck). Kopiatorer för belagt papper eller direktprocesskopiatorer, enligt KN-nummer 9009 11 00, är därför en annan produkt än de PPC-apparater som omfattas av förfarandet.

PPC-apparater består ofta av flera separata moduler som inte sätts samman förrän på plats hos kunden. I sådana fall är alla modulerna beståndsdelar i PPC-apparaten, oavsett om de importeras tillsammans eller var för sig, såvida de inte kan karakteriseras som rent optisk utrustning som inte ingår i PPC-apparatens standardutförande.

- (13) Ovanstående produktbeskrivning för PPC-apparater medför att digitala kopiatorer (svartvita kopiatorer eller fullfärgskopiatorer) inte utgör produkter som omfattas av förfarandet. Även om den avsökare som används i digitala kopiatorer för avläsning av originalet kan betraktas som ett optiskt system projicerar digitala kopiatorer inte någon bild på en ljuskänslig yta utan efter det att bildbehandlaren har omvandlat originalbilden till digitala signaler sätter den ihop den igen till en ny bild, med eller utan förändringar i originalbilden. Det är denna nya bild som med hjälp av laser överförs till en ljuskänslig yta. När digitala kopiatorer är anslutna till datorer är de inte ens beroende av ett originaldokument som indata.

2. Den undersökta varan

- (14) När det gäller varuområdet kan en översyn omfatta hela den vara som omfattas av förfarandet. Med tanke på denna översyn ansågs det dock inte nödvändigt att undersöka ett antal varutyper för vilka undantag från de ursprungliga åtgärderna redan medgivits och vilka gemenskapsindustrin inte begärde skulle ingå i översynen. Dessa bestod av analoga fullfärgskopiatorer, läsare-skrivare för mikrokort och mikrofilmskrivare, skrivtavlekopiatorer och storformatkopiatorer som kan göra kopior i A2-format och större från original som är större än A2-format⁽¹⁾. Detta innebär att PPC-apparater med tilläggfärg, som endast återger ett fåtal färger för att dra uppmärksamheten till vissa delar av ett dokument, och PPC-apparater för A2-format, som

gör kopior i A2-format (men inte större) från original i A2-format eller större, inte ingick i översynen.

- (15) PPC-apparater med en kopieringshastighet av mer än 75 A4-sidor i minuten togs med i översynen på gemenskapsindustrins begäran. Dessa produkter är helt klart PPC-apparater enligt definitionen i produktbeskrivningen för förfarandet⁽²⁾. Den enda anledningen till att de undantogs från de ursprungliga åtgärderna var att sektorerna 5 och 6 inte importerades från Japan och sektor 6 inte producerades av gemenskapsindustrin vid tiden för den ursprungliga utredningen⁽³⁾. I sin kompletterande begäran om översyn lämnade CECOM tillräckliga bevis för att PPC-apparater tillhörande sektor 5 sedan dess hade importerats från Japan till dumpade priser och förorsakade skada för den klagande gemenskapsindustrin, som producerade i de närliggande sektorerna 4 och 6, vilket motiverade att PPC-apparater med en kapacitet på över 75 A4-kopior i minuten skulle tas med i översynen.

Flera exportörer och importörer framförde synpunkter på att detta skulle tas med i översynen. De protesterade mot uppfattningen att varuområdet för en översyn enligt artikel 15 kan vara lika omfattande som varudefinitionen för förfarandet och ansåg att en sådan översyn borde begränsas till de varutyper som omfattades av åtgärderna. Vissa varutypers konstruktion, produktion och marknadsföring utvecklas ofta med tiden med nya typer som i grunden fortfarande är samma vara. För PPC-apparater, till exempel, har marknaden utvecklats mot mera produktiva, större och snabbare typer av apparater vilkas grundläggande egenskaper dock fortfarande är desamma. Om kommissionen skulle hindras från att undersöka nya typer av samma vara i en översyn enligt artikel 15 bara därför att de typerna ännu inte hade tillverkats då den ursprungliga undersökningen ägde rum, skulle det bli nödvändigt att inleda ett nytt förfarande.

⁽²⁾ Se t.ex. artikel 1.4 första strecksatsen i rådets förordning (EEG) nr 535/87, som hänvisar till varorna som en del av "de varor som beskrivs i punkt 1". Punkt 1 omfattar "skrivpapperskopiatorer som innehåller ett optiskt system".

⁽³⁾ De sektorsindelningar som används i denna översyn är de allmänt vedertagna sektorsindelningarna i Dataquest som gällde i juli 1992 enligt följande:

Bordskopiator: upp till 12 kopior i minuten, basutrustad.

Sektor 1: upp till 20 kopior i minuten, utrustade med funktioner som förminskning/förstoring, zoom.

Sektor 2: 21-30 kopior i minuten.

Sektor 3: 31-44 kopior i minuten.

Sektor 4: 45-69 kopior i minuten.

Sektor 5: 70-90 kopior i minuten.

Sektor 6: 91 eller flera kopior i minuten.

⁽¹⁾ Se produktbeskrivningarna i artikel 1.4 i förordning (EEG) nr 535/87.

Att genomföra två skilda förfaranden för samma vara med ursprung i samma land skulle vara ologiskt, strida mot det system som förutses enligt förordning (EEG) nr 2423/88 och leda till orimliga resultat. För PPC-apparater från Japan inleddes och genomfördes översynen av de gällande åtgärderna enligt artikel 15 även i enlighet med artikel 14 på grundval av uppfattningen att artikel 15 bör och faktiskt endast kan läsas tillsammans med artikel 14. Översyn av de gällande åtgärderna enligt dessa bestämmelser kan innebära att dessa åtgärder ändras. Om de gällande åtgärderna, efter översyn, inte kan ändras så att de också omfattar de nya typerna av samma vara skulle verkan av dessa åtgärder försämrast.

Flera exportörer påpekade också att kommissionen inte på nytt hade samrått med rådgivande kommittén under tiden mellan det att CECOM kompletterade sin begäran om översyn och det att översynen inleddes. Förfarandet för PPC-apparater som importerats från Japan omfattar dock alla typer av apparater, oavsett deras kopieringshastighet, och samråd med rådgivande kommittén ägde rum i vederbörlig ordning beträffande kommissionens grundläggande förslag att inleda en översyn enligt artikel 15 beträffande detta förfarande. De exakta parametrarna för undersökningen diskuterades inte i samband med detta, men det angavs tydligt i meddelandet om förfarandets inledande, och det faktum att PPC-apparater med en kapacitet på mer än 75 kopior i minuten tagits med diskuterades därefter i Rådgivande kommittén vid flera tillfällen innan några slutsatser drogs om eventuella åtgärders omfattning. Enskilda parter har egna omfattande rättigheter för förfaranden och alla synpunkter som de lämnat under undersökningens gång beträffande varutyper som omfattades av undersökningen och av eventuella åtgärder beaktades noggrant innan några slutsatser drogs.

3. Likadan vara

- (16) Då det gäller frågan huruvida PPC-apparater som de japanska producenterna och exportörerna i fråga sålde på den japanska marknaden och inom gemenskapen utgör en likadan vara som de PPC-apparater som gemenskapsindustrin sålde inom gemenskapen, fastställdes det under undersökningens gång att de grundläggande tekniska egenskaperna (enligt definitionen i punkterna 11 och 12 ovan) för alla de PPC-apparater som ingick i undersökningen var i hög grad eller mycket lika enligt artikel 2.12 i

förordning (EEG) nr 2423/88. I fråga om tillämpning konkurrerar i varje fall PPC-apparater i närliggande sektorer, men inte nödvändigtvis bara dessa, inbördes om samma användare och bör anses som likadana varor.

- (17) Japanska PPC-apparater i sektor 5, som inte producerades av gemenskapsindustrin under undersökningsperioden, ansågs vid ovanstående analys vara likadana varor som modeller i sektor 4 och sektor 6, vilka gemenskapsindustrin däremot producerade. I synnerhet en av exportörerna hävdade att det inte fanns någon konkurrens mellan japanska PPC-apparater i sektor 5 och PPC-apparater i sektor 4 och sektor 6 som gemenskapsindustrin producerade, särskilt på grundval av påstådda skillnader i kopieringshastighet, kopievolum och användningsområde. Under undersökningens gång konstaterades det dock att den faktiska månatliga kopievolumen för gemenskapsindustrins PPC-apparater i sektor 4 ofta var nästan samma som kopievolumen för japanska PPC-apparater i sektor 5. Dessutom var ofta kopieringshastigheten för de sistnämnda inte särskilt mycket högre i komplexa tillämpningar, t.ex. dubbelzijdig kopiering, än hastigheten hos gemenskapsindustrins PPC-apparater i sektor 4. Då det gäller användningsområden kunde ingen grundläggande skillnad konstateras mellan gemenskapsindustrins modeller i sektor 4 och japanska modeller i sektor 5. Beträffande gemenskapsindustrins PPC-apparater i sektor 6 kan det hända att dessa är mer ekonomiska än japanska PPC-apparater i sektor 5 när de används i reproduktionscentraler med stora kopievolymer. Inga övertygande bevis lämnades dock på att japanska PPC-apparater i sektor 5 inte också kan användas, om än mindre effektivt, för hantering av stora kopievolymer, oavsett om det sker centraliserat i en reproduktionscentral eller decentraliserat, i kontorskorridorerna. Förvisso finns det för kunder med kopievolymer som är stora eller mycket stora en verklig valmöjlighet mellan PPC-apparater i sektor 5 och sektor 6. Vidare lämnade en annan japansk exportör bevis för att det rådde hård konkurrens, särskilt i samband med stora anbud och offerter, mellan ett "centraliserat" hårdvarupaket med PPC-apparater i sektor 6, som gemenskapsindustrin erbjuder för att möta kundernas kopieringsbehov, och ett "decentraliserat" hårdvarupaket med PPC-apparater i sektor 5 och sektor 4, som japanska företag erbjuder för att möta exakt samma kopieringsbehov. I detta avseende sträcker sig konkurrensen mellan PPC-apparater till och med över närliggande sektorer. På det hela taget har därför den starka tillväxten i försäljningen av PPC-appara-

ter i sektor 5 åtminstone delvis skett på bekostnad av försäljningen av PPC-apparater i sektorerna 4 och 6 såtillvida att sådana kunder som har behov av en så anseilig kopieringsvolym i avsaknad av sektor 5-modeller normalt sett inte kunde ha avstått från att köpa en PPC utan var tvungna att köpa antingen en sektor 4- eller en sektor 6-modell.

Då det gäller japanska PPC-apparater i sektor 6 hade ett japanskt företag redan börjat exportera en sådan modell från Japan till gemenskapen och börjat saluföra den där under översynens undersökningsperiod. Vid denna analys visade sig den importen konkurrera med gemenskapsindustrins PPC-apparater i sektorerna 6 och 4.

- (18) Japanska bordskopiatorer, vilka är de minsta PPC-apparaterna på marknaden, som inte tillverkades av gemenskapsindustrin under undersökningsperioden bör anses som en likadan vara som de PPC-apparater i sektor 1 som tillverkades av gemenskapsindustrin. Dessa båda sektorer sammanfaller då det gäller kopieringshastigheten, så att den enda skillnad som återstår emellan den är att PPC-apparater i sektor 1 har en benägenhet att ha flera funktioner, t.ex. möjlighet till förminskning eller förstoring, och ibland en större kopievolymkapacitet. När de tekniska skillnaderna är små beror konsumentens val i hög grad på prissättningen.

C. GEMENSKAPSINDUSTRIN

1. Inledning

- (19) En viktig fråga i denna översyn var av två anledningar huruvida det fanns någon gemenskapsindustri och, i så fall, vilka producenter som ingick i denna. I fråga om förfarandet måste de berörda parter som begärde översyn enligt artikel 15 i förordning (EEG) nr 2423/88, enligt punkt 3 i denna artikel, visa att åtgärdernas upphörande återigen skulle medföra skada eller hot om skada för gemenskapsindustrin. Formellt måste sannolikheten för att skada eller hot om skada återigen uppstår vid översynen bedömas i förhållande till gemenskapsindustrin i enlighet med definitionen i artikel 4.5 i förordning (EEG) nr 2423/88. Vissa exportörer och importörer ifrågasatte om den klagande som begärde översynen företrädde gemenskapsproducenter vilkas gemensamma produktion av PPC-apparater utgjorde den större delen av gemenskapens samlade produktion av PPC-apparater enligt artikel 4.5 och

därför om bedömningen av skada borde begränsas till dessa producenter.

2. Gemenskapsindustrin i den ursprungliga undersökningen

- (20) Då förfarandet beträffande PPC-apparater påbörjades i augusti 1985 bestod gemenskapsindustrin av fem producenter: Develop Dr. Eisbein GmbH, Tyskland, Océ Nederland B.V., Nederländerna, Ing. C. Olivetti & C. S.p.A, Italien, Rank Xerox Ltd, Förenade kungariket och nederländerna samt Tetras S.A., Frankrike. Tillsammans bildade de CECOM.

I maj 1986 förvärvades majoriteten av aktierna i Develop av en av de japanska exportörerna och Develop uteslöts från gemenskapsindustrin med avseende på fastställandet av skada i den ursprungliga undersökningen. Även japanska dotterbolag som tillverkade fotokopiatorer i gemenskapen uteslöts⁽¹⁾. I november 1986 övertog en annan japansk exportör en mindre aktieandel i Tetras, vilket inte förhindrade att Tetras kvarstod som en del av gemenskapsindustrin⁽²⁾. Sedan dess har dock Tetras slutat att producera och sälja PPC-apparater.

Beslutet i den ursprungliga undersökningen att godta Rank Xerox, Océ och Olivetti som en del av gemenskapsindustrin fattades trots att de alla tre importerade en del av sitt sortiment av PPC-apparatmodeller från Japan. Dessutom hade Rank Xerox ett aktieinnehav på 50 % hos en av de japanska exportörerna och en relativt låg andel av gemenskapens mervärde för sin produktion av små PPC-apparater i Förenade kungariket. Rådets slutsatser om gemenskapsindustrin i den ursprungliga undersökningen, både då det gäller att behålla de klagande företagen som en del av gemenskapsindustrin och att utesluta de japanska dotterbolagen med tillverkning i gemenskapen från gemenskapsindustrin, godkändes av EG-domstolen⁽³⁾. Domstolen betonade därvid att gemenskapsmyndigheterna i detta avseende skulle använda en bedömningsmarginal, från fall till fall, med hänsyn till alla relevanta fakta.

⁽¹⁾ Punkt 62 i förordning (EEG) nr 2640/86, se punkt 1 (fotnot 4) i denna förordning.

⁽²⁾ Punkt 68 i förordning (EEG) nr 535/87, se punkt 1 (fotnot 5) i denna förordning.

⁽³⁾ Se t.ex. mål C-156/87, Gestetner Holdings PCL ./. rådet och kommissionen, [1990] ECR I-781, paragraferna 41–61.

3. Gemenskapsindustrin i översynen

- (21) Begäran om översyn ingavs på CECOM:s tre återstående medlemmars vägnar, dvs. Rank Xerox, Océ och Olivetti.
- (22) Rank Xerox yrkade att betraktas som en del av gemenskapsindustrin har stärkts sedan den ursprungliga undersökningen. Företaget varken importerade eller sålde PPC-apparater från Japan till gemenskapen under översynens undersökningsperiod. Det ökade märkbart graden av gemenskapsmervärde för sin produktion av små PPC-apparater i Förenade kungariket. Dess företagsomfattande gemenskapsmervärde, inbegripet tillverkning av snabba PPC-apparater i Frankrike, var också avsevärt högre än i den ursprungliga undersökningen och låg på en sådan nivå att dess gemenskapsursprung ligger utom allt tvivel. Rank Xerox skall därför fortfarande anses som en del av gemenskapsindustrin.
- (23) Efter den ursprungliga undersökningen har Océ bibehållit en betydande produktionsnivå inom sektorerna med snabbare kopiatorer, med ett mycket högt gemenskapsmervärde som garanterar gemenskapsursprung. Företaget lyckades dock inte utöka sitt egentillverkade varusortiment till sektorerna med långsammare kopiatorer, där det fortfarande försörjs på grundval av ett OEM-arrangemang (original equipment manufacturing) med ett japanskt företag. Dessa OEM-apparater utgör en mindre, dock inte obetydlig, del av Océ's omsättning av PPC-apparater i gemenskapen. Under översynen konstaterades det emellertid att det numera är ganska vanligt att producenterna, även de japanska, köper delar av det omfattande varusortiment som konsumenterna kräver från andra producenter. Under översynens undersökningsperiod levererades dessutom de stora flertalet av Océ's OEM-apparater inte längre från Japan utan från ett tredje land (vars rätta ursprung har bekräftats) som inte omfattades av översynen. Antalet PPC-apparater som Océ importerar från Japan har därför minskat kraftigt sedan den ursprungliga undersökningen. Liksom i den ursprungliga undersökningen kunde alltså Océ anses som en del av gemenskapsindustrin.
- (24) 1987 flyttade Olivetti hela sin PPC-apparatproduktion till ett nyetablerat samriskföretag med Canon, Olivetti-Canon Industriale (OCI), i den gamla Olivettianläggningen i Ivrea i Italien. I detta samriskföretag innehar Olivetti hälften av aktierna plus en. Olivettis ställning som medlem i CECOM klargjordes genom ett brev från OCI den 15 oktober 1992 i

vilket det bekräftades att OCI, genom ett beslut fattat av styrelsen den 22 juni 1992, bemyndigade OCI att företräda OCI under detta antidumpningsförfarande. OCI tillverkar PPC-apparater i sektor 1 som säljs via Olivettis och Canons försäljningskanaler. Gemenskapsmervärdet för dessa PPC-apparater är tillräckligt för att säkerställa gemenskapsursprung.

Översynen som visade att det snarare var OCI än Olivetti som borde anses som "producent" av PPC-apparater enligt artikel 4.5 i förordning (EEG) nr 2423/88. OCI är en självständig rättslig enhet som har ansvaret för den faktiska tillverkningen av PPC-apparater. Olivetti är en betydande, men inte dominerande, aktieägare i detta företag. Det är en av OCI:s två försäljningskanaler och dess rättsliga företrädare vid översynen. Olivetti "producerar" dock inte själva PPC-apparater.

Det ansågs inte vara nödvändigt att utesluta OCI från gemenskapsindustrin. Visserligen ägs 50 % av aktierna i OCI minus en av Canon, som är ett av de företag som exporterar de PPC-apparater, som ingick i översynen, från Japan. Det fanns dock ingen anledning att tro att OCI, som styrs gemensamt av Canon och Olivetti och som krävde det skydd som erbjuds genom förordning (EEG) nr 2423/88 mot import av PPC-apparater från Japan, som inte importerade några PPC-apparater från Japan och var helt samarbetsvilligt vid översynen, på något sätt skulle ha uppträtt annorlunda än Rank Xerox eller Océ eller på något sätt som skulle ha gjort undersökningsresultaten felaktiga eller otillförlitliga.

Det var dock nödvändigt att begränsa fastställandet av skada för OCI till produktionen för Olivettis försäljningskanal och den försäljning som skett genom denna. Anledningen till detta var att Canon inte lämnade de upplysningar som behövdes för att kommissionen skulle kunna undersöka OCI:s försäljning genom Canons försäljningskanal och att försäljningssiffrorna från Canon, som är en av exportörerna av PPC-apparater från Japan, i alla fall inte kunde beaktas i denna översyn för att fastställa skada som förorsakats av gemenskapsindustrin. I Olivettis fall var de PPC-apparater företaget sålde i gemenskapen under undersökningsperioden inte av japanskt ursprung fastän den största delen av dem kom från Canon, i enlighet med den vanliga handelsstrategin att erbjuda ett komplett sortiment av modeller. I varje fall lämnades försäljningstransaktioner mellan OCI och Olivetti utan avseende ef-

tersom de var överföringar mellan närstående parter och uppgifter om produktionskostnad för och försäljning av OCI-producerade PPC-apparater från Olivetti till oberoende kunder fastställdes genom kontroll.

- (25) Sedan slutgiltiga antidumpningstullar införts på import av PPC-apparater från Japan år 1987 anlade så gott som alla de japanska exportörerna produktionsanläggningar, eller utökade sina produktionsanläggningar, i gemenskapen (i Frankrike, Förenade kungariket och Tyskland). I motsats till OCI är alla dessa produktionsanläggningar i gemenskapen hel- eller majoritetsägda av japanska exportörer av PPC-apparater och ingen av dessa var delaktiga i anhållan om översyn. Eftersom översynen gällde import från Japan ansågs det att dessa produktionsanläggningar, vilkas handelspolitik fastställdes av moderbolagen i Japan, vilka ingick i undersökningen och vilka inte stödde begäran om översyn, måste uteslutas från gemenskapsindustrin eftersom deras politik visade sig vara en annan än den som fördes av de producenter i gemenskapen som inte hade affärsförbindelser med japanska exportörer.

4. Slutsats om gemenskapsindustrin

- (26) Sammanfattningsvis kan sägas att gemenskapsindustrin för denna undersökning syfte utgörs av Océ, OCI och Rank Xerox. Dessa gemenskapsproducenters produktion, för OCIs del begränsad till den del som producerades för och såldes genom Olivetti, utgjorde nästan hela samlade gemenskapsproduktionen av den likadana varan, mot bakgrund av att de produktionsanläggningar som var majoritetsägda av japanska exportörer vid denna översyn måste uteslutas från gemenskapsindustrin. Denna utslutning medförde att deras produktion av PPC-apparater i gemenskapen, oavsett om den hade tillräckligt stor gemenskapsmervärde för att få ursprungsstatus i gemenskapen eller ej, inte kunde räknas som gemenskapsproduktion och inte heller kunde de räknas som gemenskapsproducenter enligt artikel 4.5 i förordning (EEG) nr 2423/88 vid denna översyn. Gemenskapsproduktionen var produktion från gemenskapsindustrin och andra producenter i gemenskapen som inte utesluts men som valt att inte stödja begäran om översyn. Den

enda andra möjliga gemenskapsproducenten vid denna översyn var Kodak, med en fabrik i Tyskland. Fastän Kodak lämnade uppgifter som svar på kommissionens frågeformulär deltog företaget inte i undersökningen som en del av gemenskapsindustrin och det är tveksamt om dess begränsade verksamhet avseende PPC-apparater i gemenskapen skulle kunna betecknas som produktion. Mängden berörda PPC-apparater var hur som helst ganska liten.

D. DET RÅDANDE LÄGET PÅ GEMENSKAPSMARKNADEN

1. Inledning

- (27) För att fastställa om utgången av de gällande åtgärderna återigen skulle medföra dumpning och skada eller hot om skada var det till att börja med nödvändigt att undersöka det rådande ekonomiska läget hos gemenskapsindustrin. Denna analys består av tre delar. Den första delen summerar kortfattat gemenskapsindustrins ekonomiska situation vid tiden för den ursprungliga undersökningen. I den andra delen analyseras situationens utveckling mellan 1988 och utgången av undersökningsperioden detaljerat. Slutligen jämförs den senaste utvecklingen med situationen vid tiden för den ursprungliga undersökningen och en slutsats dras om gemenskapsindustrins aktuella ekonomiska situation.

2. Läget för gemenskapsindustrin vid tiden för den ursprungliga undersökningen

- (28) Under den ursprungliga undersökningsperioden (1 januari – 31 juli 1985) hade gemenskapsindustrins marknadsandel inom gemenskapen för egentillverkade PPC-apparater fallit från 21 % år 1981 till 11,2 %. Under prissättning i form av försäljning av modeller med flera funktioner som importerats från Japan till priser som var jämförbara med eller lägre än priserna för modeller med färre funktioner från gemenskapsindustrin. Priserna föll kraftigt. Gemenskapsindustrins lönsamhet på PPC-apparater hade minskat från 8 % nettovinst före skatt år 1983 till 4 % under undersökningsperioden mellan nor-

malvinsten för gemenskapsindustrin hade fastställts till 12 %. Med hänsyn till detta ansåg rådet att det förelåg väsentlig skada för gemenskapsindustrin.

3. Det aktuella läget för gemenskapsindustrin

Indelning

- (29) De uppgifter för gemenskapsindustrin som analyseras nedan gäller för tiden från 1988 till utgången av översynens undersökningsperiod (1 juli 1991 – 30 juni 1992). De hör till gemenskapsindustrins egentillverkade PPC-apparater. Renovering (omarbeting av befintliga modeller som tagits tillbaka från fältet för att återinsättas på marknaden) ingick i uppgifterna. Uppgifterna för OCI begränsades till produktion för och försäljning genom Olivetti.

Produktion, produktionskapacitet, kapacitetsutnyttjande, lager

- (30) Gemenskapsindustrins produktion minskade med 16 %, från 226 480 enheter år 1988 till 190 375 enheter under undersökningsperioden. Under samma tid minskade gemenskapsindustrin sin produktionskapacitet med 29 %. Till följd av detta förbättrades kapacitetsutnyttjandet under undersökningsperioden med 13 %, till en nivå på 81 % baserat på åtta timmars enskiftsarbete. Lagren ökade med 7 %.

Sysselsättning, investeringar, FoU-kostnader

- (31) Antalet fabriksanställda som arbetade inom gemenskapsindustrin ökade med 13 %, vilket visade en stegvis övergång till tillverkning av större och mera invecklade PPC-apparater och miljöhänsyn som medför en högre grad av renovering av befintliga modeller, vilket är förhållandevis arbetsintensivt. Den totala sysselsättningsnivån ökade med 4 %, till sammanlagt 16 549 personer under undersökningsperioden (undantaget leverantörer till gemenskapsindustrin). Gemenskapsindustrins investeringsnivå minskade från 3 % av omsättningen 1988 till 2,7 % under undersökningsperioden. Under samma tid ökade kostnaderna för FoU från 5,3 % av omsättningen till 5,4 %.

Försäljningsvolym och marknadsandelar

- (32) Antalet enheter som gemenskapsindustrin släppt ut på marknaden minskade med 1 %, från 141 477

enheter till 140 186 enheter, på en gemenskapsmarknad som expanderade med 24 %. Gemenskapsindustrins marknadsandel minskade följaktligen med en femtedel, från 15,4 % till 12,4 %, mätt i enheter. Vid en vägning av antalet enheter som släppts ut på marknaden efter deras kopievolym, vilket tar hänsyn till skillnader mellan små och stora PPC-apparater, var gemenskapsindustrins marknadsandel under undersökningsperioden fortfarande 29 % fastän den sjunkit med en sjättedel, från 34,4 % år 1988. Särskilt anmärkningsvärd var minskningen av gemenskapsindustrins marknadsandel för medelstora PPC-apparater, där denna tidigare hade en stark ställning på marknaden och som utgjorde en betydande vinstkälla. I t.ex. sektor 4 minskade gemenskapsindustrins marknadsandel från 64,4 % år 1988 till 42,1 % under undersökningsperioden, ett dramatiskt fall på en tredjedel.

Prisutveckling

- (33) Mätningen av prisutvecklingen över tiden för PPC-apparater i gemenskapen har i viss mån tvingats bli hypotetisk på grund av bristande uppgifter om de faktiska försäljningspriserna (i motsats till listpriserna) för åren före undersökningsperioden, den snabba följden av PPC-apparatmodeller med funktionsändringar och behovet att ta hänsyn till utvecklingen av produktionskostnaderna, inflationen och växelkurserna. Man kan dock konstatera att mellan 1988 och undersökningsperioden introducerade japanska företag vid ett antal tillfällen nya modeller med fler funktioner, eller mer avancerade funktioner, till listpriser som låg under de gamla modellernas listpriser. Vid andra tillfällen låg listpriserna fast i flera år trots inflationen och uppskrivningen av yenen. Såvitt avser gemenskapsindustrin noterade ett företag minskningar på mellan 21 och 29 % i listpriserna under tiden mellan 1988 och undersökningsperioden och ett annat företag minskningar på 24 % i intäkterna från kontrakt baserade på pris per kopia med justering för inflationen. Den tredje gemenskapsproducenten uppvisade en kombinerad minskning och ökning av listpriset, med minskningen mer koncentrerad till modellerna i de lägre sektorerna. Allt som allt verkar det därför som det har varit fråga om en nedåtgående prisspiral, i vilken de flesta, för att inte säga alla företag har varit delaktiga och vilken medfört ett prisfall.

Lönsamhet

- (34) Detta prisfall avspeglas i gemenskapsindustrins lönsamhetsutveckling. Medan gemenskapsindustrins omsättning av egentillverkade PPC-apparater ökade med 3 % från 1988 och fram till undersökningsperioden minskades dess avkastning på denna försäljning med 76 %, från en vägd genomsnittsnivå på 11,1 % år 1988 till 2,7 % under undersökningsperioden. Lönsamheten gör gemenskapsindustrins samlade fotokopiatorverksamhet, inbegripet service, förbrukningsartiklar, reservdelar och finansiering, minskade med 42 %, från en vägd genomsnittsnivå på 11,1 % år 1988 till en nivå på 6,4 % under undersökningsperioden. Dessa siffror visar att med början på samma lönsamhetsnivå år 1988 har försäljningen av egentillverkade PPC-apparater blivit mycket mindre lönsam än den därmed förbundna försäljningen av underhållskontrakt, finansieringskontrakt, papper, kolpulver och liknande. Detta tyder på att priskonkurrensen vid försäljning av PPC-apparater har blivit särskilt hård.

Några exportörer hävdade att gemenskapsindustrins lönsamhet borde bedömas på grundval av dess samlade fotokopiatorverksamhet och inte bara på försäljningen av PPC-apparater. Flera iakttagelser kan göras i detta avseende: För det första omfattas de andra delarna av den samlade fotokopiatorverksamheten, t.ex. ovannämnda service, förbrukningsartiklar, reservdelar och finansiering, inte av denna undersökning. För det andra är de lönsamhetssiffror som används för normalvärdet endast grundade på försäljningen av PPC-apparater och hade kunnat vara högre och medföra att mer dumpning kunde ha konstateras om de varit grundade på den samlade fotokopiatorverksamheten. Vid den ursprungliga utredningen var det faktiskt flera exportörer som yrkade på att kommissionen skulle kunna grunda lönsamheten för normalvärdet endast på försäljningen av PPC-apparater. Kommissionen använde denna metod på deras begäran och för konsekvensens skull tillämpades den också vid fastställandet av skada. Samma metod användes i vederbörlig ordning vid översynen. Slutligen skulle gemenskapsindustrin, om den inte kunde förvänta sig en rimlig avkastning på de investeringar den gjort för sin produktion av PPC-apparater, inte ha något motiv för att fortsätta tillverkningen. Gemenskapsproducenterna skulle förmodligen bli OEM-distributörer i stället och bara sälja och utföra service på PPC-apparater som tillverkats av japanska företag. Det an-

sågs därför att det borde vara möjligt att uppnå en rimlig avkastning på tillverkningen och försäljningen av själva PPC-apparaterna.

Några exportörer och importörer påstod också att gemenskapsindustrins lönsamhet efter undersökningsperiodens utgång hade förbättrats så mycket att gemenskapsindustrin inte längre befann sig i någon vanskelig situation. Händelser efter undersökningsperiodens utgång beaktas vanligtvis inte eftersom undersökningen i så fall aldrig skulle ta slut. Med tanke på att undersökningen tog ovanligt lång tid kontrollerades dock detta påstående undantagsvis. Det visade sig att medan den totala lönsamheten för gemenskapsindustrin hade förbättrats något, i överensstämmelse med den allmänna förbättringen av ekonomin i gemenskapen, hade lönsamheten på försäljningen av PPC-apparater fortsatt att ligga långt efter. Resultaten från undersökningsperioden utgjorde därför fortfarande en tillförlitlig grund för nedanstående slutsats.

4. Slutsats om den rådande situationen inom gemenskapsindustrin

- 35) Flera av gemenskapsindustrins ekonomiska nyckeltal försämrades markant från 1988 fram till utgången av undersökningsperioden, t.ex. produktionen (ned med 16 %), marknadsandelen (ned från 15,4 % till 12,4 %) och lönsamheten på PCC-apparater (ned från 11,1 % till 2,7 %).

Vid en jämförelse mellan uppgifterna om skada från den ursprungliga undersökningsperioden och uppgifterna från översynens undersökningsperiod kunde man först konstatera att gemenskapsmarknaden under denna tid utvidgades i storlek med 75 %, från 53 913 utsläppta enheter per månad (i tio medlemsstater) till 94 286 utsläppta enheter per månad (i tolv medlemsstater). I jämförelse med denna utvidgning av marknaden ökade försäljningen i gemenskapen av gemenskapsindustrins egentillverkade PPC-apparater med 94 %, från 6 016 enheter per månad till 11 682 enheter per månad. Marknadsandelen i gemenskapen för gemenskapsindustrins egentillverkade PPC-apparater ökade följaktligen från 11,2 % till 12,4 % mätt i enheter. Denna vinst i marknadsandel gjordes dock på bekostnad av en minskning av vinsten, som sjönk från en nettovinst på 4 % före skatt på PCC-apparater under den ursprungliga undersökningsperioden till 2,7 % under översynens undersökningsperiod.

I denna kapitalintensiva industri, som för närvarande utvecklar betydande nya efterföljarprodukter för PCC-apparater, t.ex. digitala kopiatorer och flerk Funktionsutrustning för kontor, är såväl rimliga vinster som betydande marknadsandelar viktiga för att säkerställa att nödvändiga investeringar i FoU och produktionsanläggningar kan göras för att förbli livskraftig på medellång sikt. Vid en jämförelse mellan den ursprungliga undersökningsperioden, då rådet fastställde att det förelåg väsentlig skada, och översynens undersökningsperiod kunde det på det hela taget inte sägas att gemenskapsindustrin hade uppnått något bättre läge.

E. DE BERÖRDA EXPORTÖRERNAS BETEENDE

1. Inledning

- (36) Det var också nödvändigt att undersöka de berörda exportörernas beteende. I detta avseende hävdade en exportör att för att fastställa om utgången av de gällande åtgärderna återigen skulle medföra dumpning och skada eller hot om skada, borde exportörens enligt uppgift obetydliga och inte så välkända export inte kumuleras med de andra exportörernas export. Det är dock värt att märka att antidumpningsförfaranden i princip tillämpas på import från länder och inte för enskilda exportörer. Dessutom borde verkningarna av den dumpade importen från exportörerna i fråga för gemenskapsindustrin bedömas globalt eftersom varje försäljning som gemenskapsindustrin förlorat till dumpad import skadar gemenskapsindustrin i lika hög grad, oavsett om det var till en liten eller stor exportör som förlusten gjordes. Just denna exportör, vars försäljning till gemenskapskunder i vart fall utgör så mycket som ungefär 10 % av gemenskapens samlade försäljning av PPC-apparater med ursprung i Japan, skulle alltså gynnas orättvist om företaget behandlades på ett annat sätt än de andra japanska exportörerna.

2. Importvolym från Japan

- (37) Läget visade sig vara följande:

Uttryckt i absoluta tal

Mellan 1988 och undersökningsperioden minskade importvolymen från Japan med 16 %, från 351 970 enheter till 294 195 enheter per år.

I förhållande till förbrukningen

Under samma tid uppskattas det att det sammanlagda antalet PPC-apparater som släppts ut i ge-

men skapen per år har ökat med 24 %, från 919 580 enheter till 1 139 910 enheter. Den japanska importens marknadsandel minskade alltså från 38,3 % år 1988 till 25,9 % under undersökningsperioden.

I förhållande till den totala produktionen i gemenskapen:

Mellan 1988 och undersökningsperioden ökade den sammanlagda produktionen i gemenskapen med 30 %, från 640 263 enheter till 834 094 enheter per år, inberäknat japanska produktionsanläggningar i gemenskapen. 1988 utgjorde alltså den japanska importen 55 % av den sammanlagda produktionen i gemenskapen och under undersökningsperioden utgjorde den 35,3 %.

I förhållande till gemenskapsindustrins produktion

Produktionen i gemenskapsindustrin minskade med 16 %, från 226 480 enheter år 1988 till 190 375 enheter under undersökningsperioden. Importen från Japan utgjorde alltså 155,4 % av gemenskapsindustrins produktion år 1988 och 154,5 % under undersökningsperioden.

Slutsats om importvolymen

- (38) Införandet av den slutgiltiga antidumpningstullen i februari 1987 medförde en betydande minskning av importvolymen från Japan. Denna tendens har på senare tid blivit ännu starkare, i takt med uppskrivningen av yenen. Samtidigt har de japanska exportörerna markant ökat sin produktion i gemenskapen, med 56 %, från 413 783 enheter år 1988 till 643 719 enheter per år under undersökningsperioden. De har också ökat sin import till gemenskapen från fabriker i tredje land, med 37,7 %, från 106 012 enheter år 1988 till 145 978 enheter per år under undersökningsperioden.

Trots detta uppgick importvolymen från Japan under undersökningsperioden ändå till nästan 300 000 enheter per år, vilket motsvarade 26 % av gemenskapsmarknaden, mätt i enheter och mer än en och en halv gång produktionsvolymen mätt i enheter för gemenskapsindustrin. Det visade sig också att en större del av importen från Japan med tiden har kommit att bestå av mellanstora till stora PPC-apparater, vilket satt extra press på gemenskapsindustrins av tradition starka marknadsställning för sådana PPC-apparater. På det hela taget kunde därför importen från Japan under undersökningsperioden fortfarande påverka gemenskapsindustrin i betydande grad, särskilt beroende på den prisnivå på vilken apparaterna såldes.

3. Priser på import från Japan

Metod för granskning av underprissättning

- (39) Den utsträckning i vilken de vägda genomsnittliga försäljningspriserna på import från Japan under utredningsperioden var lägre på gemenskapsmarknaden än gemenskapsindustrins vägda genomsnittliga försäljningspriser under undersökningsperioden undersöktes beträffande den tyska, franska och italienska marknaden och marknaden i Förenade kungariket, vilka ansågs representativa för gemenskapsmarknaden som helhet eftersom de stod för den övervägande delen av försäljningen på gemenskapsmarknaden, både genom gemenskapsindustrin och genom import från Japan.

I motsats till de japanska dotterbolagen i gemenskapen, som huvudsakligen släppte ut PPC-apparater till handlare för direktförsäljning, släppte gemenskapsindustrin huvudsakligen ut PPC-apparater till användarna, med kontraktet om leasing, pris per kopia eller uthyrning. För att möjliggöra en rättvis prisjämförelse använde kommissionen endast gemenskapsindustrins direktförsäljning och leasing. För att i den sistnämnda kontraktstypen skilja ut apparaten för prisjämförelse, bortsett från den finansiella delen, användes företagets vanliga interna redovisningsregler på grundval av allmänt godtagan redovisningspraxis. Det vägda genomsnittliga priset på PPC-apparaten som på detta sätt beräknats för varje modell jämfördes sedan med motsvarande vägda genomsnittliga priser på japansk direktförsäljning. Ren uthyrning, dvs. kontrakt som inte räknas som försäljning enligt vanliga redovisningsregler, ingick inte i jämförelsen. Det gjorde inte heller kontrakt med pris per kopia, oavsett om de kunde räknas som försäljningskontrakt eller ej, på grund av svårigheten att skilja ut dem på ett objektivt sätt. Vid beräkningen av försäljningspriserna var dessa nettot av direkta avdrag och rabatter. I detta avseende ansågs inbytesavdrag inte som avdrag på försäljningen av den nya maskinen, på samma sätt som vid dumpningsberäkningen.

Endast nyttillverkade modeller jämfördes eftersom användningen av renoverade eller omtillverkade modeller i det ena ledet av ekvationen hade kunnat snedvrida prisjämförelserna. Mot bakgrund av de

tekniska svårigheterna vid en jämförelse mellan gemenskapsindustrins och de japanska exportörernas modeller granskades underprissättningen på grundval av ett representativt urval av sju av gemenskapsindustrins egentillverkade modeller bland sammanlagt 30 modeller. Dessa modeller valdes ut med tanke på ett brett sortiment av PPC-modeller omfattande de produktsektorer där gemenskapsindustrin sålde nästan alla sina egentillverkade modeller, dvs. sektorerna 1 och 4. Dessa modeller utgjorde tillsammans ungefär 30 % av gemenskapsindustrins omsättning av PPC-apparater i gemenskapen under undersökningsperioden, och var och en av dem visade en betydande försäljningsvolym. Det sammanlagda antalet enheter av de sju av gemenskapsindustrins modeller som sålts i de fyra medlemsstaterna i fråga var ca 15 000 och fördelningen mellan direktförsäljning och leasing ungefär 50/50. För var och en av dessa representativa modeller från gemenskapsindustrin valdes när de fanns att tillgå en jämförbar importerad modell från var och en av de japanska exportörerna. Nästan alla dessa modeller såldes också i avsevärda mängder. Då det gäller det fåtal importerade modeller som endast såldes i små mängder avvek inte deras priser i nämnvärd grad från priserna på andra, mer sålda modeller. I varje fall hade små mängder liten betydelse vid beräkningen av den vägda genomsnittliga marginalen för försäljning till lägre priser för varje exportör.

Två produktsektorer som inte omfattades av granskningen av underprissättning var bordskopiatorer, de minsta PPC-apparaterna, och sektor 6, de största PPC-apparaterna. Bordskopiatorer konkurrerade med gemenskapsindustrins PPC-apparater i sektor 1 precis som japanska PPC-apparater i sektor 5 konkurrerade med gemenskapsindustrins modeller i sektor 6. För att komma fram till de tillförlitligaste prisjämförelserna, med de minsta justeringarna för olikhet i tekniska egenskaper, jämfördes dock japanska modeller i sektor 1 med gemenskapsindustrins modeller i sektor 4. Detta innebär inte att japanska bordskopiatorer inte var underprissatta jämfört med gemenskapsindustrins modeller i sektor 1 eller att japanska modeller i sektor 5 inte såldes till lägre priser än gemenskapsindustrins modeller i sektor 6, med vederbörlig justering för skillnader i tekniska egenskaper. Det betyder bara att det inte ansågs nödvändigt att ta med sådana jämförelser vid granskningen av för-

säljning till lägre priser eftersom det fanns prisjämförelser som grundade sig på mera liknande produktsektorer som omfattade den allra största delen av gemenskapsproduktionen

- (40) Vid behov gjordes nödvändiga justeringar både för skillnader i tekniska egenskaper och för skillnader i avsättningsled.

Beträffande justeringar för tekniska skillnader användes ett stort antal kriterier vilka var olika beroende på produktsektor. Justeringarna fastställdes av kommissionen på grundval av uppgifter både från gemenskapsindustrin och exportörerna. I allmänhet gjordes justeringar för vilka funktioner som fanns eller inte fanns men inte för några påstådda kvalitetsskillnader för samma funktioner. Sådana skillnader ansågs alltför subjektiva och svåra att uppskatta för att medge en tillförlitlig beräkning. Värdet på funktioner beräknades i princip som förhållandet mellan listpriser på funktionen i fråga och listpriset på basmodellen utan den funktionen, såsom det fastställdes för ett antal andra modeller i samma produktsektor. Värdet på mindre viktiga funktioner beräknades ibland i procent på värdet på viktigare jämförbara funktioner. Värdet på tillvalsfunktioner, som ofta måste läggas till för de japanska modellerna för att göra dem jämförbara med gemenskapsindustrins modeller, beräknades som förhållandet mellan deras listpris och den japanska basmodellens listpris. Procentsatsen av detta lades sedan till basmodellens faktiska försäljningspris, baserat på antagandet att det procentuella avdraget på listpriset för tillvalsfunktionen var lika med det procentuella avdraget på basmodellen.

På begäran av exportörerna undersökte kommissionen om en justering borde göras för den i allmänhet högre vikten för gemenskapsindustrins modeller i jämförelse med japanska modeller, särskilt inom området för högre kopieringshastighet. I detta avseende ansågs större vikt i sig inte ha något värde i konsumenternas ögon. Det förhöll sig snarare tvärtom. Vad som var viktigare var att vikt-kriteriet, som ett mått på större produktivitet eller håll-

fasthet, visade sig vara inexact eftersom de faktiska och förväntade månatliga kopievolymerna hos de japanska modeller som användes i stickprovet och deras faktiska och förväntade livslängd i själva verket inte skilde sig mätbart från kopievolymerna och livslängden för gemenskapsindustrins modeller i stickprovet, både uttryckt absolut och i förhållande till kopieringshastigheten. Beträffande hållbarheten konstaterades det att leasingperioderna hos kunderna i allmänhet var av jämförbar längd, vilket innebär att kunderna skriver av PPC-apparaterna efter samma tid oavsett om det gäller en japansk modell eller en modell från gemenskapsindustrin. Vad beträffar en påstådd andra eller tredje livslängd för gemenskapsindustrins modeller såldes även japanska modeller ofta i andra hand. Inte heller påverkar möjligheten hos en modell att omtillverkas eller renoveras och sedan säljas igen den första användarens uppfattning om dess driftsvärde. Det beviljades därför ingen justering för vikt eller påstådda skillnader i produktivitet eller hållbarhet.

Några exportörer hävdade också att en justering borde göras för den påstådda högre kvaliteten och längre garantitiden från Rank Xerox och Océ. Det visade sig dock att dessa garantier endast ges till kunder som sluter ett underhållskontrakt och finansieras med avkastningen på dessa. Gemenskapsindustrins garantier utan underhållskontrakt var jämförbara med de japanska exportörernas garantier.

- (41) Beträffande avsättningsled jämfördes alltid försäljningen i samma avsättningsled när försäljningsmängderna var tillräckligt stora. I detta avseende var Olivettis försäljning till användare och Océ's försäljning till handlare otillräcklig och lämnades utan avseende. Rank Xerox försäljning av vissa modeller till handlare i vissa medlemsstater lämnades också utan avseende eftersom volymen var för liten. Nästan alla japanska företag sålde i tillräckligt stora mängder i handlarledet men bara ett fåtal i användarledet. När gemenskapsindustrins försäljning till användare måste jämföras med japansk försäljning till handlare fördes den förra upp till handlarledet. Denna justering beräknades på grundval av den faktiska prisskillnaden mellan Rank Xerox båda led

(för modeller som sålts i tillräckliga mängder), vilkas försäljningsstruktur ansågs jämförbar med Océ's för detta ändamål. Japansk försäljning i distributörsledet justerades också för att föra upp den till handlarledet på grundval av de japanska företagens prisskillnader mellan dessa båda led. All försäljning av egna varumärken jämfördes alltså i handlarledet, eller i användarledet om båda sidorna sålt tillräckliga mängder.

Beträffande japansk försäljning till OEM-importörer jämfördes denna efter justering till cif gemenskapens gräns, med tillägg för tull, antidumpningstull och tullklareringsavgifter, med gemenskapsindustrins priser justerade från användar- eller handlarledet till ledet fritt fabrik. För det senare ändamålet drogs den procentuella kostnadsminskningen för försäljning fritt fabrik på grundval av gemenskapsindustrins egen kostnadsstruktur av från de faktiska försäljningspriserna.

Resultat

- (42) På grundval av detta varierade den vägda genomsnittliga marginalen för försäljning till lägre priser per exportör, sammantaget för alla exportörers modeller i stickprovet, mellan 7 % och 36 %. Den vägda genomsnittliga graden av underprissättning sammantaget för alla exportörer var 26 %. Den vägda genomsnittliga graden av underprissättning för sektorerna 4 och 5 var dubbelt så stor som för sektor 1–3 (38 % i jämförelse med 19 %). Den vägda genomsnittliga graden av underprissättning var högre i Tyskland och Förenade kungariket än i Frankrike och Italien även om den var hög även i de båda senare medlemsstaterna. Dessa siffror visar att trots att det fanns gällande antidumpningsåtgärder sålde japanska exportörer ändå sina PPC-apparater på gemenskapsmarknaden till priser som låg betydligt under gemenskapsindustrins priser.

Underpriser

- (43) Samma metod som beskrivs ovan för underprissättning användes för att undersöka den prisökning som var nödvändig på nivån cif fritt gemenskapens gräns, oförtullat för att höja de faktiska försäljningspriserna på de importerade modellerna i stickprovet

till en nivå där gemenskapsindustrin skulle kunna sälja med en vinst som skulle ge rimlig räntabilitet. De vägda genomsnittliga faktiska försäljningspriserna för varje exportör, beräknade vid granskningen av underprissättning, vägdes mot riktpiserna för gemenskapsindustrins modeller. De absoluta belopp med vilka de understeg dessa riktpriser omvandlades sedan, på grundval av det vägda genomsnittet för varje exportör, till underprismarginalen på nivån cif fritt gemenskapens gräns, oförtullat. För att återföra närstående importörers försäljning till oberoende första köpare i gemenskapen till gemenskapsgränsen på oförtullad nivå gjordes för detta ändamål avdrag för den antidumpningstull och tull som förekom. För PCC-apparater med en kapacitet på över 75 kopior i minuten fanns det inget gällande antidumpningstull och det gjordes därför inte något sådant avdrag. På grundval av detta varierade den vägda genomsnittliga underprismarginalen för varje exportör mellan 44 % och 141 %. Den vägda genomsnittliga underprismarginalen för alla exportörer sammantaget var på denna nivå 113 %.

- (44) Den eftersträlvade vinstmarginal för gemenskapsindustrin som användes vid denna granskning beräknades före skatt i procent av den faktiska omsättning under undersökningsperioden som var tillräcklig för att ge en vinst på 18 % eget kapital före skatt, vilket ansågs rimligt för börsnoterade företag med en aktningvärd ekonomisk ställning inom denna bransch. Dessa 18 % bestod av en marknadsränta på 8 % under översynens undersökningsperiod, en premie på 4 % som var nödvändig för att gottgöra aktieägarna för riskerna i samband med investering, och en genomsnittlig skattesats på 35 % som gällde för gemenskapsindustrin. Den omsättning och de tillgångar som användes vid denna beräkning omfattade gemenskapsindustrins hela kopiatorverksamhet eftersom det inte var möjligt att på ett tillförlitligt sätt separat fastställa de tillgångar som använts vid försäljning av PPC-apparater. Det ansågs i varje fall att kopiatorverksamhetens vinst på eget kapital för hårdvarudelen inte borde vara lägre än för andra delar. Gemenskapsindustrins försäljning utanför gemenskapen av produkter som var framställda i gemenskapen inräknades i den använda omsättningen. Den därav följande normalvinsten på försäljningen var 9,4 % på vägd genomsnittsnivå för gemenskapsindustrin i sin helhet.

- (45) Mot bakgrund av att gemenskapsindustrins vägda faktiska genomsnittsvinst före skatt på PPC-apparater var 2,7 % under undersökningsperioden ökades försäljningspriserna för gemenskapsindustrins modeller i stickprovet genom ytterligare 6,7 % vinst på omsättningen. Denna metod, som är baserad på den vägda faktiska genomsnittsvinsten på alla gemenskapsindustrins egentillverkade modeller sammantaget och inte bara på den faktiska vinsten eller förlusten på modellerna i stickprovet, tar hänsyn till de högre vinstmarginaler som gemenskapsindustrin uppnått för modeller i sektor 6, vilka inte ingick i jämförelsetabellen. Av denna anledning föredrogs denna metod framför den vanligare metoden att addera en vinstmarginal på 9,4 % på omsättningen till produktionskostnaden för varje modell i jämförelsetabellen.

4. Slutsats

- (46) Efter införandet av de ursprungliga antidumpningsåtgärderna visade importen av PPC-apparater från Japan en betydande volymminskning. Den återstående volymen för denna import var dock fortfarande ganska betydande. Importen från Japan visade också på en förskjutning mot större PPC-apparater. Försäljning av japansk import till lägre priser på gemenskapsmarknaden förekom genomgående i hög grad och i särskilt hög grad då det gällde de större PPC-apparaterna. Mot bakgrund av den starka prispress som uppkom genom de betydande importvolymerna från Japan ansågs det nödvändigt att undersöka om det förekom dumping som bidrog till att gemenskapsindustrin kommit i det läge som beskrivs ovan och om utgången av de gällande antidumpningsåtgärderna skulle medföra upprepad dumping och skada.

F. UPPREPAD DUMPNING

1. Allmänt

- (47) Dumpningsberäkningarna, både för normalvärde och exportpris, grundades uteslutande på verifierad direktförsäljning av PPC-apparater. Avtal om leasing, uthyrning och pris per kopia undantogs för att underlätta beräkningarna och göra dem mera tillförlitliga. Eftersom dessa typer av kontrakt endast

utgjorde en liten andel av de japanska företagens transaktioner, såväl i gemenskapen som i Japan, förmodades resultaten inte påverkas i nämnvärd grad.

- (48) Dumpningsmarginalerna fastställdes till en början individuellt för varumärkes- och OEM-försäljning och sammanställdes inte till en enda vägd genomsnittlig dumpningsmarginal för varje exportör förrän i det sista beräkningsledet. OEM-försäljningen kunde, oavsett om det var fråga om hemmamarknaden eller export till gemenskapen, i allmänhet särskiljas från varumärkesförsäljningen genom flera faktorer: Kostnaderna för försäljning, reklam, service och liknande för OEM-försäljningen var avsevärt lägre än för varumärkesförsäljningen; OEM-apparaterna såldes vidare till slutkunder under ett varumärke som inte var exportörens; producenten och OEM-köparen var inte närstående.

- (49) OEM-importören Agfa Gevaert bad att få en egen dumpningsmarginal och tull med motiveringen att dumpningen på företagets import från Japan var lägre, att företaget inte medverkat till dumpningen och att det förtjänade särbehandling på grund av sin enligt uppgift stora medverkan vid konstruktionen och utvecklingen av de PPC-apparater företaget köpte i Japan. Genom undersökningen fastställdes det att Agfa Gevaerts import var dumpad, om än i mindre grad än dess japanska leverantörers varumärkesförsäljning. Då det gäller Agfa Gevaerts medverkan till de PPC-apparater företaget köpte från Japan, var mervärdet begränsat och inriktat på PPC-apparaternas utseende och manöverpanelens utformning och programvara och inte på funktionerna inuti apparaterna. Det stod därför klart att Agfa Gevaert inte kunde anses som tillverkare av sina PPC-apparater med ursprung i Japan utan att företaget var en OEM-importör. Enligt de rättsliga ramar som fastställs i förordning (EEG) nr 2423/88 är det inte möjligt att införa individuella tullar för enskilda importörer, oavsett om det gäller OEM- eller varumärkesförsäljning, såsom det är då det gäller exportörer. Individuella tullar för importörer skulle lätt kunna medföra selektiv dumpning från exportörerna i fråga. I artikel 2 i förordning (EEG) nr 2423/88 föreskrivs det att en antidumpningstull kan tillämpas på varje dumpad produkt vars övergång till fri omsättning i gemenskapen förorsakar skada, varvid en produkt skall anses ha dumpats om dess exportpris till gemenskapen är lägre än

normalvärdet på den likadana produkten. För beräkning av detta exportpris bör exporten till alla gemenskapsimportörer av alla olika typer av produkten i fråga kumuleras i överensstämmelse med artikel 2.8 i förordning (EEG) nr 423/88. I artikel 13.2 i samma förordning bekräftas det att förordningar om införande av antidumpningstullar skall ange den berörda produkten, ursprungs- eller exportlandet och, om det är möjligt, leverantörens namn. Det finns ingen bestämmelse om att importörens namn skall anges.

- (50) Så kallade inbytesavdrag ansågs utgöra värdet på den inbytta PPC-apparaten eller, när dessa apparater skrotades, värdet av att andrahandsmarknaden hindrades från att överta försäljningen av nyttillverkade PPC-apparater. Eftersom dessa avdrag inte ansågs som verkliga avdrag drogs de inte av från den nya apparatens försäljningspris vare sig för normalvärdet eller för exportpriset. Sådana omkostnader ansågs vara en del av kostnaderna för normalvärdet eller för exportpriset. Sådana omkostnader ansågs vara en del av kostnaderna för försäljning och administration samt allmänna kostnader (FAA-kostnader). Att vissa exportörer kunde koppla dessa omkostnader till försäljningen av nya PPC-apparater är inte förvånande eftersom de gamla apparaterna endast byts in när nya inhandlas. Detta innebär dock inte att det belopp som leverantören betalat för den inbytta PPC-apparaten är ett avdrag på försäljningen av den nya apparaten. Att några exportörer behandlade dessa omkostnader som avdrag på bruttoomsättningen i sina bokföringsregister är inte heller avgörande för den juridiska tolkningen av begreppet avdrag i artikel 2.3 i förordning (EEG) nr 2423/88. Samma metod användes då det gällde bruket att betala av den återstående leasingtiden för en PPC-apparat på fältet för att sälja en ny, vilket är ett liknande system som inbytesavdrag. Metoden var densamma som den som användes vid den ursprungliga undersökningen, vilken godkännts av EG-domstolen⁽¹⁾.

- (51) Ordinära finansiella omkostnader togs med i beräkningen som en kostnad både för normalvärdet och exportpriserna. Avräkning av finansiella intäkter till följd av normal verksamhet godtogs upp till en nivå där intäkterna fullständigt utjämnade de finansiella omkostnaderna. Vissa exportörers argument att de

finansiella intäkterna skulle tillåtas uppväga andra FAA-kostnader ytterligare godtogs inte eftersom en för stor finansiell inkomst inte borde tillåtas eliminera de faktiska FAA-kostnaderna. I enlighet med kommissionens normala praxis ansågs kredit från leverantörerna inte som en utjämnande finansiell intäkt utan som en möjlig kostnad som inte uppkommit, och för denna kan ingen avräkning beviljas. Extraordinära inkomster och kostnader lämnades alltid utan avseende.

- (52) Även i fråga om såväl normalvärdet som exportpriset togs kostnaderna och intäkterna beträffande servicecentraler för PPC-apparater i vissa fall med i beräkningen av de FAA-satser som gäller vid försäljning av PPC-apparater, nämligen då det vid verifikationerna fastställdes att dessa centraler stod för vissa gratisförmåner till PPC-apparaternas köpare, t.ex. att ge handlarna teknisk utbildning och tillhandahålla gratis reservdelar, för vilka kostnaderna inte kunde fastställas separat. Eftersom dessa centraler också var delaktiga i slutandet av servicekontrakt och verksamheten i samband med dessa togs även den omsättning som gavs genom detta med i dessa fall.

2. Normalvärde

Samband mellan juridiskt sett skilda företag

- (53) Sådana samband var föremål för diskussion i två avseenden. För det första uppstod frågan huruvida två av exportörerna i verkligheten inte utgjorde en enda ekonomisk enhet. Ett av dessa båda företag (företag A) är majoritetsägt av det andra (företag B) och ingår i det senare företagets koncernredovisning trots att det är en juridisk enhet i sig och är noterat separat på fondbörsen. På grundval av ett underleverantörsavtal monterar företag A stora mängder av PPC-apparater för företag B. För detta ändamål tillhandahåller det senare företaget resultaten av sin FoU, teknisk dokumentation och huvudparten av delarna. Företag B, som bör anses som dessa PPC-apparatens producent, säljer dessa och andra PPC-apparater både i Japan och på export till gemenskapen. Ett gemensamt försäljningsbolag för företag A och B säljer i Japan PPC-apparater av företag B:s märke. Företag A producerar dock — delvis annorlunda — PPC-apparater för egen räkning, med viss egen FoU och med betalning av ro-

⁽¹⁾ Se t.ex. mål C 174/87, Ricoh Company Ltd ./r. rådet, [1992] ECR 1335, 19, 20 och 21.

yaltyn till företag B för återstoden. Företag A säljer dessa PPC-apparater på export till gemenskapen (men inte i Japan), delvis till OEM-köpare och delvis under eget varumärke och för detta har företaget etablerat ett eget distributionsnät. I detta avseende utövar företag A producentens/exportörens alla funktioner och det är alltså i det avseendet som företaget bör anses som en ekonomisk enhet som är skild från företag B trots att det är tydligt att det är närstående. Eftersom ingen försäljning av egentillverkade PPC-apparater förekom på hemmamarknaden, varken av märkesvaror eller OEM-varor, konstruerades normalvärdet för företag A, delvis på grundval av kostnader som verifierats vid besök på företag A, företag B och deras gemensamma försäljningsbolag, och delvis på andra producenters vägda genomsnittliga kostnader och vinst.

- (54) Ovanstående situation, där två företag är verksamma på samma horisontella plan och utövar samma funktioner trots att det ena är majoritetsägt och delvis beroende av det andra, bör särskiljas från den situation där produktions- och försäljningsverksamhet delas upp inom en koncern som består av juridiskt sett skilda företag där det ena företaget producerar och det andra säljer. Två företag som arbetar med en sådan vertikal uppdelning av uppgifterna, som båda är ofullständiga i sig själva, utgör faktiskt en enda ekonomisk enhet såsom bekräftats av EG-domstolen vid många tillfällen. Kommissionen kunde därför inte godta vissa exportörers påstående att de exportpriser och det normalvärde som använts inte var jämförbara enligt artikel 2.3 i förordning (EEG) nr 2423/88. Både priserna på hemmamarknaden och exportpriserna jämfördes i självverket fritt producentens lager, varvid inhemska försäljningsdotterbolag utgjorde en del av den ekonomiska enheten "producent" eftersom de utförde uppgifter som producentens interna försäljningsavdelning brukar ansvara för. Försäljningen från sådana inhemska dotterbolag har alltså jämförts på rätt sätt med försäljningen från producentens exportavdelning för export till gemenskapen. Lämpliga justeringar för skillnader som berör prisjämförbarheten gjordes sedan enligt artikel 2.9 och 2.10, i förordning (EEG) nr 2423/88.

Selektivt normalvärde

- (55) Två exportörer hävdade att de hade en särskild försäljningskanal för försäljning till oberoende distributörer, att denna försäljning låg i ett annat avsnitt än deras försäljning till andra slag av kunder och att detta avsnitt borde användas vid fastställande av normalvärdet för jämförelse med

exportpriserna, med uteslutande av deras försäljning till andra kunder. Kommissionen granskade dessa påståenden. På grundval av ett representativt urval av modeller konstaterades det för båda exportörerna att priserna på deras individuella transaktioner med de påstådda distributörerna i avsevärd grad sammanföll med priserna på individuella transaktioner med andra slag av kunder oavsett om de var handlare eller användare. Beträffande de mängder som såldes till de påstådda distributörerna, oavsett om det skedde modellvis eller sammantaget, sammanföll också dessa mängder i hög grad med mängder som sålts till andra slag av kunder oavsett om de var handlare eller användare. Det konstaterades dessutom att den ena exportörens påstådda distributörer delvis sålde till användare, vilket i detta avseende innebar att de hade samma funktion som handlare. Beträffande den andra exportören rapporterade denna att dess försäljning till de påstådda distributörerna skedde via samma försäljningskanal som dess försäljning till stora användare, vilket medförde en liknande kostnadsstruktur för båda slagen av kunder. Slutligen var båda exportörernas samlade volymmässiga försäljning till påstådda oberoende exportörer mycket liten i förhållande till volymen på deras försäljning på hemmamarknaden och mindre än 5 % av deras exportförsäljning. Under dessa omständigheter ansågs det att exportörerna inte hade visat att oberoende köparens påstådda försäljningskanaler konsekvent kunde särskiljas från försäljningen till andra slag av kunder när det gäller kostnader, mängder, priser och köparens funktioner och att exportörerna sålunda hade misslyckats med att bevisa varför den påstådda distributörskanalen borde användas med uteslutande av andra försäljningskanaler för jämförelse med exportpriserna.

Det fanns inte heller någon anledning att undanta försäljning till användare, vilket en av de ovanstående exportörerna hade begärt, eftersom priserna på individuella transaktioner med användarna, särskilt stora sådana, i stor utsträckning sammanföll med priserna på individuella transaktioner med handlare.

Normalvärdet på varumärkesförsäljning på grundval av faktiska priser

- (56) Under undersökningsperioden hade alla utom en av de besökta exportörerna en inhemsk försäljningsvolym för PPC-apparater som översteg 5 % av deras exportförsäljning till gemenskapen. Normalvärdet för denna enda exportör konstruerades. För de andra exportörerna ansågs det att deras sammanlagda försäljning av PPC-apparater på hemmamarknaden var tillräckligt representativ för att utgöra

grunden för fastställandet av normalvärdet. För dessa exportörer kontrollerades transaktioner som täckte minst 70 % av omsättningen av PPC-apparater på hemmamarknaden. Några transaktioner som på exportörernas begäran inte användes vid beräkningarna gällde försäljningskanaler med mycket liten omsättning eller försäljning från mycket små, närstående försäljningsdotterbolag.

För dessa exportörer valdes inhemska PPC-apparater som var jämförbara med modeller som exporterats till gemenskapen ut, varvid justeringar av de inhemska modellerna gjordes på grund av skillnader i tekniska egenskaper där detta var nödvändigt och möjligt. För ett antal exportmodeller påträffades inte några inhemska modeller med stora likheter. Normalvärdet för dessa modeller konstruerades.

För varje jämförbar inhemsk modell jämfördes volymen på den inhemska försäljningen med volymen på exportmodellens försäljning till gemenskapen. När volymen på den inhemska försäljningen inte översteg 5 % av volymen på exportförsäljningen ansågs denna inhemska försäljning inte som representativ för modellen i fråga och normalvärdet för denna konstruerades.

- (57) För varje återstående jämförbar modell beräknades antalet enheter som sålts med vinst på hemmamarknaden genom att nettofakturabeloppet — efter direktrelaterade rabatter och avdrag — för varje transaktion jämfördes med produktionskostnaden, beräknad på det sätt som anges nedan. När volymen av lönsam försäljning överskred 80 % av den sammantagna inhemska försäljningen av modellen i fråga beräknades normalvärdet som det vägda genomsnittliga försäljningspriset på alla transaktioner, inbegripet förlustbringande transaktioner. I fall då volymen på den lönsamma försäljningen utgjorde mellan 20 % och 80 % av den sammantagna inhemska försäljningen av modellen i fråga beräknades normalvärdet som det vägda genomsnittliga försäljningspriset endast på lönsamma transaktioner. I fall då volymen på lönsam försäljning utgjorde mindre än 20 % av den sammantagna inhemska försäljningen av modellen i fråga konstruerades normalvärdet för den modellen eftersom den då inte ansågs ha sålts vid normal handel i enlighet med artikel 2.4 i förordning (EEG) nr 2423/88.

Konstruerat normalvärde för varumärkesförsäljning

- (58) När det i enlighet med ovanstående metod var nödvändigt att konstruera ett normalvärde beräknades tillverkningskostnaden för exportmodellerna. Schablonavskrivningsbeloppen baserades på normal japansk redovisnings- och skattepraxis, vilket medförde full avskrivning på två år. I vissa fall, när det visade sig att exportörernas uppgifter om tillverkningskostnaderna långt ifrån stämde överens med de granskade siffrorna för kostnaderna för sålda varor och lager, gjordes korrigeringar.
- (59) Ett rimligt belopp för FAA-kostnader som skulle läggas till för att få fram hela produktionskostnaden baserades för alla producenter på deras egen kostnadsstruktur, inbegripet försäljningsdotterbolag, i överensstämmelse med begreppet om en enda ekonomisk enhet. Detta inbegriper den enstaka producent som inte sålde PPC-apparater av eget märke på hemmamarknaden eftersom man i det fallet använde de FAA-kostnader som producenten ådrog sig då företaget, genom det inhemska försäljningsdotterbolag det hade tillsammans med en annan producent, sålde PPC-apparater av den andra producentens märke. Samma metod hade tillämpats vid den ursprungliga undersökningen. Denne producent hävdade att om företaget sålt PPC-apparater av eget märke på hemmamarknaden skulle det bara ha varit fråga om små mängder på ett mera direkt sätt, med lägre kostnader. Producenten hade dock en inhemsk försäljningsstruktur och det fanns ingen anledning att utan bevis förmoda att den inte skulle ha sålt PPC-apparater av eget märke via den strukturen. Dessutom finns det brister i argumentet att en mindre försäljningsmängd, även via en annan, enklare typ av försäljningskanal, nödvändigtvis skulle ha medfört en lägre kostnadsfördelning, eftersom FAA beräknades i procent på omsättningen. Slutligen har det redan tagits hänsyn till att producentens eget varumärke skulle vara mindre känt genom att företagets inhemska försäljningsstruktur, på vilken FAA grundades, orsakade låga reklamkostnader för PPC-apparater av den andre producentens märke.

FAA-kostnaderna beräknades särskilt för PPC-apparater och separat för varje försäljningskanal där tillgängliga redovisningsuppgifter gjorde detta möjligt.

FoU-kostnaderna grundades vanligtvis på dem som enligt företagsinterna redovisningsregler tilldelades kopieringsavdelningen som helhet (inberäknat digitala kopiatorer och fullfärgskopiatorer). När det inte var möjligt att utpeka kopieringsavdelningen separat eller där företagets tilldelning av FoU-kostnader till kopieringsavdelningen inte tog hänsyn till elementär FoU som inte är produktspecifik, togs företagets FoU-kostnader i sin helhet, beräknade i procent på företagets totala tillverkningskostnad för alla produkter. Argumentet att FoU-kostnaderna borde begränsas till de kostnader som i egentlig mening åsamkats för PPC-apparater tillbakavisades. FoU-kostnader är allmänna kostnader som företaget måste bära på avräkningsbasis och som därför måste bokföras för det räkenskapsår då de åsamkats på omsättningen av liknande produkter, eller för FoU som inte är produktspecifik, på alla produkter. Royaltyinkomster fick lov att avräknas mot FoU-kostnader.

- (60) I de fall där exportörerna hade en tillräckligt stor volym av lönsam försäljning var den rimliga vinstmarginalen den vägda genomsnittsvinsten på deras egen försäljning, dvs. all försäljning om en volym på mer än 80 % såldes med vinst, och lönsam försäljning endast om en volym på mellan 20 % och 80 % såldes med vinst. I övriga fall tillämpades den vägda genomsnittliga vinstmarginalen för alla andra producenter som hade en tillräckligt stor volym av lönsam försäljning. Även om några exportörer kritiserade denna metod för att den skulle medföra höga vinstmarginaler är den en direkt följd av det prov vid normal handel som beskrivs i punkt 57. Dess riktighet bekräftas genom artikel 2.3 b ii i förordning (EEG) nr 2423/88, vilken tydligt anger att den vinst som används för det konstruerade normalvärdet bör grundas på lönsam försäljning.

Normalvärde vid OEM-försäljning

- (61) Den generella metod som användes vid fastställandet av normalvärdet för OEM-försäljningen var identisk med den som beskrivs ovan för varumärkesförsäljning. I motsats till situationen vid tiden för den ursprungliga undersökningen bedrev nu flera producenter OEM-försäljning på hemmamarknaden. När volymen på sådan försäljning utgjorde

mer än 5 % på OEM-försäljningen på export till gemenskapen, både totalt och för varje jämförbar modell, fastställdes normalvärdet för OEM-försäljningen på grundval av de priser som faktiskt betalats när tillräckligt stora volymer av en sådan försäljning skett med vinst. I övriga fall konstruerades normalvärdet för OEM-försäljning på grundval av producentens egen kostnads- och vinststruktur där så var möjligt och vid behov på andra producenters kostnads- och vinststruktur för OEM-försäljningen. Med hänsyn till tillgängligheten av andra producenters användbara kostnads- och lönsamhetsuppgifter för inhemsk OEM-försäljning av PPC-apparater kunde i det senare fallet en begäran från en exportör att få använda kostnaderna och vinsterna från exportörens OEM-försäljning av andra produkter inom samma bransch inte beviljas med hänsyn till den ordning som fastställs i artikel 2.3 b ii i förordning (EEG) nr 2423/88.

- (62) När normalvärdet måste konstrueras på grundval av andra företags FAA-kostnader betraktades FoU-kostnader som en del av tillverkningskostnaden, så att varje företags egna FoU-siffror användes tillsammans med andra företags vägda genomsnittliga FAA-kostnader (med undantag av FoU-kostnader). Denna metod ansågs mera tillförlitlig än att använda andra företags FoU-siffror.

3. Exportpris

Allmänt

- (63) Exportpriserna kontrollerades för ungefär 70 % av varje exportörs sammanlagda exportförsäljning till gemenskapen. All försäljning till OEM-importörer kontrollerades, antingen vid besök hos exportörerna eller deras dotterbolag i gemenskapen som hade att göra med OEM-försäljningen. Beträffande varumärkesförsäljning, som nästan uteslutande skedde via dotterbolag som var etablerade i de flesta av gemenskapens medlemsstater, ansågs det inte nödvändigt att kontrollera mer än en representativ del, baserat på de största medlemsstaterna. En korrigerande vägningsfaktor användes därför vid den slutgiltiga dumpningsberäkningen för att återupprätta det ursprungliga förhållandet mellan varumärkesförsäljning och OEM-försäljning.

- (64) När modellerna såldes i flera olika utföranden kom exportörerna överens om standardutföranden som vanligtvis var den enklaste versionen av modellen i fråga. Detta standardutförande jämfördes sedan med inhemska modeller och där det var nödvändigt och möjligt gjordes lämpliga justeringar av den jämförbara inhemska modellens normalvärde.

Importörernas ställning

- (65) Det visade sig att tre importörer som sagt sig inte vara närstående till någon exportör i själva verket var detta.

Det första fallet gällde en importör hos vilken en av de japanska exportörerna hade förvärvat ett betydande minoritetsaktieinnehav i september 1991. Detta aktieinnehav var ansenligt och föreföll göra det möjligt för exportören att utöva ett avsevärt inflytande över importören då exportörens förvärv var förbundet med ett strukturprogram för att öka samarbetet mellan de båda företagen. Under återstoden av översynens undersökningsperiod verkade detta samarbete, efter kontroll vid ett besök hos importören, inte stämma överens med ett normalt, oberoende kommersiellt samband. En särskilt anmärkningsvärd sida av detta samarbete gällde prissättningen av PPC-apparater från exportören till importören, vilken i åtminstone ett fall tycktes variera beroende på om PPC-apparaterna omfattades av antidumpningstull eller ej, vilket stärkte misstanken om att antidumpningstullen absorberats. Under dessa omständigheter ansågs det att kriterierna i artikel 2.8 b i förordning (EEG) nr 2423/88 hade uppfyllts så tillvida att det både föreföll finnas ett kommersiellt samband och en kompensationsöverenskommelse, vilket gjorde de priser som betalats eller skulle betalas mellan exportören och importören i fråga otillförlitliga. Denna importör och dess dotterbolag i gemenskapen behandlades därför som närstående importörer enligt artikel 2.8 b.

- (66) Samma faktiska omständigheter och den därav följande beteckningen som närstående importör hindrade också att importören behandlades som OEM-importör. Ett viktigt kännetecken på försäljning till OEM-importörer är att exportörerna ådrar sig avsevärt lägre kostnader när det gäller sådan försäljning eftersom all saluföring och distribution och allt underhåll utförs av OEM-importören under dennes eget varumärke och för egen räkning. Exportören

kan därför begära lägre priser, vilket leder till standpunkten att de verkliga OEM-exportpriserna ligger i ett annat avsättningsled än varumärkesförsäljningen och därför, för att ge en rättvis jämförelse, borde jämföras med ett liknande avsättningsled på hemmamarknaden. I detta avseende sålde faktisk importören de PPC-apparater som importerats från den berörde exportören under egna varumärken i gemenskapen. Detta är dock i sig inte tillräckligt för att kunna betecknas som OEM-importör. Om såvore fallet skulle det vara synnerligen enkelt för exportörerna att se till, att deras dotterbolag i gemenskapen fick en ställning som OEM-importör genom att helt enkelt se till att de säljer under ett annat varumärke, vilket det vid denna översyn visade sig att några exportörer gjort. För att det skulle vara möjligt att anse att exportförsäljning hade skett i en OEM-importörs avsättningsled måste uppgifterna om försäljningspriser mellan exportör och importör och de kostnader som var och en av dem stått för vara tillförlitliga. Detta kriterium uppfylls definitionsmässigt inte mellan de närstående parterna enligt artikel 2.8 b.

Dessa slutsatser bestreds av importören och exportören i fråga. De hävdade att åtminstone inköp som beställts före exportörens förvärv av sitt aktieinnehav fortfarande borde behandlas som oberoende. Såsom det beskrivs ovan ändrades dock förhållandet mellan exportör och importör från och med det förvärvet i en sådan utsträckning att de priser som faktiskt betalades för all följande import blev otillförlitliga, oavsett om produkterna beställts före eller efter aktieförvärvet. Detsamma gäller för kostnaderna. Att kommissionen kontrollerade dessa kostnader och med vissa justeringar använde dem vid konstruktionen av exportpriset behöver inte innebära att dessa kostnader godtogs som helt tillförlitliga.

- (67) Samma synpunkter gällde i än högre grad för en andra importör. Under översynens undersökningsperiod ägde en av de japanska exportörerna den övervägande delen av denne importörs kapital. Med tanke på exportörens majoritetsinnehav i företaget ansågs priserna mellan exportör och importör och de kostnader var och en haft som otillförlitliga. Fastän importören sålde de PPC-apparater som företaget importerade från den berörde exportören under importörens varumärke i gemenskapen är det i själva verket den berörde exportören som äger och kontrollerar det varumärket. Denne importör kunde därför inte behandlas som OEM-importör.

- (68) I september 1991 förvärvade av de japanska exportörernas europeiska huvudkontor en betydande minoritetsandel hos en tredje importör vars namn byttes i linje med den berörde exportörens varumärke. Liksom var fallet med den förste importören var detta aktieinnehav så stort att exportören, enligt kommissionens uppfattning, skulle komma i en ställning där han kan lägga hinder för eller bestämma över importören. Under kontrollbesöket hos denna importör visade det sig också att reklamstöd gavs av exportören. Även i detta fall ansågs det att det föreföll finnas ett kommersiellt samband och en kompensationsöverenskommelse enligt artikel 2.8 b i förordning (EEG) nr 2423/88, vilket gjorde försäljningspriserna och kostnadsfördelningen mellan importören och exportören i fråga otillförlitliga.

Tillgängliga fakta

- (69) Ett planerat besök hos ett av de japanska exportörernas europeiska dotterbolag blev inte av eftersom företaget inte lämnade de nödvändiga upplysningarna om sin kostnadsstruktur i tid. Till följd av detta kunde kommissionen inte fastställa detta företags kostnader för samma concerns andra besökta dotterbolags försäljning till oberoende första köpare. På grundval av den knapphändiga information kommissionen kunde få visade det sig dock att företaget helt klart utförde funktioner som skulle gynna dessa andra dotterbolag, t.ex. att företaget samlade in och spred försäljningsuppgifter, gav försäljningsstöd, standardiserade redovisningsmetoderna, gav juridiskt bistånd, svarade för paneuropeisk reklam, tillhandahöll tjänster på det ekonomiska området, medverkade vid produktutveckling och produktanpassning till marknaden och liknande. I avsaknad av bättre, kontrollerad, information måste, i enlighet med artikel 7.7 b i förordning (EEG) nr 2423/88, tillgängliga uppgifter användas i stället för FAA-kostnaderna i företagets reviderade räkenskaper för att fastställa kostnaderna för att tillhandahålla ovanstående och eventuellt andra tjänster.

Exportpris för närstående importörer

- (70) För närstående importörer konstruerades exportpriserna på grundval av försäljningspriserna till oberoende första köpare i gemenskapen, minus direktrelaterade avdrag och rabatter (inbegripet gratisposter), genom ett avdrag av alla kostnader som uppstått mellan import och vidareförsäljning och en rimlig vinstmarginal på 5 %. De vinstnivåer som konstaterats för oberoende importörer kunde

av två anledningar inte användas för att fastställa en lämplig vinstmarginal. För det första var det få oberoende importörer som besvarade frågeformuläret. Bland dessa var vinstmarginalen för en enda oberoende importör kontrollerad och denne stod endast för en liten del av den samlade importen från Japan. För det andra visade det sig att de oberoende importörernas vinstmarginaler pressats ned på konstlad väg, i överensstämmelse med det allmänna prisfallet som analyseras nedan för PPC-apparater i gemenskapen, till följd av nödvändigheten att konkurrera med dumpad import av japansk varumärkesförsäljning genom närstående dotterbolag i gemenskapen. I avsaknad av tillförlitliga vinstsiffror för oberoende importörer ansåg kommissionen att en minsta vinstmarginal på 5 % var rimlig vid normal handel med hänsyn till kommissionens praxis i andra fall, även vid den ursprungliga utredningen. På exportörernas begäran användes hela tiden en enda vinstmarginal på 5 % oavsett hur många dotterbolag som faktiskt ingick i försäljningskedjan.

- (71) PPC-apparater som för demonstrationsändamål sålts till handlare till lägre priser ingick i de transaktioner som användes vid beräkningen av dumpning eftersom handlaren i vanliga fall själv skulle stå för demonstrationskostnaderna. Avskrivning av lager, omfattande saknade och stulna varor eller skadade och omoderna varor som skulle kasseras, ansågs som en kostnad som uppstått mellan import och återförsäljning. När gamla lager av PPC-apparater inte skrevs av utan såldes togs dessa transaktioner med i dumpningsberäkningen.

Exportpris för oberoende importörer

- (72) Exportpriserna för oberoende importörer, vanligtvis OEM-köpare, beräknades på grundval av de faktiska priserna för dessa transaktioner, minus därtill direkt knutna avdrag och rabatter (inbegripet gratisartiklar). Kompensation som betalats till OEM-köpare för ofördelaktiga fluktuationer i växelkursen i samband med försäljningen av PPC-apparater ansågs som avdrag. När exportörernas dotterbolag i gemenskapen ådrog sig kostnader för denna försäljning genom att åta sig vissa uppgifter som importören normalt skulle ha åtagit sig (t.ex. att tillhandahålla reklamstöd) eller genom att spela samma roll som en återfaktureringsagent drogs de berörda kostnaderna och en skälig vinstmarginal av i enlighet med artikel 2.8 b i förordning (EEG) nr 2423/88. I detta avseende tillämpades samma vinstmarginal på 5 % som för all försäljning genom närstående importörer baserat på metoden att använda samma vinstmarginal oavsett hur många dotterbolag som

berörs. Även om en exportör kommenterade att denna procentsats var ganska hög då det gällde försäljning till OEM-importörer var det just den exportören som i den ursprungliga undersökningen hade insisterat på att en och samma vinstmarginal borde användas oavsett hur många dotterbolag som ingick i försäljningskedjan. Det ansågs att kommissionens fem-procentiga avdrag för en skälig vinst var lågt när det gällde den försäljning i medlemsstaterna vid vilken två eller ibland till och med tre närstående dotterbolag berördes liksom när det gällde försäljning till användare, vilket innebar en integrerad distributionskedja, och att den metod som använts därför var rimlig.

4. Jämförelse

- (73) Exportpriserna och normalvärdet jämfördes i samma avsnittsledning. OEM-försäljning på export jämfördes med det vägda genomsnittliga normalvärdet för OEM-försäljning på hemmamarknaden. Beträffande försäljningen av egna varumärken, vilken i nästan samtliga fall måste konstrueras, jämfördes denna med det vägda genomsnittliga normalvärdet för alla försäljningskanaler för egna varumärken på hemmamarknaden med hänsyn till att dessa inte konsekvent kunde skiljas från varandra och att det därför inte fanns tillräckliga bevis för att den ena typen av försäljningskanal lättare skulle kunna jämföras med exportförsäljningen än den andra.
- (74) När det fanns tillräckliga bevis gjordes lämpliga justeringar beträffande skillnader i fysiska egenskaper och försäljningskostnader. Inga justeringar krävdes för någon skillnad i importavgifter och indirekta skatter. När det gällde försäljarnas löner gjordes endast avdrag för de löner som betalats till personal som var helt sysselsatt med direkt försäljning av PPC-apparater, med undantag av personal som helt eller delvis utövade ledningsfunktioner och med undantag av service- och säljstödspersonal. Denna metod grundade sig på artikel 2.10 c v i förordning (EEG) nr 2423/88 i vilken det anges att avdrag kan medges endast för personal som är helt sysselsatt med direkt försäljningsverksamhet. När det visade sig att PPC-apparatförsäljare även sålde andra produkter eller tjänster togs den berörda omsättningen med vid beräkningen av det procentuella avdraget för PPC-apparater.

De totala avdragen för normalvärdet beräknades som ett absolut belopp per modell per såld enhet. Detta absoluta belopp, som utgjorde den faktiska tillåtna kostnaden per enhet, drogs sedan av från det normalvärde som beräknats för modellen i fråga.

5. Dumpningsmarginaler

- (75) Dumpningsmarginalerna beräknades som den sammanlagda absoluta dumpningen av kontrollerad exportförsäljning dividerat med det sammanlagda cif-värdet som deklarerats för tullen på all kontrollerad import oavsett om den var dumpad eller ej. Dumpningsmarginalerna för varumärkesförsäljning (endast delvis kontrollerad) och OEM-försäljning (helt kontrollerad) vägdes med hänsyn till det faktiska förhållandet när det gäller cif-värdet mellan dessa båda typer av exportförsäljning. I detta avseende ansågs den dumping som konstaterats för den kontrollerade delen av varumärkesförsäljningen som representativ för all varumärkesförsäljning.
- (76) När det gällde närstående importörer drogs den befintliga antidumpningstullen av som en kostnad som uppstått mellan import och vidareförsäljning i enlighet med artikel 2.8 b i förordning (EEG) nr 2423/88. För PPC-apparater med en kapacitet på mer än 75 kopior i minuten fanns det ingen gällande antidumpningstull och därför drogs ingen antidumpningstull av. På grundval av detta varierade de konstaterade dumpningsmarginalerna mellan 21,5 % och 83,9 %. De var avsevärt mycket högre för var och en av de berörda exportörerna än den ursprungliga antidumpningstullen för respektive exportör. Den vägda genomsnittliga dumpningsmarginalen var 41,0 %.
- (77) Verkningsarna av denna höga grad av dumpning på gemenskapsmarknaden blev långt ifrån utjämnad genom den befintliga antidumpningstullen. När den ursprungliga antidumpningstullen, för att dess verkningsgrad skulle bedömas, inte drogs av som en kostnad då det gällde närstående importörer och adderades till exportpriset då det gällde oberoende importörer, var den vägda genomsnittliga verkningsgraden av dumpningen på gemenskapsmarknaden ändå så mycket som 28,8 %, med individuella variationer mellan 13,5 % och 74,4 %.

- (78) Slutligen visade översynen att den befintliga antidumpningstullen inte hade medfört att exportörerna reviderat sin prissättning i så hög grad att dumpningen eliminerades och inte heller har den uppvägt verkningarna av dumpningen på gemenskapsmarknaden. Med tanke på de höga dumpningsmarginaler som konstaterats vid översynen anses det att dumpningen, om den befintliga tullen tilläts upphöra, troligen skulle fortsätta med samma eller ännu högre marginaler. Avskaffandet av antidumpningstullen kan om något endast öka dumpningsnivån ytterligare i så hög grad att de lägre kostnaderna för exportörer med försäljning i gemenskapen genom närstående importörer skulle kunna medföra ytterligare prissänkningar.

G. FÖRNYAD SKADA

1. Verkningar av dumpad import från Japan

- (79) Trots den befintliga antidumpningstullen bedrev japanska exportörer, som för det mesta sålde genom närstående importörer, under översynens undersökningsperiod försäljning till lägre priser än gemenskapsindustrin på marknaden i gemenskapen med sina från Japan importerade PPC-apparater till ett vägt genomsnitt på 26 %, med en försäljningsvolym som trots att den sjönk avsevärt fortfarande utgjorde 26 % av de enheter som släpptes ut på marknaden i gemenskapen. Eftersom PPC-apparater är en väl beprövad produkt, med relativt begränsade tekniska skillnader mellan producenterna och med priser som därför spelar en viktig roll för kundens val, står det klart att en så stor importvolym till så låga priser inte kan undgå att ha en betydande negativ effekt på gemenskapsindustrins ekonomiska prestation, vilket visar sig i otillfredsställande lönsamhet och sjunkande marknadsandelar och produktionsvolym för gemenskapsindustrin.

- (80) Den eventuella minskning av skadan som skulle kunna uppnås genom att gemenskapsmarknadens andel av japanska PPC-apparater med tiden sjunker har utjämnats genom att denna import, när det gäller modeller, har blivit särskilt skadlig. Vid den ursprungliga undersökningen bestod den stora massan av importen från Japan av små PPC-apparater. Dessa gav de japanska exportörerna en stor marknadsandel mätt i enheter, men den skadliga verkan begränsades av att Océ och Rank Xerox av tradition hade inriktat sig på de viktigare stora PPC-apparaterna och fortsatt att ha en stark teknisk ställning och ställning på marknaden och tillräckligt hög

lönsamhet på dessa stora modeller. Sedan dess har dock nästan samtliga japanska exportörer flyttat över en stor del av sin produktion av små PPC-apparater (särskilt relativt enkla, väl beprövade modeller) till gemenskapen eller annat tredje land och koncentrerat sig på att till gemenskapen exportera de mer sofistikerade modellerna i sektorerna 4, 5 och 6 som de har kommit att producera i Japan. Med tanke på att det fastställdes en vägd genomsnittlig försäljning till lägre priser för sektorerna 4 och 5 som var dubbelt så stor som motsvarande försäljning för sektor 1–3 (38 % mot 19 %) pressade importen från Japan i mycket hög grad ned priserna, lönsamheten och marknadsandelarna för gemenskapsindustrin i dessa sektorer. Så t.ex. minskade i sektor 4 (PPC-apparater med en kapacitet av 45–69 kopior i minuten) gemenskapsindustrins marknadsandel i gemenskapen från 64,4 % år 1988 till 42,1 % under översynens undersökningsperiod, en dramatisk minskning på 22,3 %. Flertalet PPC-apparater i sektor 4 och alla PPC-apparater i sektor 5 som konkurrerade med gemenskapsindustrins PPC-apparater i sektor 4 under översynens undersökningsperiod producerades i Japan.

- (81) Mot bakgrund av den aggressiva prissättning hos de japanska exportörerna som konstaterats redan då den befintliga antidumpningstullen var i kraft anses det sannolikt att försäljning till lägre priser och prisfall som förorsakats av dumpad import från Japan bara skulle förvärras om tullen tilläts upphöra, eftersom de japanska exportörerna troligen åtminstone delvis skulle använda den kostnadsminskning som för deras närstående importörer skulle bli följden av att antidumpningstullen upphörde för att ytterligare minska återförsäljningspriserna i gemenskapen. Denna sannolikhet anses desto större eftersom det skulle sätta hård press på de andra aktörerna att göra likadant, om bara en enda stor aktör på marknaden för PPC-apparater skulle sänka sina priser på en så priskänslig vara, vilket skulle medföra ett ännu mer förödande priskrig än det som redan pågår. Följderna av en eventuell ytterligare prissänkning skulle bli allvarliga för gemenskapsindustrin eftersom PPC-apparaterna är den stöttepelare för alla producenters verksamhet som skulle ge den vinst som är nödvändig för att kunna göra de investeringar som krävs för att överleva på medellång sikt. Vilket företag som helst av dessa skulle kunna besluta sig för att lägga ned produktionen och bara vara OEM-köpare som får intäkter endast från service och leveranser, så som andra gemenskapsproducenter redan tvingats göra de senaste åren. De skulle också kunna ersätta en del av sitt sortiment av egentillverkade modeller med OEM-inköp. Erfarenheter från de senaste åren har visat att det

har varit nödvändigt att offra delar av gemenskapsindustrins egen produktion, särskilt i de lägre sektorerna, då förlusterna har blivit alltför stora. De japanska exportörernas aggressiva prissättning i de högre sektorerna innebär att den faran nu kan uppstå även för dessa.

- (82) Beträffande importvolymerna försämrades det ekonomiska läget i Japan under översynens undersökningsperiod, efterfrågan stagnerade och lagren ökade med 65 %, till en nivå på 300 000 enheter, vilket är mer än den årliga exportvolymen till gemenskapen under undersökningsperioden. Även kapacitetsutnyttjandet sjönk. Om tullarna tilläts upphöra skulle motivationen att öka exporten från Japan till gemenskapen till priser vilka som mest täcker rörliga produktionskostnader bli stor, mycket möjligt så stor att den till och med skulle kunna medföra att japanska PPC-fabriker i gemenskapen lades ned för att förbättra kapacitetsutnyttjandet i Japan. Den tendens som finns till minskande importvolym från Japan skulle alltså kunna stoppas eller till och med vändas om tullarna tilläts upphöra. Detta skulle vara ännu mer sannolikt om yenen under de kommande åren skulle minska i värde gentemot europeiska valutor. Så instabila som valutorna är kan denna utveckling inte uteslutas.

2. Andra påstått skadliga faktorer

- (83) Kommissionen undersökte om en minskad efterfrågan på PPC-apparater på gemenskapsmarknaden kunde ha förorsakat gemenskapsindustrins vanskliga läge. Detta var inte fallet. Mellan 1988 och översynens undersökningsperiod expanderade gemenskapsmarknaden för PPC-apparater med 24 %. Gemenskapsindustrins försäljning i gemenskapen sjönk dock med 1 % under samma tid, vilket medförde en minskning av dess marknadsandel i gemenskapen, från 15,4 % till 12,4 %.
- (84) Vissa exportörers påstående att en konjunktursvacka i gemenskapen var orsaken till gemenskapsindustrins vanskliga situation under översynens undersökningsperiod anses också ogrundat. Konjunkturedgången i Europeiska gemenskapen började, utom i Förenade kungariket, inte förrän under det andra halvåret 1992, efter undersökningsperiodens slut. Medan den samlade konsumtionen av PPC-apparater hade minskat med ungefär 10 % efter undersökningsperiodens utgång hade den alltså fortfarande ökat starkt mellan 1988 och undersökningsperioden och legat fast under själva undersöknings-

perioden. I den mån som efterfrågan kan ha förskjutits något mot begagnade PPC-apparater var detta inte något som skadade gemenskapsindustrin eftersom den är starkt företräd på denna marknad (liksom de japanska producenternas handlare). Medan gemenskapsindustrins lönsamhet i gemenskapen på andra produkter och tjänster än PPC-apparater sjönk från ett index på 100 år 1988 till 76 under översynens undersökningsperiod föll dessutom gemenskapsindustrins lönsamhet på försäljningen av PPC-apparater i gemenskapen ännu brantare, från ett index på 100 år 1988 till 24 under översynens undersökningsperiod. Dessa antyder att gemenskapsindustrins försäljning av PPC-apparater utsattes för ytterligare allvarlig press från andra källor än det allmänna ekonomiska läget. Några exportörer kommenterade att den relativa förbättringen av den samlade lönsamheten kunde bero på att kunderna sköt upp utbytet av sina PPC-apparater och lade ned mera på underhåll av de PPC-apparater de hade. Såsom redan sagts minskade dock försäljningen av PPC-apparater i gemenskapen med 24 % mellan 1988 och undersökningsperioden, vilket talar emot påståendet att kunderna hade skjutit upp inköpen av nya apparater.

- (85) Vissa exportörer antydde att även PPC-apparater som tillverkats av japanska företag i gemenskapen och i tredje land hade förorsakat gemenskapsindustrin skada och att kommissionen borde bestämma hur stor del av skadan som skulle tillskrivas var och en. I detta avseende bör det påpekas att ingen av dessa båda andra försäljningskällor i gemenskapen omfattades av den pågående översynen varför kommissionens möjlighet att få relevant information var begränsad. Vidare var det ingen av de japanska exportörerna som frivilligt lämnade några upplysningar om i vilken grad deras PPC-apparater som tillverkats i andra tredje länder än Japan och i gemenskapen påstods ha förorsakat skada för gemenskapsindustrin. Det ansågs dock rimligt att anta att priserna på PPC-apparater som japanska företag producerar i gemenskapen och som de producerar i och importerar från annat tredje land än Japan förmodligen inte avviker nämnvärt från priserna på PPC-apparater som importerats från Japan eftersom större prisskillnader i gemenskapen mellan liknande PPC-apparater som producerats av samma företag troligen inte kunde upprätthållas. I detta avseende ansågs det sannolikt att PPC-apparater som japanska företag sålt från andra källor än Japan likaledes bidrog till den skada som gemenskapsindustrin förorsakats. Det framhölls också att den relativa betydelsen på gemenskaps-

marknaden av PPC-apparater som sålts från dessa andra källor hade ökat oavbrutet, till en marknadsandel på 61,8 % under översynens undersökningssperiod (bestående av 12,8 % import från annat tredje land än Japan och 49 % uppskattad gemenskapsförsäljning av PPC-apparater som producerats av japanska företag i gemenskapen).

Den marknadsandel på 26 % som importen från Japan har, i kombination med den underprissättning på 26 % som konstaterats för denna import, anses dock i sig själv vara en betydande orsak till gemenskapsindustrins svaga ekonomiska läge. För att försvara sin marknadsandel mot en så stor volym orättvis lågprisimport tvingades gemenskapsindustrin att sänka sina egna försäljningspriser till en nivå som innebar ett betydande underskott i lönsamheten på försäljningen av PPC-apparater. Att de japanska företagens PPC-apparater från andra källor förmodligen såldes till lika låga priser ändrar inte det faktum att även om de inte förekommit skulle gemenskapsindustrin ändå inte ha haft något annat alternativ än att följa den japanska importens prisexempel eftersom den var av betydande volym. Denna import var därför, betraktad separat, tillräckligt stor för att förorsaka prisfall och ett betydande underskott i lönsamheten för gemenskapsindustrin. Såsom redan sagts var den också den huvudsakliga anledningen till gemenskapsindustrins dramatiska förlust av marknadsandelar för PPC-apparater i sektor 4 och den enda anledningen till att den tappat försäljning i sektor 6 eftersom alla PPC-apparater i sektorerna 5 och 6 och det stora flertalet av de PPC-apparater i sektor som japanska företag introducerat på gemenskapsmarknaden under översynens undersökningssperiod var av japanskt ursprung. För de övriga sektorerna samverkade förmodligen den japanska importen med PPC-apparater från andra källor till att förorsaka förlust av marknadsandelar och bristande lönsamhet för gemenskapsindustrin.

Trots att det i artikel 4.1 i förordning (EEG) nr 2423/88 krävs att gemenskapsmyndigheterna inte tillskriver den dumpade importen skada som vållats av andra faktorer, uppfylls detta krav där det i enlighet med ovanstående beskrivning visar sig att dumpad import, betraktad separat, har varit en oberoende orsak till gemenskapsindustrins svaga ekonomiska situation, även om andra faktorer kanske också har bidragit till den situationen. Även om det antogs att import från annat tredje land och försäljning från japanska produktionsanläggningar i ge-

meskapen hade bidragit till gemenskapsindustrins vanskliga situation skulle därför inte detta ändra det faktum att dumpad import från Japan, betraktad separat, förorsakat gemenskapsindustrins svaga ekonomiska situation.

- (86) Beträffande påståendet att gemenskapsindustrin själv förorsakade skadan genom att importera och i gemenskapen sälja PPC-apparater med ursprung i Japan, har det redan sagts att det antal PPC-apparater som gemenskapsindustrin importerade från Japan och sålde i gemenskapen under översynens undersökningssperiod sjönk dramatiskt i jämförelse med den ursprungliga undersökningen. Andelen PPC-apparater som gemenskapsindustrin importerade från Japan och sålde i gemenskapen under översynens undersökningssperiod utgjorde mindre än 1 % av dess produktion av PPC-apparater. En eventuell negativ inverkan av sådan import på gemenskapsindustrins situation kan därför lämnas utan avseende.

Det är inte bara det att mängden PPC-apparater som gemenskapsindustrin importerade från Japan var mycket liten, utan det är numera en vanlig och normal affärsstrategi även bland japanska producenter att köpa en del av sitt produktsortiment från andra producenter. Att sälja dumpade PPC-apparater från Japan i gemenskapen, såsom Océ men inte de båda andra gemenskapsproducenterna gör, kan ses som en legitim handling i självförsvar med tanke på nödvändigheten att sälja på gemenskapsmarknaden i konkurrens med andra dumpade PPC-apparater från Japan. Om Océ inte hade gjort detta skulle skadan för företagets egentillverkade PPC-apparater med all sannolikhet faktiskt ha blivit ännu större eftersom företaget då skulle ha förlorat ett antal kunder som behövde ett urval av allt från små till stora PPC-apparater.

3. Slutats

- (87) Ovanstående punkter, särskilt konstaterandet att betydande mängder av i hög grad dumpad import från Japan, trots den gällande antidumpningstullen, såldes på gemenskapsmarknaden till mycket låga priser, vilket förorsakade allvarlig skada för gemenskapsindustrin, ledde till den slutsatsen att om den gällande antidumpningstullen skulle tillåtas upphöra skulle den väsentliga skada som vållas av dumpad import från Japan förnyas.

H. GEMENSKAPENS INTRESSE

1. Allmänt

- (88) Det generella syftet med antidumpningsåtgärder är att undanröja snedvridningen av handeln till följd av dumpningen och på så sätt återupprätta effektiv konkurrens på gemenskapsmarknaden. Effektiv konkurrens ligger fundamentalt i gemenskapens intresse, både som ett allmänt politiskt mål och med tanke på gemenskapsproducenternas och användarnas intresse.

2. Ursprungliga resultat

- (89) Beträffande det bestämda fallet med dumpad import från Japan hade producenternas och användarnas intresse liksom oberoende importörers intresse (huvudsakligen OEM-importörer), t.ex. Agfa Gevaert, i gemenskapen redan granskats utförligt vid den ursprungliga undersökningen. Det konstaterades då att gemenskapens intresse av att bibehålla en livskraftig gemenskapsindustri för tillverkning av PPC-apparater som kunde konkurrera med import från Japan på rättvisa villkor uppvägde konsumenternas kortsiktiga intresse av att tjäna på orättvist låga priser, så länge de nu varade, liksom OEM-importörernas intresse, vilka tjänade på att under sitt eget varumärke distribuera dumpad import från Japan på bekostnad av försäljningen av PPC-apparater som producerats av gemenskapsindustrin. Då det gällde OEM-importörer ansågs det i synnerhet att gemenskapens intresse av en gemenskapsindustri som både producerar och distribuerar PPC-apparater, under i övrigt lika förhållanden, är större än intresset av europeiska företag som huvudsakligen distribuerar PPC-apparater som producerats i Japan under sitt eget varumärke.

3. Resultat vid översynen

Gemenskapens intresse av produktion av PPC-apparater

- (90) Beträffande gemenskapens intresse av att bibehålla livskraftig industri för PPC-apparater i gemenskapen har detta, om något, ökat sedan den ursprungliga undersökningen. Det uppskattas att nära 23 000 personer är heltidssysselsatta i gemenskapen med tillverkning, distribution, service och försäljning av de PPC-apparater som produceras av gemenskapsindustrin, varav 12 000 är anställda inom tillverkningen (inbegripet de heltidssysselsatta vid gemenskapsföretag som levererar delar och underenheter till gemenskapens PPC-apparatproducenter). Även om PPC-tekniken nu är väl beprövad är det fortfarande en mycket invecklad och sofistiker-

rad process, med en kombination av kemiskt, optiskt, elektroniskt och mekaniskt kunnande samt programvarukunnande. Dagens PPC-apparater utgör också en viktig teknisk utgångspunkt inte bara för produktion av digitala kopiatorer, skrivare och faxapparater, utan också för en hel generation av produkter med flerfunktionsutrustning hopkopplade i nätverk, som kommer att introduceras under de kommande åren.

- (91) Vidare etablerade nästan alla japanska producenter produktionsanläggningar för PPC-apparater, eller utvidgade dem de redan hade, i gemenskapen efter det att antidumpningsåtgärderna införts 1986. Till följd av detta ökade den japanska produktionen av PPC-apparater i gemenskapen, som varit mindre än 50 000 enheter år 1984, till 643 719 enheter under översynens undersökningsperiod. Även om antidumpningstullarna kanske inte var den enda anledningen till denna starkt ökade japanska produktion i gemenskapen råder det knappast något tvivel om att de i betydande grad påverkade denna utveckling. Dessa fabriker har fört med sig en stark försörjningsindustri i gemenskapen som med all sannolikhet står för mer sysselsättning i gemenskapen än de japanska fabrikererna själva eller än de 6 000 arbetstagare som är heltidssysselsatta med leveranser till gemenskapsindustrin.

Om tullarna skulle upphöra skulle som det redan sagts de japanska exportörerna motiveras att skära ned produktionen i gemenskapen för att minska de betydande lager som finns i Japan och för att förbättra kapacitetsutnyttjandet där. Denna resonerade förklaring skulle särskilt gälla för de större PPC-apparaterna, som skulle kunna levereras över hela världen från en enda källa, nämligen Japan. Dessutom skulle upphörandet av tullarna trots hög dumpning av de japanska producenterna troligen tolkas som att gemenskapsmyndigheterna inte längre fäste något avseende vid att bibehålla någon fotokopiatorindustri i gemenskapen. Till följd av detta skulle de ekonomiska fördelarna med att producera små och förhållandevis enkla PPC-apparater i tredje land med lägre arbetskostnader i stället för i gemenskapen, där flertalet japanska företag producerar dem för närvarande, bli mera lockande. Det kommer att uppstå en situation där kostnads- och intäktsskäl kommer att väga tyngre än strategiska skäl då det gäller att bibehålla en tillverkningsverksamhet på de stora globala marknaderna, särskilt eftersom åtminstone en annan japansk producent inte har någon produktionsanläggning alls i gemenskapen och konkurrerar kraftigt på gemenskapsmarknaden med PPC-apparater som tillverkats till låga arbetskostnader i tredje land. Om denna tendens skulle följas skulle slutresultatet kunna bli en starkt begränsad japansk tillverkningsverksamhet

för PPC-apparater i gemenskapen. Om produktionen vid flera, för att inte säga alla, japanska produktionsanläggningar skulle läggas ned eller läggas om till andra produkter, skulle detta vara allvarligt i sig. Den största nackdelen skulle dock troligen bli att otaliga små och medelstora gemenskapsleverantörer, som för närvarande förser de japanska monteringsanläggningarna med delar, skulle stå utan kunder. Det är just det förhållandet att de japanska monteringsanläggningarna litar till utomstående leverantörer, vilket medför minimala kapitalinvesteringar i monteringsanläggningar, som skulle begränsa deras nedläggningskostnader om de beslutade sig för att upphöra med montering i gemenskapen.

Importörernas intresse

- (92) Vissa importörer hävdade att de drabbades av antidumpningstullen genom att de inte, vare sig helt eller delvis, kunde föra denna kostnad vidare till användarna, vilket ledde till minskad lönsamhet och förlorade arbetstillfällen vid deras företag. Det är tydligt att införandet av en antidumpningstull inte är till fördel för importörerna, vilka måste betala antidumpningstullen och därför i mindre utsträckning än tidigare kan sälja till lägre priser än gemenskapsindustrin genom dumpad import. Avsikten med införandet av en antidumpningstull är emellertid just att försäljningsmöjligheterna för gemenskapsindustrin skall förbättras i förhållande till möjligheterna för importörer som säljer dumpade produkter. Det påpekades också att detta påstående gjorts av importörer, t.ex. Agfa Gevaert, som säljer PPC-apparater som de köper i Japan under eget varumärke i gemenskapen. Lönsamheten för sådana företag har sannolikt påverkats i minst lika hög grad av deras japanska PPC-leverantörers benägenhet att gradvis utvidga sitt försäljningsnät för egna varumärken i gemenskapen på bekostnad av försäljningen under importörens varumärke. Även om viss sysselsättning inom försäljnings- och serviceverksamhet kan ha gått över från dessa importörer till gemenskapsindustrin eller till japanska försäljningsdotterbolag i gemenskapen fanns den kvar i gemenskapen. Denna situation borde skiljas från nettoförlusten för sysselsättningen inom tillverkningen vilken, såsom beskrivs ovan, står på spel för gemenskapen om tullarna skulle tillåtas upphöra.

Importören Agfa Gevaert hävdade också att antidumpningsåtgärderna mot PPC-apparater från Japan äventyrade företagets direktinvesteringar i PPC-apparater i Japan. Vid kontroll konstaterades det dock att det inte förekom några sådana direktinvesteringar.

Gemenskapsanvändarnas intresse

- (93) Det uppskattades att ett belopp på ca 500 miljoner ecu togs in i antidumpningstullar på import av PPC-apparater från Japan från deras introduktion i augusti 1986 fram till slutet av undersökningsperioden. Med tanke på dumpningens fortsatta verkan på gemenskapsmarknaden och de höga marginaler på försäljning till lägre priser som konstaterats, förefaller det som om en stor del av detta belopp inte debiterats gemenskapsanvändare.
- (94) Om tullarna tilläts upphöra skulle användarna gynnas i den mån som de japanska exportörerna och oberoende importörer beslutade sig för att använda sina minskade kostnader till att ytterligare minska återförsäljningspriserna i gemenskapen på PPC-apparater som importerats från Japan. Om ett bibehållande av tullen inte medförde någon prisutveckling skulle situationen förbli densamma som nämnts i punkt 93. Om ett bibehållande av tullen medförde en prishöjning för användarna med hela beloppet för antidumpningstullen, om importen låg kvar på samma nivå som för närvarande och om priset på PPC-apparater som inte importerats från Japan inte ökade, skulle gemenskapsanvändarnas uppskattade kostnad för fortsatta åtgärder bli 42,5 miljoner ecu om året. Denna siffra är grundad på en vägd genomsnittlig antidumpningstull på 16,3 % för de exportörer som ingår i undersökningen, multiplicerad med ett sammanlagt tullvärde på 260,8 miljoner ecu för PPC-apparater som importerats från Japan under 1994. En sådan prisökning på PPC-apparater som importerats från Japan skulle dock vara helt osannolik med tanke på att tullen skulle ligga på samma nivå som förut. Även om det verkligen skedde en prisökning på PPC-apparater från Japan skulle den sannolikt medföra att dessa helt eller delvis ersattes med PPC-apparater från andra källor, oavsett om det gällde försäljning genom gemenskapsindustrin eller försäljning av PPC-apparater som producerats av de japanska företagen i gemenskapen eller i annat tredje land. Gemenskapsindustrin skulle troligen vilja använda en del av det andrum som uppkommit till att öka försäljningsvolymerna och inte till att höja priserna upp till hela den möjliga marginalen. Beträffande de japanska producenterna finns det ingen anledning till att de skulle ändra prissättningsstrategin för dem av sina PPC-apparater som inte importerats från Japan, särskilt som de konkurrerar inbördes och fortfarande utsätts för konkurrens från lågprisimport från annat tredje land än Japan. En allmän prisökning på alla PPC-apparater som säljs i gemenskapen är därför högst osannolik. På en konkurrenspräglad marknad för en så väl beprövad pro-

dukt som fotokopiatorer behövs det i allmänhet bara en eller ett fåtal stora säljare för att tvinga ned den allmänna prisnivån, men det behövs en generell kostnadsökning eller att alla eller de flesta stora säljare är med för att få upp den allmänna prisnivån. Om ett enda företag ökar sina priser separat skulle det mycket snart tvingas ompröva denna strategi.

- (95) Det ligger i användarnas långsiktiga intresse att bibehålla många olika leverans- och konkurrensskäl. Två av de mindre japanska exportörerna påpekade att deras fortsatta verksamhet skulle kunna äventyras om antidumpningen på PPC-apparater som importeras från Japan fortsätter, vilket skulle minska konkurrensen. Av dessa båda företag var dock redan ett majoritetsägt av ett av de största japanska företagen, men det andra exporterade huvuddelen av sina PPC-apparater till gemenskapen från ett tredje land. Gemenskapsmyndigheterna var därför mera oroade över den minskning av antalet källor och försörjningsalternativ som försvinnandet av en eller flera av de återstående gemenskapsproducenterna kunde medföra. Ungefär 85 % av gemenskapsmarknaden mätt i enheter (och ca 70 % mätt i enheter vägda efter kopievolym) ägdes redan av de nio japanska producenter som omfattades av undersökningen, oavsett om de exporterade från Japan eller från tredje land eller producerade i gemenskapen, även om dessa japanska företag som redan sagts faktiskt konkurrerade inbördes under översynens undersökningsperiod.

- (96) Några exportörer och en importör pekade på gemenskapsindustrins starka ställning när det gällde marknadsandelar i sektor 6 för att hävda att denna sektor, eller en del av den, borde befrias från tullarna. Med tanke på att Rank Xerox, Océ och Kodak säljer i sektor 6 och konkurrerar inbördes och att antidumpningstullarna inte kommer att hindra japanska exportörer från att exportera PPC-apparater i sektor 5 och sektor 6 till gemenskapen (eller från att producera dem i gemenskapen eller tredje land) utan endast från att sälja dem till orättvist låga priser, ansågs det dock att denna påstådda risk för konkurrens i sektor 6 övervägdes av gemenskapsindustrins intresse av att skyddas från dumpad import. Detta gäller i än högre grad eftersom sektor 6 inte borde anses som en vara i sig utan bara som en liten del av en vara, nämligen PPC-apparater, för vilken japanska företag har en mycket stark ställning på gemenskapsmarknaden.

4. Slutsats

- (97) På det hela taget ansågs det att det ligger i gemenskapens övergripande intresse att antidumpningsåtgärder

mot import av PPC-apparater från Japan inte bör tillåtas att upphöra vid detta tillfälle.

I. ÅTGÄRDER

1. Allmänt

- (98) Frågan bakom denna översyn var i enlighet med artikel 15.3 i förordning (EEG) nr 2423/88 huruvida den gällande åtgärdens upphörande åter skulle medföra skada eller hot om skada. På grundval av ovanstående analys måste frågan besvaras jakande. Med hänsyn till gemenskapens intresse drog rådet slutsatsen att antidumpningsåtgärder borde be- hållas.

2. Produktomfattning

- (99) När antidumpningsåtgärder mot PPC-apparater från Japan infördes första gången undantogs PPC-apparater med en kapacitet på mer än 75 A4-sidor i minuten från dessa åtgärder eftersom det vid det tillfället inte förekom någon import av dessa kopiatorer från Japan. Sedan dess har emellertid sådan import, till dumpade priser, ökat starkt och visat sig vara särskilt skadlig för gemenskapsindustrin. Därför ansågs det nu nödvändigt att inbegripa sådana PPC-apparater i åtgärder.

Följaktligen kommer de nya åtgärder att omfatta hela den produkt som ingår i undersökningen, dvs. alla PPC-apparater från bordskopiatorer till kopiatorer i sektor 6. Även om bordskopiatorer inte produceras av gemenskapsindustrin konkurrerar de med PPC-apparater i sektor 1 som producerades av gemenskapsindustrin under undersökningsperioden och det är därför motiverat att inbegripa dem även i fortsättningen. Beträffande PPC-apparater i sektor 6 hade en japansk exportör redan börjat importera sådana apparater till gemenskapen samtidigt som det också förekommer konkurrens med sektor 5, vilken domineras av de japanska exportörerna. Om antingen bordskopiatorer eller kopiatorer i sektor 6 undantogs från åtgärder skulle inte bara den dumpade importen i dessa sektorer fortsätta att skada gemenskapsindustrin, utan risken för kringgående av antidumpningsåtgärder mot sektorerna 1 och 5 skulle bli ansenlig eftersom exportörerna skulle kunna ändra kopieringshastigheten eller funktionerna hos PPC-apparaterna utan att i väsentlig grad ändra modellen, på ett sådant sätt att de skulle komma att tillhöra den intilliggande sektorn.

Dessa överväganden äger sin giltighet trots att gemenskapsindustrin, på grundval av ett vägt genomsnitt, uppnådde en tillfredsställande avkastning på försäljningen av PPC-apparater i sektor 6 under undersökningsperioden. För det första skilde sig de enskilda gemenskapsproducenternas verksamhetsresultat för PPC-apparater i sektor 6 kraftigt, med förluster i den sektorn för en av de båda gemenskapsproducenterna. För det andra fastställdes skada för den likadana produkten i sin helhet i överensstämmelse med artikel 4.4 i förordning (EEG) nr 2423/88. Gemenskapsindustrins lönsamhet, ett av nyckelkriterierna på skada, skulle ha varit sämre om sektor 6 hade undantagits. För det tredje produceras numera PPC-apparater i sektor 6 i gemenskapen liksom de också importeras från Japan, i motsats till det förhållande som rådde under den ursprungliga undersökningsperioden. Det skulle vara olämpligt att fastställa skada separat för varje produktsektor eller varje modell och att undanta sektorer eller modeller som råkade vara kommersiellt mera framgångsrika under undersökningsperioden från åtgärderna.

3. Tullsatser

- (100) Det ansågs att den befintliga antidumpningstullen har varit verksam genom att den i betydande grad hade minskat importvolymen för PPC-apparater från Japan och att andra faktorer, t.ex. priser och volymer på PPC-apparater som sålts i gemenskapen och producerats av japanska företag i gemenskapen och i annat tredje land än Japan, sannolikt bidrog till gemenskapsindustrins vanskliga situation. På det hela taget ansåg därför rådet att gemenskapsindustrin skulle ges ett tillfredsställande skydd genom att den befintliga tullen godkändes på de gällande nivåerna förutsatt en fortsatt nedåtgående utveckling av importen av PPC-apparater från Japan och att åtgärderna nu kommer att omfatta PPC-apparater med en kopieringskapacitet av mer än 75 A4-sidor i minuten.
- (101) Några exportörer och gemenskapsindustrin hävdade att tullsatsen för den nya antidumpningstullen borde ändras för respektive exportör på grundval av den lägsta av dennes marginaler för dumpning och underprissättning. De påpekade att översynen inletts inte bara på grundval av artikel 15 i förordning (EEG) nr 2423/88 utan också på artikel 14 i den förordningen och att en eventuell påkallad ändring av de gällande åtgärderna fastställs i artikel 14.3. De påstod att det förekom diskriminering mellan exportörerna eftersom vissa fick lägre tullsatser än andra trots att deras marginaler för dumpning eller försäljning till lägre priser var

lika, och andra exportörer fick samma tullsats även om deras marginaler för dumpning eller försäljning till lägre priser var olika. I detta avseende bör följande observeras: För det första står artiklarna 14 och 15 tillsammans under rubriken "Översyn" i förordning (EEG) nr 2423/88. Artikel 15 bör därför läsas tillsammans med artikel 14, särskilt procedurföreskrifterna i denna. För det andra skulle ordet "beträffades" i artikel 15.1 inte tjäna något syfte om de nya åtgärderna hela tiden måste grundas på de lägre marginalerna för dumpning eller underpris, eftersom det är högst osannolikt att de tullsatser som framkommer av en sådan beräkning för respektive exportör skulle vara samma som de gällande satserna, vilket skulle medföra att de gällande tullarna skulle "beträffas" genom översynen. Det är dock helt klart att gemenskapsmyndigheterna enligt artikel 15.1 har rätt att "beträffa" de gällande åtgärderna. För det tredje är en bekräftelse av de gällande åtgärderna särskilt lämplig när de har haft en viss gynnsam inverkan, som i det här fallet genom den avsevärda minskningen av importvolymen, men ännu inte varit tillräckliga för att kunna upphöra. I föreliggande fall anses det att ett bibehållande av tullsatserna på deras gällande nivåer faktiskt kommer att ge gemenskapsindustrin tillräckligt skydd och att det därför helt enkelt inte är nödvändigt att höja tullsatserna. Beträffande den påstådda diskrimineringen mellan exportörerna bör det slutligen påpekas att de gällande satser som nu bekräftats av rådet för respektive exportör är avsevärt lägre än de marginaler för dumpning eller försäljning till lägre priser som konstaterades vid översynen och som beräknades enligt ovan angivna metod. Även om skillnaden beträffande den gynnsamma inverkan är större för några exportörer än för andra blir resultatet detsamma till följd av den bestämmelse om "mindre tull" som fastställs i artikel 13.3 i förordning (EEG) nr 2423/88, enligt vilken alla exportörer kan få samma tullsats på grundval av skada trots att vissa har högre dumpningsmarginaler än andra. I den ursprungliga undersökningen var till exempel tullsatsen på grundval av en generell bedömning av skadan 20 % för samtliga exportörer (utom de som hade lägre dumpningsmarginaler) fastän dumpningsmarginalen för dessa exportörer varierade mellan 22 % och 60 %. Den omfattning i vilken de tre exportörerna med lägre tullsatser nu gynnas, i jämförelse med deras lägsta marginaler för dumpning eller försäljning till lägre priser, är inte nödvändigtvis högre än den omfattning i vilken exportörer som får en tullsats på 20 % gynnas i jämförelse med deras lägsta marginaler för dumpning eller försäljning till lägre priser.

- (102) Exportföretaget Ricoh påstod att det var det enda företag vars dumpningsmarginal hade minskat och

att det borde belönas för detta såtillvida att den gällande antidumpningstullen inte borde dras av vid beräkningen av dess nya dumpningsmarginal. På grundval av detta krävde det en lägre tull än 20 %. Det visade sig att Ricoh hade rätt när det hävdade att det var det enda exportföretag vars dumpning hade minskat sedan den ursprungliga undersökningen. Denna omständighet kan dock inte medföra att den gällande antidumpningstullen inte dras av vid fastställandet av den tull som skall tillämpas, eftersom det i artikel 2.8 b i förordning (EEG) nr 2423/88 klart fastställs att antidumpningstullar skall dras av som en kostnad för närstående importörer vid beräkningen av exportpriset. Beträffande skadan kunde avdraget i denne exportörs dumpningsmarginal lika väl ha berott på en minskning av exportörens normalvärde. Denna exportörs marginal för försäljning till lägre priser, som låg strax under det vägda genomsnittet för alla exportörer, stöder denna hypotes och visar att företagets exportpriser bidrog till gemenskapsindustrins svaga ekonomiska läge. Exportörens krav på sänkt tull ansågs därför inte berättigat eller möjligt enligt förordning (EEG) nr 2423/88.

4. Tillämpningstid

- (103) Beträffande åtgärdernas tillämpningstid påpekade rådet att avsevärda förseningar uppstått i behandlingen av fallet på grund av det varit ovanligt invecklat i många avseenden: För det första gick det nästan sex månader mellan kommissionens meddelande om sin avsikt att utföra en översyn av åtgärderna och det faktiska inledandet av den översynen. Sedan tog det mer än tre år att genomföra själva översynen, som inleddes den 14 augusti 1992. Den ursprungliga antidumpningstullen på import av PPC-apparater från Japan fortsatte att gälla hela denna tid i överensstämmelse med artikel 15.3 i förordning (EEG) nr 2423/88. Under dessa exceptionella omständigheter anser rådet det därför rimligt att de ny åtgärdernas tillämpningstid begränsas till en tid av två år efter ikraftträdandet om inte annat sägs i de gällande bestämmelserna om översyn.

- (104) Några exportörer och importörer anmärkte att gemenskapsindustrin redan hade skyddats i åtta år genom antidumpningsåtgärder, att detta var länge nog, och att åtgärderna nu borde tillåtas upphöra. Det finns dock inte någon annan föreskriven tidsgräns för antidumpningsåtgärdernas tillämpningstid än den femårsperiod som nämns i artikel 15.1 i förordning (EEG) nr 2423/88. Som klargörs i själva artikeln kan en översyn som pågår då denna tidsfrist närmar sig sitt slut, om det är påkallat som i detta fall, medföra en bekräftelse av de gällande åtgärderna för en ny period. Samtidigt som de gällande an-

tidumpningsåtgärderna har varit i kraft i åtta år har denna översyn visat att deras förmåga att skydda gemenskapsindustrin varit begränsad genom att dumpningens verkan på gemenskapsmarknaden, som visat sig genom prissänkningar och underpris-sättning, på grund av de japanska exportörernas beteende förblir betydande.

5. Resttull

- (105) Kontrollbesöken hos de samarbetande exportörerna täckte nästan all export av PPC-apparater från Japan till gemenskapen under undersökningsperioden. För de företag som inte samarbetade vid denna översyn ansågs det lämpligt att fastställa resttullen till den högsta av de individuella tullsatserna för de exportörer som omfattades av undersökningen, dvs. till 20 %, i avsaknad av uppgifter som motiverade en högre eller lägre nivå. Samma sats borde gälla för de företag som inte exporterade till gemenskapen under undersökningsperioden. För de senare företagen gäller detta dock med förbehåll för en eventuell översyn av nya exportörer i enlighet med artikel 11.4 i förordning (EEG) nr 3283/94.

6. Åtaganden

- (106) Det ansågs att åtagandet från Kyocera Corporation, Kyoto, enligt vilket företaget var skyldigt att ge kommissionen ett förhandsbesked i tillräckligt god tid om det skulle återuppta exporten till gemenskapen, skulle tillåtas upphöra.
- (107) Beträffande de åtaganden som gjorts enligt artikel 13.10 i förordning (EEG) nr 2423/88 har kommissionen fått regelbundna upplysningar som gjort det möjligt att kontrollera de åtaganden som gjorts. Det vägda genomsnittsvärdet av de delar eller det material med japanskt ursprung som används vid montering eller tillverkning av PPC-apparater i gemenskapen har legat kvar på mindre än 60 % av det sammanlagda värdet av alla delar och allt material. Åtagandena kommer att upphöra då undersökningen slutförts.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull införs härmed på import av skrivpapperskopiatorer enligt KN-nummer ex 9009 12 00 (Taricnummer 9009 12 00*19) och ex 9009 21 00 (Taricnummer 9009 21 00*19) med ursprung i Japan.

2. I denna förordning avses med skrivpapperskopiatorer (PPC-apparater) analoga kopiatorer med indirekt process med inbyggt optiskt system, oavsett deras kopieringshastighet och om de importeras helt monterade eller i moduler. Sådana kopiatorer utgörs av fyra huvudbeståndsdelar, nämligen bildbehandling, fotoledning eller framkallning, överföring eller fixering samt pappersmatnings-system. Digitala kopiatorer, i vilka en avsökare och en bildbehandlare används för att omvandla originalbilden till en digital signal och sedan åter sammanställa den signalen, med eller utan förändringar, till en kopia, ingår inte i detta förfarande och omfattas därför inte av tullen. Inte heller följande varor skall omfattas av tullen:

- analoga fullfärgskopiatorer (apparater som automatiskt kan framställa fullfärgskopior från motsvarande färg-original i ett enda kopieringssteg med hjälp av en polykromatisk process),
- läsare/skrivare för mikrokort och mikrofilmskrivare (apparater som kan läsa in bilder från och göra förstörade kopior av mikrofilmer, mikrofilmer och mikrokort),
- skrivtavlekopiatorer (apparater som kan göra kopior av information som visas på en vit skrivtavla),
- storformatkopiatorer (apparater som kan göra kopior i A2-format och större från original som är större än A2).

För att inga tveksamheter skall uppstå omfattas PPC-apparater med tilläggsfärg, som endast återger ett fåtal färger för att dra uppmärksamheten till vissa delar av ett dokument, och PPC-apparater för A2, som gör kopior i A2-format

(men inte större) från original i A2 eller större av tullen.

3. Tullsatsen skall vara 20 % av nettopriset fritt gemenskapens gräns före tull (tilläggsnummer i Taric: 8841), med undantag av import av de varor som tillverkas och exporteras av följande företag, för vilka följande tullsatser skall tillämpas:

- Copyer Company Limited, Tokyo 7,2 % (Tilläggsnr i Taric: 8838),
- Mita Industrial Company, Osaka 12,6 % (Tilläggsnr i Taric: 8839),
- Toshiba Corporation, Tokyo 10 % (Tilläggsnr i Taric: 8840).

Artikel 2

Förordning (EEG) nr 535/87 upphör härmed att gälla.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall upphöra att gälla två år efter ikraftträdandet bortsett från att den, om en översyn av de åtgärder som vidtagits genom denna förordning fortfarande inte har avslutats den dagen, skall fortsätta att gälla till dess att översynen slutförts.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 2 oktober 1995.

På rådets vägnar

J. SOLANA

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2381/95

av den 10 oktober 1995

om införande av en slutlig antidumpningstull på import av dinatriumkarbonat med ursprung i Förenta staterna och om slutligt uttag av den tillfälliga tullen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3283/94 av den 22 december 1994 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽¹⁾, särskilt artikel 23 i denna,med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2423/88 av den 11 juli 1988 om skydd mot dumpad eller subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska ekonomiska gemenskapen⁽²⁾, särskilt artikel 12 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd i Rådgivande kommittén, och

med beaktande av följande:

A. TILLFÄLLIGA ÅTGÄRDER

- (1) Genom förordning (EG) nr 823/95⁽³⁾, nedan kallad "förordningen om tillfällig tull", införde kommissionen en tillfällig antidumpningstull på import till gemenskapen av dinatriumkarbonat med ursprung i Förenta staterna och som omfattas av KN-nummer 2836 20 00. Genom förordning (EG) nr 1974/95⁽⁴⁾, förlängde rådet giltighetstiden för denna tull med två månader och sista giltighetsdag fastställdes till den 14 oktober 1995.

B. EFTERFÖLJANDE FÖRFARANDE

- (2) Efter det att en tillfällig antidumpningstull införts gav kommissionen fyra amerikanska kristallsodeproducenter, gemenskapens glastillverkare och andra berörda parter möjligheten till en utfrågning. Fyra av dessa parter lämnade även sina synpunkter rörande de preliminära avgörandena skriftligen. Särskilt fyra amerikanska kristallsodeproducenter och gemenskapens glastillverkare framförde igen

vissa synpunkter de uttryckt vid olika tillfällen under förfarandet.

- (3) Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla sådana upplysningar som den ansåg vara nödvändiga för sitt slutliga ställningstagande. Parterna underrättades om de huvudsakliga fakta och överväganden som var avsedda att ligga till grund för att förorda införandet av en slutgiltig antidumpningstull och ett slutgiltigt uttag av de belopp som säkrats genom en tillfällig tull. De beviljades även en tidsfrist för att lämna synpunkter efter underrättelsen. Deras synpunkter beaktades och ledde till ändringar i kommissionens slutsats när så var befogat.

C. PRODUKT SOM OMFATTAS AV UTREDNINGEN OCH LIKADAN PRODUKT

- (4) Eftersom inga nya argument framlagts rörande den produkt som omfattas av utredningen eller likadan produkt bekräftas de ställningstaganden som anges under kantanumren 9–11 i förordningen om tillfällig tull.

D. DUMPNING**1. Normalvärde**

- (5) För de slutgiltiga ställningstagandena fastställdes normalvärdet med samma metod som anges under kantanumren 12–15 i förordningen om tillfällig tull. Vissa exportörer begärde att de preliminära beräkningarna av sådana poster som försäljning, administration och andra allmänna kostnader skulle justeras. Dessa krav beaktades i de fall de kunde styrkas och normalvärdena anpassades därefter.

2. Exportpriser

- (6) Två exportörer hävdade att de valutakurser som fastställdes i deras totala kurssäkringskontrakt borde användas vid omräkningen av värdet av deras exportförsäljning i utländsk valuta. Den kurssäkringsteknik som de två företagen använde för att preliminärt omräkna en del av sin exportförsäljning i utländsk valuta godkändes inte av kommissionen, eftersom kontrakten inte var knutna till fakturor som avsåg exporttransaktioner gällande den

⁽¹⁾ EGT nr L 349, 31.12.1994, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1251/95 (EGT nr L 122, 2.6.1995, s. 1).

⁽²⁾ EGT nr L 209, 2.8.1988, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 522/94 (EGT nr L 66, 10.3.1994, s. 10).

⁽³⁾ EGT nr L 83, 13.4.1995, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT nr L 191, 12.8.1995, s. 1.

produkt som omfattas av utredningen. Kommissionen använde därför den genomsnittliga växelkursen per månad för exportfakturorna. Eftersom de berörda företagen inte lämnat några upplysningar, som kan rättfärdiga en ändring av denna metod, bibehålls den för det slutgiltiga avgörandet. På grundval av denna metod och efter väl underbyggda krav från de berörda exportörerna, gjordes emellertid vissa ändringar av kommissionens exportprisberäkningar i amerikanska dollar för att bättre avspegla de rätta växelkurserna för vissa månader.

(7) Två exportörer vars försäljning skedde via en ekonomiskt närstående importör begärde justeringar av de preliminära beräkningarna för vissa kostnader som uppstått mellan importtillfället och produkternas vidare försäljning av närstående importörer. Dessa krav beaktades i de fall de kunde styrkas och exportpriserna anpassades därefter.

(8) En annan exportör exporterade kristallsoda till oberoende kunder i gemenskapen och till en ekonomiskt närstående importör i gemenskapen. Vid det preliminära avgörandet beaktade kommissionen inte den försäljning som skett till den ekonomiskt närstående importören, eftersom den ifrågavarande kristallsodan bearbetats till en produkt i ett senare produktionsled, som inte omfattas av ordningar för aktiv förädling och som sedan återutförts ur gemenskapen.

(9) Den berörde exportören hävdade att dessa exportförsäljningstransaktioner av kristallsoda borde beaktas vid dumpningsberäkningen, eftersom exportpriset motsvarade det som en gemenskaps-tillverkare tog ut av samme ekonomiskt närstående importör.

(10) Eftersom importören var ett helägt dotterbolag till exportören ansågs att exportpriset mellan de två parterna var otillförlitligt.

Eftersom den importerade kristallsodan bearbetades till en produkt i ett senare produktionsled som återutfördes, fanns dessutom inget pris (på produkten i ett senare produktionsled) till någon oberoende kund i gemenskapen, vilket gjorde det omöjligt att konstruera ett exportpris i enlighet med artikel 2.8 b i förordning (EEG) nr 2423/88. I vart fall lämnades inga upplysningar om kostnaderna för bearbetningen.

(11) Kommissionen grundade därför sitt ställningstagande i dumpningsfrågan på sådan exportförsäljning till oberoende kunder som bedömdes vara

tillräckligt omfattande i mängd för att kunna anses vara representativ.

Detta tillvägagångssätt godkänns.

(12) Med beaktande till de justeringar och metoder som anges ovan godkänns de preliminärt fastställda exportpriserna.

3. Jämförelse

(13) Flera experter begärde rättelser av de justeringar som gjorts i jämförande syfte. Dessa rättelser avsåg justeringar av normalvärdet och exportpriser för kreditvillkor, leveransvillkor och transportkostnader. Dessa krav var väl underbyggda och beaktades vid fastställandet av dumpningsmarginalerna.

4. Dumpningsmarginaler

(14) Det framgick av den slutgiltiga undersökningen av fakta att dumpning föreligger vid import av den berörda produkten med ursprung i Förenta staterna.

(15) De vägda medeltalen för dumpningsmarginalerna för de berörda företagen, uttryckta som en procentandel av priset fritt gemenskapens gräns, exklusive tull, är följande:

— FMC	8,9 %
— AG Soda Corporation	5,5 %
— General Chemical Partners	2,5 %
— NACC	7,1 %
— Rhône-Poulenc of Wyoming	13,9 %
— Solvay Minerals Inc.	6,2 %
— Tg Soda Ash Inc.	0,1 %

(16) Inga anmärkningar gjordes mot kommissionens metod som anges under kantnummer 21 i förordningen om tillfällig tull, för att fastställa dumpningsmarginalen för de icke samarbetsvilliga företagen i undersökningen. Denna metod godkänns därför för det slutgiltiga avgörandet, som när man beaktar de slutgiltigt beräknade dumpningsmarginalerna, ger en marginal om 13,9 % för sådana företag.

E. GEMENSKAPSINDUSTRIN

(17) Inga nya argument har inkommit i samband med de ställningstaganden som anges under kantnumren 22–27 i förordning om tillfällig tull. Dessa ställningstaganden godkänns därför.

F. SKADA

de vägda medeltalen, sträcker sig till följd av detta från 4 % till 17 %.

1. Gemenskapens kristallsodeförbrukning

- (18) Eftersom inga nya argument har inkommit i samband med ställningstagandena under kantnummer 28 i förordningen om tillfällig tull, godkänns dessa ställningstaganden.

2. Exportörers beteende på gemenskapsmarknaden

- (19) Vad gäller volymen av import av kristallsoda med ursprung i Förenta staterna, hävdade fyra amerikanska exportörer och gemenskapens glastillverkare att kommissionen borde ha uteslutit en amerikansk producents import, vars dumpningsmarginal var obetydlig vid värderingen av skadan och orsaken till skadan och att om så hade skett, hade inverkan av den amerikanska importen minskat betydligt.

Det finns inget stöd för detta argument eftersom artikel 4 i förordning (EEG) nr 2423/88 inte gör någon skillnad mellan import beroende på den fastställda dumpningsmarginalens storlek. Dessutom förekom betydande dumpning vid en del av den berörde exportörens försäljningstransaktioner.

Även om denne exportörs import till gemenskapen hade uteslutits ur de siffror som anges under kantnummer 29 i förordningen om tillfällig tull, skulle det framgå att dumpad import från Förenta staterna väsentligt ökat sin marknadsandel under undersökningsperioden (den 1 januari 1992 till den 30 juni 1993) jämfört med tidigare år. De ställningstaganden som gjorts i det hänseendet skulle därför inte påverkas.

- (20) Vad gäller ställningstagandena om underprissättning som anges under kantnummer 30 i förordningen om tillfällig tull, bestred de amerikanska exportörerna och gemenskapens glastillverkare kommissionens sifferuppgifter, dock utan att styrka sitt påstående att underprissättningen var lägre. Beräkningen av underprismarginalerna justerades för att visa de rättelser som gjorts avseende exportpriserna och vad gäller en exportör, som lämnat ett väl underbyggt krav, för att visa de verkliga hantlings- och lossningskostnaderna i syfte att få importpriserna på en nivå som var jämförbar med gemenskapstillverkarnas priser. De slutgiltiga underprismarginalerna, beräknade på grundval av

3. Situationen för gemenskapens kristallsodeindustri

- (21) Inga nya argument har framförts i samband med ställningstagandena under kantnumren 31–37 i förordningen om tillfällig tull. Dessa ställningstaganden godkänns därför.

4. Skadans omfång

- (22) Gemenskapens glastillverkare framförde på nytt sitt krav som anges under kantnummer 38 i förordningen om tillfällig tull, om att kommissionen borde bedöma skada på regional eller nationell basis, eftersom kristallsodeproducenternas situation i vissa medlemsstater eller gemenskapsregioner skiljer sig väsentligt från den i andra medlemsstater eller regioner och vissa hade inte vållats någon skada alls.
- (23) Som redan fastslagits under kantnummer 39 i förordningen om tillfällig tull, är de villkor som anges i artikel 4.5 i förordning (EEG) nr 2423/88 för att bedöma skadan ur regional synvinkel inte uppfyllda. Dessutom bör det påpekas att klagomål ingetts med stöd av hela kristallsodeindustrin i gemenskapen. Under sådana omständigheter måste skada fastställas på gemenskapsnivå. De ställningstaganden som anges under kantnummer 39 i förordningen om tillfällig tull godkänns därför.

5. Slutsats

- (24) Mot bakgrund av ovanstående och i brist på andra argument godkänns de slutsatser som anges under kantnummer 40 i förordningen om tillfällig tull, enligt vilka gemenskapsindustrin har vållats väsentlig skada i den mening som avses i artikel 4.1 i förordning (EEG) nr 2423/88.

6. Orsaken till skadan

- (25) Gemenskapens glastillverkare och fyra amerikanska exportörer framförde på nytt ett antal krav som tidigare framförts avseende orsaker till skada. Dessa parter hävdade att kommissionen, då den fattade sitt tillfälliga ställningstagande, inte tillräckligt hade beaktat de argument dessa framfört. Som framgår av nedanstående är detta påstående inte korrekt. De ifrågavarande punkterna behandlades uttryckligen av kommissionen under kantnumren 41–55 i förordningen om tillfällig tull.

(26) Gemenskapens glastillverkare framförde i allmänna ordalag att kommissionen "felaktigt tillskriver import från Förenta staterna den huvudsakliga skulden för de ekonomiska problem som sedan kom att drabba den europeiska kristallsodeindustrin". Som redan förklarats i kommissionens förordning om tillfällig tull, har kommissionens inte grundat sitt avgörande på något ställningstagande om att export från Förenta staterna skulle utgöra den enda orsaken till den skada som vållats kristallsodeindustrin i gemenskapen, men att denna import genom sin dumpingeffekt påverkat gemenskapsindustrin och som sedd som isolerad faktor måste anses vara väsentlig. Det är dessa omständigheter som, enligt förordning (EEG) nr 2423/88, rättfärdigar införande av antidumpningsåtgärder.

(27) Mer specifikt framförde gemenskapens glastillverkare och fyra amerikanska exportörer på nytt sitt argument att den huvudsakliga orsaken till att situationen för kristallsodeindustrin i gemenskapen försämrats, var kommissionens beslut i december 1990 (enligt artiklarna 85 och 86 i Romfördraget) att straffa diskriminerande åtgärder, som medförde att denna industri utsattes för ett starkt konkurrenstryck, vilket framgår av den ökade handeln med kristallsoda inom gemenskapen sedan 1988.

Som redan angetts under kantanumren 44 – 46 i förordningen om tillfällig tull, bestrider inte kommissionen att konkurrensen ökat på gemenskapsmarknaden för kristallsoda på grund av besluten enligt artikel 85 och artikel 86, och särskilt märks en ökad utveckling av handeln inom gemenskapen mellan 1993 (andra halvåret) och 1994 under det att volymen var praktiskt taget oförändrad mellan 1990 och början av 1993. Detta är emellertid inte något argument för att ogiltigförklara ställningstagandet om den skada som vållats av amerikanska exportörens dumpning, desto mindre som denna utveckling ägde rum först efter undersökningsperioden.

(28) Gemenskapens glastillverkare pekade igen på det faktum att besluten enligt artikel 85 och artikel 86 gör det möjligt för kristallsodeproducenterna att tillämpa sitt system med s.k. "top slice-rabatter" och de upprepade sin ståndpunkt att detta var en avgörande faktor som tillät amerikanska exportörer att ta marknadsandelar på gemenskapsmarknaden. Kommissionens har behandlat detta argument under kantanummer 45 i förordningen om tillfällig

tull. Fastän det är högst troligt att denna aspekt av besluten i december 1990 medförde att tillträdet till gemenskapsmarknaden underlättades för utländska konkurrenser, vilket faktiskt var avsikten, är det inte heller något argument mot att det föreligger ett orsakssamband mellan dumpning och skada i det ifrågavarande fallet.

(29) En amerikansk exportör hävdade att tillverkningskapaciteten för kristallsoda i gemenskapen är större än efterfrågan och att denna överkapacitet är den faktiska orsaken till den skada som vållats kristallsodeproducenterna i gemenskapen.

Detta argument står i motsättning till den oro över att kristallsodeproducenterna i gemenskapen inte kommer att kunna möta efterfrågan som uttryckts av gemenskapens glastillverkare och andra amerikanska exportörer (se kantanummer 37 nedan). Argument tar inte heller hänsyn till gemenskapsindustrins exportförsäljning (750 000 ton 1992 och 650 000 ton 1993). Det är emellertid riktigt, att den minskande konsumtionen i gemenskapen har tvungat kristallsodeproducenterna till drastiska omstrukturingsåtgärder. Fastän denna situation otvivelaktigt är en viktig orsak till de ekonomiska svårigheterna är det lika klart att om de under dessa omständigheter dessutom möter illojal utländsk konkurrens, minskar detta väsentligt möjligheterna till en lyckad anpassning till en förändrad marknadssituation.

(30) Ett flertal amerikanska exportörer och glastillverkarna hävdade att exporten av kristallsoda från Förenta staterna till gemenskapen började minska efter det att förfarandet inletts och att den fortfarande minskar, samtidigt som lågprisimport från andra länder har ökat. Detta bör tyda på att försäljningen av kristallsoda från Förenta staterna inte har varit den huvudsakliga orsaken till att kristallsodeproducenterna i gemenskapen haft ekonomiska problem.

Eftersom också detta argument hänför sig till händelser som inträffar efter undersökningsperioden, är den enda frågan att besvara här huruvida denna utveckling gör att de slutsatser rörande orsaken till skada som kommissionen kommit fram till i sin förordning om tillfällig tull, blir ogiltiga.

Minskningen av importen av kristallsoda från Förenta staterna uppvägdes delvis av import av kristallsoda från Östeuropa. Denna import kan ha bidragit till att förhindra en prisökning. Emellertid kan inga argument härledas från denna omständighet mot

att importen av kristallsoda från Förenta staterna haft en prispressande effekt under undersökningsperioden.

Dessutom sker huvuddelen av all kristallsodeförsäljning, både i gemenskapen och i övriga världen, genom kontrakt på årsbasis. Detta innebär att försäljningstransaktioner under 1995 till stor del sker till priser som fastställts i oktober/november 1994. Även om det hade varit lämpligt att undersöka saken mot bakgrund av händelser som inträffat efter undersökningsperioden, kan man därför hävda att prisutvecklingen efter undersökningsperioden fortfarande delvis kan hänföras till förekomsten av amerikanska aktörer på gemenskapsmarknaden.

- (31) Gemenskapens glastillverkare hävdade också återigen att konjunkturnedgången hade spelat en betydande roll för hur den ekonomiska och kommersiella situationen för gemenskapens kristallsodeproducenter utvecklats. Kommissionen har behandlat detta argument under kantnummer 47 och 48 i förordningen om tillfällig tull. Visserligen har den ekonomiska recessionen påverkat situationen negativt för kristallsodeproducenterna i gemenskapen, men dessa svårigheter har ytterligare förvärrats genom dumpad import som bidragit till ytterligare prissänkningar på gemenskapsmarknaden.
- (32) Fyra amerikanska producenter och glastillverkarna i gemenskapen hävdade att anläggningar som producerar mindre än 500 000 ton eller en miljon ton kristallsoda årligen inte är tillräckligt effektiva för att produktionen skall vara kostnadseffektiv.

Gemenskapens kristallsodeindustri har löpande varit föremål för omstruktureringsåtgärder som har lett till en förbättring av den totala produktiviteten i kristallsodeanläggningarna. Kommissionens fann emellertid inget som tyder på att en produktionskapacitet som uppgår till hela 1 000 000 ton skulle utgöra en tröskel för kostnadseffektiv produktion. Att koncentrera produktionen till så stora enheter skulle medföra att många anläggningar skulle komma att läggas ned det skulle skapa en oligopolartad struktur, vilket innebär risk för prisökningar.

- (33) Sammanfattningsvis måste påståendet från de amerikanska exportörerna och gemenskapens glastillverkare om att inget orsakssamband fanns mellan dumpning och skada tillbakavisas. Ställningstagandena i detta avseende under kantnumren 41–55 i förordningen om tillfällig tull godkänns därför.

G. GEMENSKAPENS INTRESSE

- (34) De amerikanska exportörerna och gemenskapens glastillverkare framförde på nytt argument som hänför sig till konkurrens i gemenskapen, glasindustrins kostnader för kristallsoda och gemenskapskristallsodeindustrins återhämtning. De hävdade att kommissionen i detta fall genom att preliminärt besluta att det låg i gemenskapens intresse att införa antidumpningsåtgärder helt hade förbisett exportörernas och importörernas/förädlarnas ställning i gemenskapen. Detta påstående är ogrundat. Under kantnummer 56–65 i förordningen om tillfällig tull, behandlas alla argument om gemenskapens intresse som framfördes av parterna under detta stadium i förfarandet.

- (35) Enligt de amerikanska producenterna och gemenskapens glastillverkare kommer införandet av åtgärder avseende import av kristallsoda från Förenta staterna att leda till minskad konkurrens på gemenskapsmarknaden.

Kommissionen behandlade detta argument under kantnummer 57 och 58 i förordningen om tillfällig tull. Inget tyder på att införandet av åtgärder kommer att minska konkurrensen på gemenskapsmarknaden för kristallsoda. För det första har konkurrensen mellan gemenskapsproducenterna ökat på gemenskapsmarknaden. Dessutom är tullsatserna mellan 0 % och 9 % för import från amerikanska leverantörer, samtidigt som den amerikanska dollarn under undersökningsperioden devalverats betydligt mer än så. Till sist har gemenskapens glastillverkare även möjlighet att köpa från annat håll, såsom Östeuropa.

- (36) Vad gäller inverkan av antidumpningstullar på kostnaden för glastillverkningen mer specifikt, anför glastillverkarna att kristallsoda kan uppgå till 20 % av tillverkningskostnaden och inte bara till 8 % som kommissionen angett i sin förordning om tillfällig tull.

Detta påstående grundar sig på ett missförstånd. Enligt kommissionens preliminära uppskattning utgjorde kristallsoda 8 % av försäljningspriset för obearbetat planglas. Enligt glastillverkarna utgör kostnaden för kristallsoda 20 % av tillverkningskostnaden för obearbetat planglas, vilket motsvarar ungefär 13 % av priset på obearbetat planglas. Med hänsyn till att den genomsnittliga effekten av de reviderade tullarna är omkring 4,5 % skulle inverkan på glaspriset i enlighet med glastillverkarnas siffror bli omkring 0,6 % ($4,5 \% \times 13 \%$) medan kommissionens siffra är omkring 0,4 % ($4,4 \% \times 8 \%$).

Dessa beräkningar grundar sig på att man utgår från en enda produkt, nämligen obearbetat plan-glas. Om man beaktar alla glasprodukter (bearbeta-de och obearbetade) skulle inverkan på glaspriset bli mycket lägre (0,3 % om man använde glastill-verkarnas sätt att räkna och 0,2 % om man använde kommissionens sätt). Dessutom är argu-mentet om antidumpningsåtgärdernas inverkan på glaspriserna för närvarande rent teoretiskt, eftersom priset på kristallsoda på grund av de orsaker som anges under kantnummer 30 ovan hittills inte har stigit.

- (37) Enligt exportörerna och glastillverkarna har infö-randet av tillfälliga tullar dessutom lett till bristande utbud i gemenskapen, vilket inverkar negativt på de europeiska glastillverkarnas situation.

Kommissionen bekräftar att efterfrågan på kristall-soda i gemenskapen ökat under 1995. Ökningen har lett till vissa utbudsproblem. Emellertid verkar inget strukturellt underutbud föreligga. Gemen-skapsproducenternas årliga tillverkningskapacitet är i dag 6 900 000 ton under det att konsumtionen i gemenskapen under 1995 beräknas till 5 800 000 ton ⁽¹⁾.

Utbudsproblemen beror av praxis att ingå kontrakt på årsbasis för att produktionen skall kunna anpas-sas så mycket som möjligt till den förutsedda efter-frågan. Denna praxis är en följd av att de fasta kost-naderna är särskilt höga i kristallsodeindustrin. Un-der de första månaderna 1995 verkar det faktiskt som om gemenskapens glasindustri på grund av en ökad efterfrågan, särskilt från bil- och byggsektorer-na, gjorde beställningar utöver de befintliga årliga kontrakten. Kristallsodeproducenterna i gemenska-pen uppger, att de kommer att kunna tillgodose den ökade efterfrågan de kommande månaderna, det vill säga efter den period som krävs för att an-passa produktionen. Problemet skulle således vara av övergående natur. Med tanke på den totala tillgängliga produktionskapaciteten verkar detta tro-ligt.

Däremot är det inte rimligt att hävda att dessa över-gående leveransproblem kan skyllas på förekomsten av antidumpningsåtgärder. Den ge-nomsnittliga inverkan av de tillfälliga tullarna är omkring 4,5 % under det att den amerikanska dol-larn har skrivits ned med 20 % mot gemenskapsva-lutorna, vilket medför en väsentlig konkurrensför-

del för de amerikanska kristallsodeproducenterna. En mer realistisk orsak till att importen från Fö-renta staterna till gemenskapen minskat, verkar vara den nuvarande stora efterfrågan på marknader-na i Förenta staterna och i Asien, där priserna för närvarande är väsentligt högre än i gemenskapen.

- (38) Fyra amerikanska exportörer hävdade att eftersom gemenskapsmarknaden nu har utvidgats från 12 till 15 medlemsstater, har marknadens hela omfattning förändrats.

Detta påstående var inte underbyggt. I enlighet med kommissionens meddelande 95/C/40 av den 17 februari 1995 ⁽²⁾ om tillämpning av gällande an-tidumpningsåtgärder i gemenskapen efter utvidg-ningen med Österrike, Finland och Sverige är kom-missionen emellertid beredd att, efter det att de slutgiltiga åtgärderna införts, omedelbart se över åtgärderna enligt artikel 11.3 i förordning (EG) nr 3283/94 om bevis framläggs om att dessa åtgärder hade varit väsentligt annorlunda om de hade grun-dats på uppgifter som inbegriper de nya medlems-staterna.

- (39) Dessa amerikanska producenter och glastillverkarna i gemenskapen hävdade att en större kristallsode-producent i gemenskapen nyligen hade offentlig-gjort sin årsredovisning för 1994, i vilken den uppvisade ett förbättrat resultat på grund av såväl återhämtningen i efterfrågan som omstrukture-ringsåtgärder.

Detta resultat avsåg endast en av sex kristallsode-producenter i gemenskapen. Resultatet, som var blygsamt om man tar hänsyn till investeringarnas storlek i förhållande till omsättningen, omfattar även andra produkter. Dessutom hade försäljningen minskat för denne producent, vilket visar att priser-na var fortsatt låga i ett klimat av stark konkurrens. Slutligen berodde den lilla ökningen (mängdmässig men inte värdemässig) delvis på den minskade im-porten av kristallsoda från Förenta staterna, vilken importminskning orsakats av att förfarandet inletts. Detta är emellertid inte något skäl för att vägra skydd mot dumpad import som ligger i gemenska-pens intresse.

- (40) Inga andra nya argument i gemenskapens intresse framfördes i detta sammanhang. Under dessa om-ständigheter godkänns de slutsatser som anges un-der kantnummer 65 i förordningen om tillfälliga

⁽¹⁾ Denna siffra avser den tidigare gemenskapen med 12 med-lemsstater.

⁽²⁾ EGT nr C 40, 17.2.1995, s. 5.

tull, enligt vilka det ligger i gemenskapens intresse att införa antidumpningstullar.

för fyra andra. Det är att märka att i det slutliga resultatet minskar emellertid tullen för alla amerikanska exportörer inbegripet dem som skulle få ökade underutbudsmarginaler på grund av fastställandet av en lägre dumpningsmarginal (för sex företag) eller en lägre underutbudsmarginal (för ett företag).

H. TULL

- (41) Flera amerikanska producenter hävdade att kommissionens metod för att fastställa nivån på underutbudsmarginalerna, som anges under kantnummer 68 i förordningen om tillfällig tull, var behäftad med fel. De påpekade att kommissionen jämförde den vägda genomsnittliga tillverkningskostnaden för gemenskapsproducenterna med tillägg för en vinstmarginal på 6 % med det genomsnittliga importpriset fritt gemenskapens gräns, exklusive tull, för den dumpade produkten istället för att göra en jämförelse på grundval av importpriserna inklusive tull. Följaktligen hävdade de att underutbudsmarginalen hade angetts till ett för högt värde och att en riktig beräkning skulle ha medfört att underutbudsmarginalerna hade minskats till obetydliga nivåer.
- (42) Kommissionen har kontrollerat sina beräkningar av underutbudsmarginalerna och medger att den felaktigt använde importpriser exklusive tull i sina beräkningar. Felet måste därför åtgärdas. Effekten av denna rättelse blir en ökning av importpriset motsvarande storleken på tullen enligt gemensamma tulltaxan (10 %) och följaktligen en motsvarande minskning av underutbudsmarginalen.
- (43) Vid denna kontroll och nya beräkning upptäckte emellertid kommissionen ett fel i beräkningen av gemenskapsproducenternas tillverkningskostnad. I den preliminära beräkningen fastställdes underutbudsmarginalen för en grupp av gemenskapsproducenter endast på grundval av tillverkningskostnaden i deras olika anläggningar, utan att man tog hänsyn till sådana poster som försäljning, administration och andra allmänna kostnader och devalvering. När dessa kostnader togs med i beräkningen ökade den totala tillverkningskostnaden för hela den berörda gemenskapsindustrin med ungefär 14 %. Om man beaktar dessa rättelser, rättelserna av exportpriser (se kantnummer 13) samt justeringarna av exportpriserna (se kantnummer 20) för att få dem på en jämförbar nivå för beräkningarna av underprissättning och underutbudsmarginaler, minskar underutbudsmarginalen för tre amerikanska företag men ökar
- (44) De berörda parterna underrättades om de reviderade beräkningarna. Flera amerikanska exportörer hävdade att de inte kunde kontrollera om tillverkningskostnaden verkligen hade blivit felaktigt fastställt i det preliminära avgörandet. Detta är fel. Det är sant att kommissionen, med hänsyn till att vissa uppgifter är konfidentiella, inte har kunnat underrätta exportörerna eller deras företrädare om storleken på de enskilda gemenskapsproducenternas tillverkningskostnader. De har emellertid mottagit uppgifter från kommissionen som gör det möjligt för dem att beräkna de genomsnittliga kostnadselement som lagts till beräkningen. Dessutom underrättade kommissionen de amerikanska exportörerna om storleken på underprismarginalerna som, redan på det preliminära stadiet, beräknats inklusive tull. I allt väsentligt bestrider inte exportörerna dessa marginaler. Inte heller bestrides det faktum att gemenskapsproducenterna i genomsnitt inte nådde upp till den fastställda minimivinsten (6 %) och i de flesta fall gick de med förlust. Under dessa omständigheter måste underutbudet inom hela gemenskapen vara högre än underprissättningen. De berörda exportörerna kunde därför redan utifrån detta underlag fastställa att den tillverkningskostnad, som användes vid beräkningen av underutbudsmarginalen, hade uppskattats till ett för lågt värde.
- (45) Inga andra synpunkter lämnades om den metod som kommissionen använt för att fastställa de tillämpliga tullsatserna som anges under kantnumren 67–70 i förordningen om tillfällig tull. De återstående ställningsantagandena godkänns därför. De slutliga marginalerna för att undanröja skada är högre än de slutliga dumpningsmarginalerna, utom för en exportör (Rhône-Poulenc of Wyoming), för vilken marginalen för undanröjande av skada är lägre än antidumpningsmarginalen. I enlighet med artikel 13.3 i förordning (EEG) nr 2423/88 skall storleken på antidumpningstullen grunda sig på

dumpningsmarginalen, utom för Rhône-Poulenc of Wyoming, där den skall grunda sig på marginalen för undanröjande av skada.

(46) Följaktligen bör följande slutliga tuller införas:

— FMC	8,9 %
— AG Soda Corporation	5,5 %
— General Chemical Partners	2,5 %
— NACC	7,1 %
— Rhône-Poulenc of Wyoming	5,3 %
— Solvay Minerals Inc.	6,2 %
— Övriga exportörer	13,9 %

Med beaktande av den obetydliga slutliga dumpningsmarginalen som fastställts för Tg Soda Ash Inc, skall ingen tull påföras kristallsoda som tillverkas och exporteras av detta företag.

I. UPPBÖRD AV TILLFÄLLIG TULL

(47) Med hänsyn till arten och omfattningen av den skada som den sumpade importen vållat gemenskapsindustrin och eftersom kommissionens preliminära ställningstaganden till största delen slutgiltigt godkänts, är det att anse för nödvändigt att de belopp som säkrats som tillfällig antidumpningstull bör uppbäras slutgiltigt enligt den slutgiltiga tullsatsen.

J. ÖVERSYN

(48) Kommissionen avser att genomföra en översyn av åtgärderna ett år efter den dag de införs, i syfte att undersöka i synnerhet situationen på gemenskapsmarknaden för kristallsoda och kristallsodeanvändarnas ställning i gemenskapen.

(49) Detta tillvägagångssätt godkänns.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutlig antidumpningstull skall införas på import av dinatriumkarbonat som hänför sig till KN-nummer 2836 20 00 med ursprung i Förenta staterna.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 oktober 1995.

2. Den slutliga antidumpningstullsatsen skall vara 13,9 % av nettopriser fritt gemenskapens gräns, exklusive tull. (TARIC-nr: 8826) med undantag för följande företag där följande tullsatser skall tillämpas:

— FMC Wyoming Corporation, Philadelphia-PA	8,9 %
(TARIC-nr: 8852)	
— AG Soda Corporation, New York-NY	5,5 %
(TARIC-nr: 8820)	
— General Chemical Soda (Soda Ash Partners), Parsippany-NY	2,5 %
(TARIC-nr: 8821)	
— North American Chemical Company (NACC), Overland Park-KS	7,1 %
(TARIC-nr: 8822)	
— Rhône-Poulenc of Wyoming, Basic Chemicals Co., Shelton-CT	5,3 %
(TARIC-nr: 8823)	
— Solvay Minerals Inc., Houston-TX	6,2 %
(TARIC-nr: 8824)	

Ingen tull skall påföras produkter som tillverkas och exporteras av Tg Soda Ash Inc., Raleigh-NC (TARIC-nr: 8825).

3. Om inte annat föreskrivs skall de gällande tullbestämmelserna tillämpas på den ifrågavarande tullen.

Artikel 2

1. De belopp som säkrats som tillfällig antidumpningstull enligt förordning (EG) nr 823/95 skall uppbäras slutgiltigt enligt den slutgiltiga tullsats som införs.

2. Belopp som säkrats utöver den slutgiltiga tullsatsen skall frisläppas.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

På rådets vägnar

J. SOLANA

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2382/95

av den 11 oktober 1995

om tillämpningsföreskrifter för ordningen i avtalen om frihandel mellan gemenskapen å ena sidan och Estland, Lettland och Litauen å andra sidan vad avser frukt och grönsaker och bearbetade produkter av frukt och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1275/95 av den 29 maj 1995 om vissa förfaranden för tillämpningen av avtalet om frihandel och vissa handelsrelaterade frågor mellan Europeiska gemenskapen, Europeiska atomenergigemenskapen och Europeiska kol- och stålgemenskapen å ena sidan och Estland å andra sidan ⁽¹⁾, särskilt artikel 1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1276/95 av den 29 maj 1995 om vissa förfaranden för tillämpningen av avtalet om frihandel och vissa handelsrelaterade frågor mellan Europeiska gemenskapen, Europeiska atomenergigemenskapen och Europeiska kol- och stålgemenskapen å ena sidan och Lettland å andra sidan ⁽²⁾, särskilt artikel 1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1277/95 av den 29 maj 1995 om vissa förfaranden för tillämpningen av avtalet om frihandel och vissa handelsrelaterade frågor mellan Europeiska gemenskapen, Europeiska atomenergigemenskapen och Europeiska kol- och stålgemenskapen å ena sidan och Litauen å andra sidan ⁽³⁾, särskilt artikel 1 i denna, och

med beaktande av följande:

Frihandelsavtalen med Estland, Lettland och Litauen föreskriver en nedsättning av värdetullen med 60 % för import av vissa grönsaker och frukt och vissa bearbetade produkter av grönsaker och frukt inom ramen för vissa kvantiteter.

Dessa avtal föreskriver att nedsättningen i fråga skall tillämpas från och med den 1 januari 1995.

De kvoter som fastställs i dessa avtal gäller för en period av flera år. I ett försök att uppnå ett mer ändamålsenligt genomförande av de berörda åtgärderna bör därför de bestämmelser som gäller tullkvoter för frukt och grönsaker för Estland, Lettland och Litauen samlas i en enda

förordning, som skall gälla för åren 1995, 1996 och framåt.

Kommissionen skall, i enlighet med sina internationella förpliktelser, besluta om öppnandet av gemenskapskvoter för de produkter som anges i bilagan till denna förordning. Det är i synnerhet nödvändigt att tillse att alla gemenskapens importörer beviljas lika och fortlöpande tillträde till dessa kvoter och att de tullsatser som fastställts för dessa kvoter tillämpas fortlöpande på all import av de berörda produkterna till samtliga medlemsstater, till dess att kvoterna är helt förbrukade. För att säkerställa en effektiv gemensam förvaltning av dessa kvoter finns det dock inget som hindrar att medlemsstaterna tillåts att från kvoterna dra av de erforderliga mängder som motsvarar den faktiska importen. Denna förvaltningsmetod kräver emellertid ett nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen, varvid den senare särskilt måste kunna övervaka den takt i vilken kvoterna förbrukas och underätta medlemsstaterna om detta.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för frukt och grönsaker och med yttrandet från Förvaltningskommittén för bearbetade produkter av frukt och grönsaker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Från och med den 1 januari 1995 skall den frukt, de grönsaker och de bearbetade produkter av frukt och grönsaker som importeras till gemenskapen inom ramen för avtalen med Estland, Lettland och Litauen och som förtecknas i bilagan till denna förordning, beviljas en nedsättning av värdetullen med 60 % inom ramen för de tullkvoter som anges i denna bilaga.

Artikel 2

1. De tullkvoter som avses i artikel 1 skall förvaltas av kommissionen, som får vidta alla de administrativa åtgärder som den anser lämpliga för att garantera att förvaltningen av dessa sköts effektivt.

2. Om en importör i en medlemsstat lämnar in en ansökan om övergång till fri omsättning med en begäran om att beviljas förmånsbehandling för en produkt som omfattas av denna förordning, och denna ansökan

⁽¹⁾ EGT nr L 124, 7.6.1995, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 124, 7.6.1995, s. 2.

⁽³⁾ EGT nr L 124, 7.6.1995, s. 3.

godkänns av tullmyndigheterna, skall den berörda medlemsstaten genom anmälan till kommissionen göra ett avdrag från ifrågavarande kvotvolym med en mängd som motsvarar dess behov.

Ansökningar om avdrag, med uppgift om dagen för anmälan godkännande, skall utan dröjsmål skickas till kommissionen.

Kommissionen skall bevilja tillstånd till avdrag i kronologisk ordning med hänsyn till den dag då tullmyndigheterna i den berörda medlemsstaten godkände anmälan om övergång till fri omsättning, i den mån den tillgängliga återstående kvotvolymen tillåter detta.

3. Om en medlemsstat inte utnyttjar avdragen fullt ut, skall den snarast möjligt återföra dem till motsvarande kvotvolym.

4. Om de begärda mängderna är större än den återstående kvotvolymen, skall fördelningen ske proportionellt i förhållande till ansökningarna. Kommissionen skall underrätta medlemsstaterna om de avdrag som gjorts.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna och kommissionen skall genom ett nära samarbete tillse att bestämmelserna i denna förordning iakttas.

2. Varje år skall kommissionen, senast tre månader efter utgången av tillämpningsperioden för tullkvoterna,

utarbета en översikt för varje vara och varje land över avdragen på de kvoter som anges i bilagan till denna förordning. Denna översikt skall sändas till Förvaltningskommittén för frukt och grönsaker och till Förvaltningskommittén för bearbetade produkter av frukt och grönsaker.

Artikel 4

Varje medlemsstat skall tillse att alla importörer av de berörda produkterna ges lika och fortlöpande tillträde till tullkvoterna så länge som de tillgängliga kvotvolymerna tillåter detta.

Artikel 5

Protokollet om definitionen av begreppet ursprungsvaror och metoder för administrativt samarbete, som är en bilaga till ifrågavarande avtal mellan gemenskapen och de länder som anges i artikel 1, skall tillämpas.

Artikel 6

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 1995.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 oktober 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

PRODUKTER SOM AVSES I ARTIKEL 1

Löp-nummer	KN-nummer	Underuppdelning i Taric	Varuslag	Ursprung (*)	Kvotmängd (i ton)		
					1995	1996	Följande år
09.6451	0702 00		Tomater	LV	60	60	60
09.6452	0702 00 30 0702 00 35 0702 00 40		Tomater, under tiden 15 maj – 31 oktober	LT	100	100	100
09.6453	0703 20 00		Vitlök	LT	100	100	100
09.6454	0704		Kål	EE	150	175	200
09.6455	0704 10 10		Blomkål, under tiden 15 april – 30 november	LV	60	60	60
09.6456	0704 90 10		Vitkål och rödkål	LV	150	175	200
09.6457	ex 0706 10 00	*11 *12 *13	Morötter	LV	150	175	200
09.6458	0710 10 00		Potatis, fryst	LV	150	175	200
09.6459	0808		Äpplen, päron och kvittenfrukter, färska	EE	150	175	200
09.6460	0808 10 10		Äpplen i lös vikt, för framställning av cider eller saft, under tiden 16 september – 15 december	LT	800	900	1 000

(*) EE = Estland, LV = Lettland, LT = Litauen.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2383/95

av den 11 oktober 1995

om fastställande av de koefficienter som är tillämpliga på spannmål som exporteras i form av spansk whisky år 1995/96

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 2825/93 av den 15 oktober 1993 om fastställande av vissa närmare föreskrifter för tillämpningen av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 avseende fastställandet och beviljandet av justerade exportbidrag för spannmål som exporteras i form av vissa spritdrycker⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 3098/94⁽²⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

med beaktande av följande:

I artikel 4.1 i förordning (EEG) nr 2825/93 föreskrivs att de kvantiteter spannmål som berättigar till exportbidrag skall vara de kvantiteter som placeras under kontroll och destilleras, viktade med en koefficient som skall fastställas årligen för varje berörd medlemsstat. Den koefficienten uttrycker förhållandet mellan de totala kvantiteter som exporteras och de totala kvantiteter som saluförs av den berörda spritdrycken, på grundval av den utveckling som har observerats för dessa kvantiteter under det antal år som motsvarar den genomsnittliga lagringstiden för spritdrycken i fråga. På grundval av de uppgifter som Spanien lämnat för perioden 1 januari–31 december 1994 var den genomsnittliga lagringstiden för spansk whisky fyra år under år 1994. Koefficienterna för perioden från och med den 1 juli 1995 till och med den 30 juni 1996 bör därför fastställas.

Enligt artikel 10 i protokoll nr 3 till avtalet om det europeiska ekonomiska samarbetsområdet⁽³⁾ får inte bidrag beviljas för export till Liechtenstein, Island och Norge. Därför bör i enlighet med artikel 7.2 i förordning (EEG) nr 2825/93 hänsyn tas till detta vid beräkningen av koefficienten för perioden 1995/96.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För perioden från och med den 1 juli 1995 till och med den 30 juni 1996 skall de koefficienter som föreskrivs i artikel 4 i förordning (EEG) nr 2825/93 och som tillämpas på spannmål som används i Spanien för att framställa spansk whisky vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 1995.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 oktober 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 258, 16.10.1993, s. 6.

⁽²⁾ EGT nr L 328, 20.12.1994, s. 12.

⁽³⁾ EGT nr L 1, 3.1.1994, s. 1.

*BILAGA***Koefficienter tillämpliga i Spanien**

Tillämpningsperiod	Koefficient tillämplig på spannmål som används för framställning av spansk whisky, kategori A
Från och med den 1 juli 1995 till och med den 30 juni 1996	0,0004

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2384/95

av den 11 oktober 1995

om fastställande av koefficienter som är tillämpliga på spannmål som exporteras i form av Scotch whisky under perioden 1995/96

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 2825/93 av den 15 oktober 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 avseende fastställandet och beviljandet av justerade exportbidrag för spannmål som exporteras i form av vissa spritdrycker⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 3098/94⁽²⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

med beaktande av följande:

I artikel 4.1 i förordning (EEG) nr 2825/93 föreskrivs att de kvantiteter spannmål som berättigar till exportbidraget skall vara de kvantiteter som ställs under kontroll och som destilleras, viktade med en koefficient som skall fastställas årligen för varje berörd medlemsstat. Koefficienten skall uttrycka förhållandet mellan de totala kvantitet som exporteras och den totala kvantitet som saluförs av berörda spritdrycker, på grundval av den utveckling som har observerats för de kvantiteterna under det antal år som motsvarar lagringstiden i medeltal för spritdrycken i fråga. På grundval av upplysningar lämnade av Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland under perioden från och med den 1 januari till och med den 31 december 1994, var lagringstiden i medeltal under 1994 åtta år för Scotch whisky. Koefficienterna för perioden från och med den 1 juli 1995 till och med den 30 juni 1996 bör därför fastställas.

Enligt artikel 10 i protokoll nr 3 till avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet⁽³⁾ får inte bidrag beviljas för export till Liechtenstein, Island och Norge. Enligt artikel 7.2 i förordning (EEG) nr 2825/93 skall därför hänsyn tas till detta vid beräkningen av koefficienten för 1995/96.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För perioden från och med den 1 juli 1995 till och med den 30 juni 1996 skall den koefficient som avses i artikel 4 i förordning (EEG) nr 2825/93 och som tillämpas för de spannmålsslag som används inom Förenade kungariket för att framställa Scotch whisky fastställas så som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 1995.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 oktober 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 258, 16.10.1993, s. 6.

⁽²⁾ EGT nr L 328, 20.12.1994, s. 12.

⁽³⁾ EGT nr L 1, 3.1.1994, s. 1.

BILAGA

Koefficienter som används inom Förenade kungariket

Tillämpningsperiod	Tillämpliga koefficienter	
	för korn som används för framställning av <i>Scotch whisky</i> kategori B ⁽¹⁾	för korn som används för framställning av <i>Scotch whisky</i> kategori A
Från och med den 1 juli 1995 till och med den 30 juni 1996	0,517	0,548

⁽¹⁾ Inbegripet korn som förädlas till malt.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2385/95

av den 11 oktober 1995

om fastställande av koefficienter som är tillämpliga på spannmål som exporteras i form av Irish whiskey under perioden 1995/96

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 2825/93 av den 15 oktober 1993 om fastställande av vissa närmare föreskrifter för tillämpningen av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 avseende fastställandet och beviljandet av justerade exportbidrag för spannmål som exporteras i form av vissa spritdrycker⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 3098/94⁽²⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

med beaktande av följande:

I artikel 4.1 i förordning (EEG) nr 2825/93 föreskrivs att de kvantiteter spannmål som berättigar till exportbidrag skall vara de kvantiteter som ställs under kontroll och som destilleras, viktade med en koefficient som skall fastställas årligen för varje berörd medlemsstat. Den koefficienten uttrycker förhållandet mellan de totala kvantiteter som exporteras och de totala kvantiteter som saluförs av den berörda spritdrycken på grundval av den utveckling som har observerats för dessa kvantiteter under det antal år som motsvarar den genomsnittliga lagringstiden för spritdrycken i fråga. På grundval av de uppgifter som Irland lämnat för perioden 1 januari–31 december 1994 var den genomsnittliga lagringstiden för Irish whiskey sex år under 1994. Koefficienterna för perioden från och med den 1 juli 1995 till och med den 30 juni 1996 bör därför fastställas.

Enligt artikel 10 i protokoll 3 till avtalet om det europeiska ekonomiska samarbetsområdet⁽³⁾ får inte bidrag beviljas för export till Liechtenstein, Island och Norge. Därför bör enligt artikel 7.2 i förordning (EEG) nr 2825/93 hänsyn tas till detta vid beräkningen av koefficienten för perioden 1995/96.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För perioden från och med den 1 juli 1995 till och med den 30 juni 1996 skall de koefficienter som föreskrivs i artikel 4 i förordning (EEG) nr 2825/93 och som tillämpas på spannmål som används på Irland för att framställa Irish whiskey vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 1995.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 oktober 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 258, 16.10.1993, s. 6.

⁽²⁾ EGT nr L 328, 20.12.1994, s. 12.

⁽³⁾ EGT nr L 1, 3.1.1994, s. 1.

*BILAGA***Koefficienter som används på Irland**

Tillämpningsperiod	Tillämpliga perioder	
	för korn som används för framställning av Irish whiskey, kategori B ⁽¹⁾	för korn som används för framställning av Irish whiskey, kategori A
Från och med den 1 juli 1995 till och med den 30 juni 1996	0,259	0,380

⁽¹⁾ Inbegripet korn som förädlas till malt.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2386/95

av den 11 oktober 1995

om tillstånd för Österrike att inom vissa områden inte tillämpa bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 1442/88 om beviljande av bidrag för produktionsåren 1988/89–1995/96 för slutgiltiga nedläggning av vinarealer

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1442/88 av den 24 maj 1988 om beviljande av bidrag för produktionsåren 1988/89–1995/96 för slutgiltig nedläggning av vinarealer⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1548/95⁽²⁾, särskilt artikel 12.1 i denna, och

med beaktande av följande:

Österrike har lämnat in en motiverad framställning om att alla vinarealer på sluttningar med en lutning på minst 26 % och i områdena Oberwert, Güssing och Jennersdorf samt området benämnt "Vienne" skall undantas från bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1442/88. Dessa arealer är vinodlingsområden av hög kvalitet som ger upphov till vin med de för österrikiska viner typiska egenskaperna. Arealerna är ett framträdande inslag i landskapet inom dessa områden. Inom ramen för den nationella kvalitetspolitiken har det fastställts att vinodling på dessa sluttningar skall stödjas och stimuleras. Dessa arealer får inte användas för andra ändamål. Produktions-

kapaciteten inom dessa områden är mindre än 10 % av den nationella produktionskapaciteten.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för vin.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Österrike skall enligt artikel 12.1 i förordning (EEG) nr 1442/88 bemyndigas att inte tillämpa bestämmelserna i samma förordning om slutgiltig nedläggning av vinarealer i fråga om sådana vinarealer

- som ligger på sluttningar med en lutning på 26 % och däröver,
- som ligger i områdena Oberwert, Güssing och Jennersdorf,
- som ligger i området benämnt "Vienne".

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 oktober 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 132, 28.5.1988, s. 3.

⁽²⁾ EGT nr L 148, 30.6.1995, s. 36.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2387/95

av den 11 oktober 1995

om ändring av förordning (EEG) nr 2328/91 avseende vissa belopp, som fastställs i ecu efter justeringen av de omräkningskurser som skall tillämpas inom den gemensamma jordbrukspolitiken

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas inom den gemensamma jordbrukspolitiken⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽²⁾, särskilt artikel 7 i denna, och

med beaktande av följande:

I enlighet med artikel 3.2 i förordning (EEG) nr 3813/92 i dess lydelse av den 23 januari 1995 skall jordbruksomräkningskursen i samband med åtgärder där gemenskapsfinansieringen via Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) uteslutande kommer från utvecklingssektionen vara lika med den kurs som används vid bokföringen av utgifter i Europeiska gemenskapernas allmänna budget. Därvid skall den kurs tillämpas som gällde den 1 januari det år då beslut om stöd fattas. Uppvärderingen av den tyska marken under 1994 medförde för Tysklands del att den gällande omräkningskursen sänktes från och med den 1 januari 1995.

Vissa belopp som föreskrivs i rådets förordning (EEG) nr 2328/91 av den 15 juli 1991 om förbättring av jordbruksstrukturens effektivitet⁽³⁾, senast ändrad genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, höjdes genom kommissionens förordning (EG) nr 2631/94⁽⁴⁾ av den 28 oktober 1994 på grund av ändringen av de omräkningskurser som skall tillämpas inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken.

De stödbelopp som föreskrivs i förordning (EEG) nr 2328/91 höjdes i ecu genom rådets förordning (EG) nr

2843/94⁽⁵⁾ för att ta hänsyn till inflationsutvecklingen, dock med undantag av beloppen i artikel 38, som hänförs till de särskilda åtgärderna i de nya tyska förbundsländerna.

Mot bakgrund av att den kurs som skall tillämpas i enlighet med förordning (EEG) nr 2328/91 justerats ytterligare en gång från den 1 januari 1994 till den 1 januari 1995 har Tyskland i enlighet med artikel 7 i förordning (EEG) nr 3813/92 begärt att de i ecu fastställda beloppen i artikel 38 i förordning (EEG) nr 2328/91 skall höjas för att undvika en minskning av stödet räknat i nationell valuta.

Åtgärder som vidtas i enlighet med artikel 7 i förordning (EEG) nr 3813/92 kommer att fastställas av kommissionen i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 12 i den förordningen. Till följd av detta bör det förfarande tillämpas som avses i artikel 29 i rådets förordning (EEG) nr 4253/88⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 3193/94⁽⁷⁾.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för jordbruksstruktur och landsbygdsutveckling.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De belopp som fastställs i artikel 38 i förordning (EEG) nr 2328/91 och som förtecknas i bilagan till den här förordningen skall ändras i enlighet med denna.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 1995.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 oktober 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 22, 31.1.1995, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 218, 6.8.1991, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT nr L 280, 29.10.1994, s. 41.

⁽⁵⁾ EGT nr L 302, 25.11.1994, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT nr L 374, 31.12.1988, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT nr L 337, 24.12.1994, s. 11.

BILAGA

Relevant artikel i förordning (EEG) nr 2328/91	Tidigare belopp	Nya belopp
Artikel 38.1 f	170 251 ecu per arbetskraftsenhet 340 504 ecu per jordbruksföretag	173 038 ecu per arbetskraftsenhet 346 078 ecu per jordbruksföretag

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2388/95

av den 11 oktober 1995

om upphävande av förordningarna (EG) nr 1179/95 och (EG) nr 1180/95 om stående anbudsinfordringar för export av spannmål som innehas av österrikiska interventionsorgan

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1863/95 ⁽²⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

med beaktande av följande:

I kommissionens förordning (EEG) nr 2131/93 ⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 120/94 ⁽⁴⁾, fastställs förfarandet vid och villkoren för försäljning av spannmål som innehas av interventionsorgan.

Det är lämpligt av ekonomiska skäl att upphäva anbudsinfordringarna som föreskrivs i kommissionens förordningar (EG) nr 1179/95 ⁽⁵⁾ och (EG) nr 1180/95 ⁽⁶⁾.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordningarna (EG) nr 1179/95 och (EG) nr 1180/95 upphävs.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 oktober 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT nr L 179, 29.7.1995, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 191, 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EGT nr L 21, 26.1.1994, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT nr L 118, 25.5.1995, s. 30.

⁽⁶⁾ EGT nr L 118, 25.5.1995, s. 35.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2389/95

av den 11 oktober 1995

leverans av råg till befolkningen i Georgien, Armenien, Azerbajdzjan och Tadzjikistan

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1975/95 av den 4 augusti 1995 om gratis leverans till befolkningen i Georgien, Armenien, Azerbajdzjan, Kirgistan och Tadzjikistan av jordbruksprodukter⁽¹⁾, särskilt artikel 4.2 i denna, och

med beaktande av följande:

Kommissionens förordning (EG) nr 2009/95⁽²⁾ om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1975/95, särskilt artikel 2.2 i denna, föreskriver att anbudet gällande gratisleveranser av bearbetade produkter kan omfatta den kvantitet av råvara som skall tas ut från interventionslager som betalning för leveransen och i tillämpliga fall, i enlighet med artikel 5.2, som betalning för kostnaderna för bearbetning, paketering och märkning.

Det bör utan dröjsmål påbörjas ett anbudsförfarande avseende leverans av 27 000 ton råg.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Ett anbudsförfarande inleds härmed avseende leveranskostnader för 27 000 ton (netto) rågmjöl som angivet i bilaga I, i enlighet med föreskrifterna i förordning (EG) nr 2009/95, särskilt artikel 2.2 i denna.

Artikel 2

Leveransen skall inkludera följande:

a) Leverans av den produkt som anges i bilaga I, fritt ombord, lastat på sjögående fartyg.

Den föreslagna hamnens lastningskapacitet skall vara minst 1 000 ton per dag.

b) Paketering och märkning av produkten i enlighet med instruktionerna i bilaga I.

Produkterna skall finnas tillgängliga för lastning under högst tio dagar från och med de datum som föreskrivs i bilaga I.

Artikel 3

1. I enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr 2009/95 skall anbudet lämnas till nedanstående adress:

Europeiska gemenskapernas kommission
EUGFJ-Garantisektionen
Avdelning VI/G.2 (Kontor 10/05 eller 10/08)
Rue de la Loi/Wetstraat 130
B-1049 Bryssel

Sista datum för inlämnande av anbud skall vara den 23 oktober 1995 kl. 17.00 (Brysseltid).

I de fall anbud ej accepteras den 23 oktober skall andra sista datum för inlämnande av anbud vara den 2 november 1995 kl. 12.00 (Brysseltid).

I detta fall skall alla datum som anges i bilaga I flyttas fram tio dagar.

2. I anbudet skall anbudsgivaren uppge den kvantitet råg, som skall övertas från det interventionslager som anges i bilaga II och skall utgöra betalning för leveransen, och som krävs för att täcka alla kostnader för leveransen såsom uppges i artikel 2 till de leveranssteg som utformats.

De tilldelade kvantiteterna skall hämtas från lagren inom en månad räknat från det datum tilldelningen meddelas.

Ett ytterligare anbud kan lämnas in för en produkt som levereras fritt banvagn. Den föreslagna järnvägsstationens lastningskapacitet skall vara minst 1 000 ton per dag.

Anbudet skall uttryckas i ton råd (nettovikt) som skall bytas ut mot ett ton färdig produkt (nettovikt).

3. Den anbudssäkerhet som anges i artikel 6.1 f i förordning (EG) nr 2009/95 fastställs till 25 ecu per ton rågmjöl.

4. Den säkerhet som anges i artikel 8.1 i förordning (EG) nr 2009/95 fastställs till 230 ecu per ton vetemjöl.

Artikel 4

1. Det intyg om uttag som anges i artikel 12.3 tredje strecksatsen i förordning (EG) nr 2009/95 skall fastställas på grundval av mallen i bilaga III.

2. Övertagandeintyget skall fastställas på grundval av mallen i bilaga IV.

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT nr L 191, 12.8.1995, s. 2.

⁽²⁾ EGT nr L 196, 19.8.1995, s. 4.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 oktober 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

*BILAGA I***1. Produkt att leverera:**

Rågmjöl.

2. Produkternas egenskaper och kvalitet⁽¹⁾:

Mjöl av god, marknadsmässig kvalitet med god lukt och fritt från levande skadedjur och som uppfyller följande krav:

- Vattenhalt: högst 14 %.
- Hagberg-fallindex om minst 120, inklusive 60 sekunders bearbetning (omrörning).
- Askhalt: högst 1,10 % beräknat på torrsubstansen.

3. Total kvantitet:

27 000 ton (nettovikt).

4. Beskrivning av partierna:

5 partier som skall levereras till en och samma hamn (eller järnvägsstation).

Produkterna skall finnas tillgängliga för lastning på följande datum:

Parti nr 1 — 7 000 ton varav

- 3 500 ton från och med den 27.12.1995.
- 3 500 ton från och med den 6.12.1995.

Parti nr 2 — 6 000 ton varav

- 3 000 ton från och med den 4.12.1995.
- 3 000 ton från och med den 18.12.1995.

Parti nr 3 — 3 500 ton till förfogande från och med den 11.12.1995.

Parti nr 4 — 7 000 ton varav

- 3 500 ton från och med den 4.12.1995.
- 3 500 ton från och med den 11.12.1995.

Parti nr 5 — 3 500 ton till förfogande från och med den 4.12.1995.

5. Paketering⁽²⁾:

De fem partierna skall paketeras i nya säckar av jute/polypropen med ett nettoinnehåll på 50 kg.

EGT nr C 114, 29.4.1991 (under II.B.2 c). Säckarna skall paketeras i nya "Slunged bags/Big bags" av polypropen, som skall tillslutas ovanifrån och innehålla 21 stycken helst sammankopplade (1 + 2 och 2 + 1) 50-kilogramssäckar per "Big bag".

Anbudsgivaren skall ansvara för att "Big bag"-säckarna plomberas.

6. Märkning:

Märkningen av säckarna (information på ryska plus europeiska flaggan) skall överensstämma med de föreskrifter som anges i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* nr C 114, 29.4.1991 (punkt II.B.3).

7. Leveranssteg:

Fob lastat (fob stowed) eller fritt lastat banvagn (fow).

⁽¹⁾ Den anbudsgivare som tilldelats kontrakt skall överlämna ett intyg från en officiell enhet till transportören, där det intygas att den berörda medlemsstatens tillämpliga normer för radioaktiv strålning inte har överskridits för produkten som skall levereras.

Strålningsintyget skall ange nivåerna av cesium-134 och -137 samt jod-131.

⁽²⁾ Eftersom produkterna kan komma att paketeras om skall den anbudsgivare som tilldelats kontrakt tillhandahålla 2 % tomma säckar av samma kvalitet som de säckar produkterna ligger i, och märkningen skall följas av stor bokstav "R".

BILAGA II

Lagringsplatser	Kvantitet (ton)
TYSKLAND	
Parti nr 1	
RHG-Agrarz. Fürstenwalder Futtermittel-Getreide D-15890 Eisenhüttenstadt	801
RHG-Agrarz. Fürstenwalder Futtermittel-Getreide D-15517 Fürstenwalde	793
Bohnhorst GmbH & Co. KG Landhandel D-14913 Hohenseefeld	5,986
Rhenania Umschlag und Lagerei GmbH D-10997 Berlin	3,094
Behala Berliner Hafen- und Lagerhausbetriebe D-13353 Berlin	2,908
Rhenus AG D-13585 Berlin	510
Parti nr 2	
Dresdner Handelsgesellschaft für Nahrungsmittel und Getränke mbH D-01219 Dresden	493
Getreidelagerhaus Lommatzcher Pflege D-01591 Riesa	11,340
Märka Märkische Kraftfutter GmbH D-14473 Potsdam	320
Parti nr 3	
Rieke & Co. Lagerhaus- und Spedition D-37603 Holzminden	2,141
Jülke KG Spedition D-27333 Bücken	4,482
Landhandel Nord-West GmbH & Co. D-26524 Hage	370
ÖSTERRIKE	
Parti nr 4	
Göllersdorf, RLH	785,140
Stadl-Paura, Agrarspeicher	12 631,130
Parti nr 5	
Absdorf-Hippersdorf, Minnich	1 189,110
Götzendorf, Polsterer	1 645,380
Krems, Mierka	1 761,000
Korneuburg, Agrarspeicher	291,800
Parndorf, Gsellmann	854,200
Schwechat, Agrarspeicher	1 177,260
Steinaweg, Nosko	118,155

Interventionsorganet skall ge upplysningar om partiernas egenskaper till leverantören.

Interventionsorganets adress:

TYSKLAND

BLE

Adickesallee 40

D-60322 Frankfurt am Main

Postfach 18 02 03

D-60083 Frankfurt am Main

Tel.: (49-69) 15 64 0; fax: (49-69) 15 64-793/794.

ÖSTERRIKE

Agrarmarkt Austria

Dresdner Straße 70

A-1200 Wien

Tel.: (43-1) 331 51 233; fax: (43-1) 331 51 298.

*BILAGA III***Intyg om uttag av produkter från interventionslager**

Interventionsorgan:

Anbudsinfordran har meddelats i förordning: (EG) nr

Anbudsinfordran:

Produkt:

Parti nr:

Identifikationsnummer	Lagrets namn	Uttagna kvantiteter	Dag för senaste faktiska uttaget

Datum, stämpel och underskrift
från interventionsorganet

.....

BILAGA IV

Övertagandeintyg

Jag
(Efternamn/förnamn/befattning)

intygar på vägnar av
att följande produkter har övertagits:

Produkt:		
Paketering:		
Antal	säckar:	
	"Big bags":	
Total kvantitet i ton netto: brutto:		
Plats och datum för övertagande:		
Fartygets namn:		

Övervakande organs namn/adress:

.....
.....

Namn på organets lokala representant och dennes underskrift:

.....
.....

Anmärkningar eller förbehåll:

.....
.....
.....
.....

Transportörens underskrift
och stämpel

.....

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2390/95

av den 11 oktober 1995

om ändring av förordning (EEG) nr 1538/91 om tillämpningsföreskrifter för
rådets förordning (EEG) nr 1906/90 om vissa handelsnormer för fjäderfäkött

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen,

med beaktande av av rådets förordning (EEG) nr 1906/90
av den 26 juni 1990 om vissa handelsnormer för
fjäderfä⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 3204/93⁽²⁾,
särskilt artiklarna 7 och 9 i denna, och

med beaktande av följande:

I kommissionens förordning (EEG) nr 1538/91⁽³⁾, senast
ändrad genom förordning (EEG) nr 3239/94⁽⁴⁾, fastställs
tillämpningsföreskrifter för handelsnormer för fjäderfäse-
köt.

I ljuset av de erfarenheter som gjorts bör vissa definitioner
vad gäller beskrivningen av anklaver och slaktkroppar
ändras.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga
med yttrandet från Förvaltningskommittén för fjäderfä
och ägg.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 1538/91 ändras på följande sätt:

1. I artikel 1.3 tredje stycket skall första strecksatsen
ersättas med följande:

— Anklaver skall väga minst 300 g netto."

2. I artikel 2.1 skall andra och tredje strecksatsen ersättas
med följande:

— Med inkråm.

— Utan inkråm.

Ordet 'urtagen' får läggas till."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter
det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenska-
pernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 oktober 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 173, 6.7.1990, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 289, 24.11.1993, s. 3.

⁽³⁾ EGT nr L 143, 7.6.1991, s. 11.

⁽⁴⁾ EGT nr L 338, 28.12.1994, s. 48.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2391/95

av den 11 oktober 1995

om ändring av förordning (EG) nr 1098/94 om de regionala basarealer som skall användas i samband med stödsystemet för producenter av vissa jordbruksgrödor

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1765/92 av den 30 juni 1992 om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1664/95⁽²⁾, särskilt artikel 12 i denna, och

med beaktande av följande:

I kommissionens förordning (EG) nr 1098/94⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2416/94⁽⁴⁾, fastställs de regionala basarealer som skall användas i samband med stödsystemet för producenter av vissa jordbruksgrödor. I Tyskland har gränserna mellan delstaterna Berlin och Brandenburg ändrats. Basarealen i delstaterna i fråga bör därför justeras.

Till följd av en anmodan från Frankrike bör nya basarealer fastställas i överensstämmelse med den franska regionaliseringsplanen utan att man därmed ändrar den tillämpliga totala basarealen.

Till följd av Österrikes, Finlands och Sveriges anslutning och det omedelbara ikraftträdandet av stödsystemet för jordbruksgrödor i dessa nya medlemsstater är det nödvän-

digt att fastställa basarealer enligt kriterierna i förordning (EEG) nr 1765/92.

Förordning (EG) nr 1098/94 bör därför ändras.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Gemensamma förvaltningskommittén för spannmål, oljor och fetter samt torkat foder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EG) nr 1098/94 skall ändras på följande sätt:

1. Uppgifterna om de regioner som anges i avsnittet "Tyskland" skall ersättas med uppgifterna i bilaga I till denna förordning.
2. Uppgifterna som anges i avsnittet "Frankrike" skall ersättas med uppgifterna i bilaga II till denna förordning.
3. Uppgifterna i bilaga III till denna förordning skall införas efter avsnittet "Nederländerna".
4. Uppgifterna i bilaga IV till denna förordning skall införas efter avsnittet "Portugal".

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 oktober 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 12.

⁽²⁾ EGT nr L 158, 8.7.1995, s. 13.

⁽³⁾ EGT nr L 121, 12.5.1994, s. 12.

⁽⁴⁾ EGT nr L 258, 6.10.1994, s. 11.

*BILAGA I**(1 000 ha)*

Region	Samtliga grödor	Majs
TYSKLAND		
Berlin	2,9	
Brandenburg	881,7	

*BILAGA II**(1 000 ha)*

Region	Samtliga grödor	Majs
FRANKRIKE		
Totalt	13 526,0	
Majs, basareal		613,8 (**)
Bevattnad basareal	1 209,7 (**)	

(**) inbegripet 284 000 ha bevattnad majsareal.

*BILAGA III**(1 000 ha)*

Region	Samtliga grödor	Majs
ÖSTERRIKE	1 203	

*BILAGA IV**(1 000 ha)*

Region	Samtliga grödor	Majs
FINLAND	1 591	
SVERIGE	1 737	

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2392/95

av den 11 oktober 1995

om ändring av exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1101/95⁽²⁾, särskilt artikel 19.4 andra stycket i denna, och

med beaktande av följande:

Exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick fastställdes i kommissionens förordning (EG) nr 2338/95⁽³⁾.

Tillämpningen av de närmare bestämmelserna i förordning (EG) nr 2338/95 på de uppgifter som kommissionen

har kännedom om medför att de nu gällande exportbidragen bör ändras till de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som räknas upp i artikel 1.1 a i förordning (EEG) nr 1785/81, odenaturerade och exporterade i obearbetat skick, fastställdes i bilagan till förordning (EG) nr 2338/95 och skall ändras till de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 12 oktober 1995.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 oktober 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 177, 1.7.1981, s. 4.

⁽²⁾ EGT nr L 110, 17.5.1995, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 236, 5.10.1995, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 11 oktober 1995 om ändring av exportbidragen för
vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick

Produktnummer	Bidragsbelopp ⁽¹⁾
	— ecu/100 kg —
1701 11 90 100	40,24 ⁽¹⁾
1701 11 90 910	39,44 ⁽¹⁾
1701 11 90 950	⁽²⁾
1701 12 90 100	40,24 ⁽¹⁾
1701 12 90 910	39,44 ⁽¹⁾
1701 12 90 950	⁽²⁾
	— ecu/1 % sackaros × 100 kg —
1701 91 00 000	0,4374
	— ecu/100 kg —
1701 99 10 100	43,74
1701 99 10 910	42,87
1701 99 10 950	42,87
	— ecu/1 % sackaros × 100 kg —
1701 99 90 100	0,4374

⁽¹⁾ Tillämpligt på råsocker med utbyte på 92 %. Om utbytet är ett annat än 92 % skall det tillämpliga exportbidraget beräknas i enlighet med bestämmelserna i artikel 17a.4 i förordning (EEG) Nr 1785/81.

⁽²⁾ Fastställande upphävt genom kommissionens förordning (EEG) Nr 2689/85 (EGT Nr L 255, 26.9.1985, s. 12), ändrad genom förordning (EEG) Nr 3251/85 (EGT Nr L 309, 21.11.1985, s. 14).

⁽³⁾ Bidrag för export till Jugoslavien (Serbien och Montenegro) får beviljas endast när de villkor som föreskrivs i den ändrade förordningen (EEG) Nr 990/93 uppfylls.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2393/95

av den 11 oktober 1995

om fastställande av det maximala exportbidraget för vitsocker med avseende på den elfte delanbudsinfordran som utfärdas inom ramen för den stående anbudsinfordran som föreskrivs i förordning (EG) nr 1813/95

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1101/95⁽²⁾, särskilt artikel 17.5 b andra stycket i denna, och

med beaktande av följande:

I kommissionens förordning (EG) nr 1813/95 av den 26 juli 1995 om en stående anbudsinfordran för att fastställa importavgifter och/eller exportbidrag för vitsocker⁽³⁾, krävs att delanbudsinfordringar skall utfärdas för export av detta socker.

I enlighet med artikel 9.1 i förordning (EG) nr 1813/95 skall ett maximalt exportbidrag fastställas för den aktuella delanbudsinfordran i förekommande fall, med hänsyn särskilt till situationen och den förutsebara utvecklingen i gemenskapen och på världsmarknaden i fråga om socker.

Efter en granskning av de anbud som har lämnats in till följd av den elfte delanbudsinfordran bör de bestämmelser som anges i artikel 1 fastställas.

I rådets förordning (EEG) nr 990/93⁽⁴⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1380/95⁽⁵⁾, förbjuds handel mellan

Europeiska gemenskapen och Jugoslavien (Serbien och Montenegro). Detta förbud är inte tillämpligt i vissa fall som utförligt anges i artiklarna 2, 4, 5 och 7 i samma förordning. Hänsyn bör tas till detta vid fastställandet av exportbidragen.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Med avseende på den elfte delanbudsinfordran för vitsocker som utfärdas i enlighet med förordning (EG) nr 1813/95 skall det maximala beloppet för exportbidrag fastställas till 45,941 ecu per 100 kg.

2. Bidrag för export till Jugoslavien (Serbien och Montenegro) får beviljas endast när de villkor som föreskrivs i den ändrade förordningen (EEG) nr 990/93 uppfylls.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 12 oktober 1995.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 oktober 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 177, 1.7.1981, s. 4.

⁽²⁾ EGT nr L 110, 17.5.1995, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 175, 27.7.1995, s. 12.

⁽⁴⁾ EGT nr L 102, 28.4.1993, s. 14.

⁽⁵⁾ EGT nr L 138, 21.6.1995, s. 1.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2394/95

av den 11 oktober 1995

om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1991 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1101/95 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1422/95 av den 23 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för import av melass inom sockersektorn och om ändring av förordning (EEG) nr 785/68 ⁽³⁾, särskilt artiklarna 1.2 och 3.1 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 1422/95 föreskrivs att cif-importpriset för melass, i fortsättningen kallat "representativt pris" skall fastställas i enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 785/68 ⁽⁴⁾. Detta pris bör fastställas för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i den förordningen.

Det representativa priset för melass beräknas för ett gränsövergångsställe i gemenskapen, i detta fall Amsterdam. Detta pris bör beräknas med utgångspunkt i de mest förmånliga uppköpsmöjligheterna på världsmarknaden, vilka fastställs på grundval av noteringarna eller priserna på den marknaden, justerade efter eventuella kvalitetskillnader i förhållande till standardkvaliteten. Standardkvaliteten för melass har definierats i förordning (EEG) nr 785/68.

Vid fastställandet av de mest förmånliga uppköpsmöjligheterna på världsmarknaden bör hänsyn tas till all information om anbud på världsmarknaden, priser som registrerats på viktigare marknader i tredje land och försäljningskontrakt som ingåtts i internationell handel och som kommit till kommissionens kännedom antingen direkt eller via medlemsstaterna. I enlighet med artikel 7 i förordning (EEG) nr 785/68 får detta fastställande bygga på genomsnittet av flera priser, på villkor att detta genomsnitt kan betraktas som representativt för den faktiska marknadsutvecklingen.

Informationen skall inte beaktas när det inte är fråga om varor av sund och god marknadsmässig kvalitet eller om det pris som anges i anbudet endast gäller en liten kvantitet och inte är representativt för marknaden. Dessutom skall det bortses från anbudspriser som inte kan antas vara representativa för den faktiska marknadsutvecklingen.

För att få upplysningar om melass av standardkvalitet som är jämförbara måste, allt efter den erbjudna melassens kvalitet, priserna höjas eller sänkas i förhållande till de resultat som erhållits i enlighet med artikel 6 i förordning (EEG) nr 785/68.

Ett representativt pris får i undantagsfall förbli oförändrat under en begränsad period när det anbudspris som legat till grund för det föregående fastställandet av det representativa priset inte har kommit till kommissionens kännedom och de anbudspriser som finns tillgängliga inte verkar vara tillräckligt representativa för den faktiska marknadsutvecklingen och skulle medföra plötsliga och väsentliga förändringar av det representativa priset.

När det finns en skillnad mellan utlösningspriset för produkten i fråga och det representativa priset bör tilläggsbeloppen för import fastställas på de villkor som anges i artikel 3 i förordning (EG) nr 1422/95. Om importtullen upphävs tillfälligt i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 bör särskilda belopp fastställas för dessa tullar.

Tillämpningen av dessa bestämmelser medför att de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av produkterna i fråga bör fastställas så som anges i bilagan till denna förordning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priser och de tilläggsbelopp som skall tillämpas vid import av den produkt som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1422/95 fastställs i enlighet med bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 12 oktober 1995.

⁽¹⁾ EGT nr L 177, 1.7.1981, s. 4.

⁽²⁾ EGT nr L 110, 17.5.1995, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 141, 24.6.1995, s. 12.

⁽⁴⁾ EGT nr L 145, 27.6.1968, s. 12.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 oktober 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Förordning om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn

KN-nummer	Representativt pris i ecu per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Tilläggsbelopp i ecu per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Den tull i ecu som skall tas ut vid det tillfälliga upphävande som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 per 100 kg nettovikt av produkten i fråga ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	8,61	—	0,00
1703 90 00 ⁽¹⁾	9,34	—	0,00

⁽¹⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i förordning (EEG) nr 785/68.

⁽²⁾ Detta belopp skall i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 ersätta den tullsats som Gemensamma tulltaxan föreskriver för dessa produkter.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2395/95

av den 11 oktober 1995

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1740/95⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas avseende den gemensamma jordbrukspolitiken⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁴⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-

rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 12 oktober 1995.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 oktober 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT nr L 167, 18.7.1995, s. 10.

⁽³⁾ EGT nr L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT nr L 22, 31.1.1995, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 11 oktober 1995 om fastställande av schablonvärden
vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(ecu/100 kg)			(ecu/100 kg)		
KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import	KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 40	052	54,3	0806 10 40	052	118,9
	060	80,2		064	75,7
	064	59,6		066	49,4
	066	41,7		220	110,8
	068	62,3		400	144,4
	204	50,9		412	132,4
	212	117,9		512	186,0
	624	75,0		600	64,5
	999	67,7		624	123,2
				999	111,7
ex 0707 00 30	052	70,1	0808 10 92, 0808 10 94, 0808 10 98	039	79,3
	053	166,9		064	66,7
	060	61,0		388	50,1
	066	53,8		400	63,5
	068	60,4		404	60,6
	204	49,1		508	68,4
	624	207,3		512	50,7
	999	95,5		524	57,4
				528	48,0
				800	62,2
0709 90 79	052	55,6	0808 20 57	804	30,6
	204	77,5		999	58,0
	624	196,3		052	77,5
	999	109,8		064	78,3
0805 30 30	052	66,4		388	79,6
	388	78,6		512	89,7
	400	151,4		528	84,1
	512	54,8		800	55,8
	520	66,5		804	112,9
	524	66,1		999	82,6
	528	64,3			
	600	54,7			
	624	78,0			
	999	75,6			

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 3079/94 (EGT nr L 325, 17.12.1994, s. 17). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2396/95
av den 11 oktober 1995
om fastställande av importtullar inom rissektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1418/76 av den 21 juni 1976 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1530/95⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1573/95 av den 29 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1418/76 vad avser importtullar inom rissektorn⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1818/95⁽⁴⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

med beaktande av följande:

I artikel 12 i förordning (EEG) nr 1418/76 föreskrivs att när de produkter som avses i artikel 1 i den förordningen importeras skall de tullsatsen som föreskrivs i den gemensamma tulltaxan tas ut. För de produkter som avses i punkt 2 i denna artikel skall emellertid importtullen vara lika med det interventionsuppköpspris som gäller för dessa produkter vid importen ökat med en särskild procentsats, om det rör sig om råris eller helt slipat ris, indicaris eller japonicaris, minskat med det cif-importpris som gäller för försändelsen i fråga, om denna importtull inte överstiger tullsatsen i Gemensamma tulltaxan.

Enligt artikel 12.4 i förordning (EEG) nr 1418/76 skall cif-importpriserna beräknas på grundval av priserna för produkten i fråga på världsmarknaden.

I förordning (EG) nr 1573/95 fastställs tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 1418/76 vad avser importtullar inom rissektorn.

Importtullarna skall tillämpas tills ett nytt fastställande träder i kraft. De förblir likaså gällande om det inte finns någon börsnotering för referenssort som avses i bilaga I i förordning (EG) nr 1573/95 under två veckor före nästa period för fastställande.

För att få systemet för importtullar att fungera normalt bör vid beräkningen av dessa tullar de marknadskurser som fastställs under en referensperiod fortsätta att tillämpas.

Tillämpningen av förordning (EG) nr 1573/95 medför att det skall fastställas importtullar enligt bilagorna i denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Importtullarna inom rissektorn som avses i artikel 12.1 och 12.2 i förordning (EEG) nr 1418/76 skall fastställas i bilaga I i denna förordning på grundval av de faktorer som tas upp i bilaga II.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 12 oktober 1995.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 oktober 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 166, 25.6.1976, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 148, 30.6.1995, s. 5.

⁽³⁾ EGT nr L 150, 1.7.1995, s. 53.

⁽⁴⁾ EGT nr L 175, 27.7.1995, s. 25.

BILAGA I

till kommissionens förordning av den 11 oktober 1995 om ändring av importtullar vad gäller ris och brutet ris

(ecu/ton)

KN-nummer	Importtull (*)				
	Tredje land (undantaget AVS och Bangladesh) ⁽¹⁾ ⁽²⁾	AVS och Bangladesh ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽⁴⁾	Basmati från Indien ⁽³⁾ artikel 4 i förordning (EG) nr 1573/95	Basmati från Pakistan ⁽³⁾ artikel 4 i förordning (EG) nr 1573/95	Importordning enligt förordning (EEG) nr 3877/86 ⁽¹⁾
1006 10 21	⁽²⁾	150,76			
1006 10 23	⁽²⁾	150,76			
1006 10 25	⁽²⁾	150,76			
1006 10 27	⁽²⁾	150,76			—
1006 10 92	⁽²⁾	150,76			
1006 10 94	⁽²⁾	150,76			
1006 10 96	⁽²⁾	150,76			
1006 10 98	⁽²⁾	150,76			—
1006 20 11	309,22	150,27			
1006 20 13	309,22	150,27			
1006 20 15	309,22	150,27			
1006 20 17	325,08	158,20	75,08	275,08	—
1006 20 92	309,22	150,27			
1006 20 94	309,22	150,27			
1006 20 96	309,22	150,27			
1006 20 98	325,08	158,20	75,08	275,08	—
1006 30 21	566,24	268,21			
1006 30 23	566,24	268,21			
1006 30 25	566,24	268,21			
1006 30 27	597,53	283,85			—
1006 30 42	566,24	268,21			
1006 30 44	566,24	268,21			
1006 30 46	566,24	268,21			
1006 30 48	597,53	283,85			—
1006 30 61	566,24	268,21			
1006 30 63	566,24	268,21			
1006 30 65	566,24	268,21			
1006 30 67	597,53	283,85			—
1006 30 92	566,24	268,21			
1006 30 94	566,24	268,21			
1006 30 96	566,24	268,21			
1006 30 98	597,53	283,85			—
1006 40 00	⁽²⁾	90,38			

(¹) Med förbehåll för bestämmelserna i artiklarna 12 och 13 i rådets förordning (EEG) nr 715/90 (EGT nr L 84, 30.3.1990, s. 85), såsom den ändrats.

(²) I enlighet med förordning (EEG) nr 715/90, skall importtull inte tillämpas på produkter som har sitt ursprung i länder i Afrika, Västindien och Stilla havsområdet och som direktimporteras till det franska utomeuropeiska departementet Réunion.

(³) I artikel 12.3 i förordning (EEG) nr 1418/76 fastställs importtullen för import av ris till det franska utomeuropeiska departementet Réunion.

(⁴) För import av ris, undantaget brutet ris (KN-nummer 1006 40 00), med ursprung i Bangladesh skall importtull tillämpas inom ramen för den ordning som fastställs genom rådets förordning (EEG) nr 3491/90 (EGT nr L 337, 4.12.1990, s. 1) och kommissionens förordning (EEG) nr 862/91.

- (⁷) Endast för import av långkornigt aromatiskt ris av sorten Basmati, inom ramen för den ordning som fastställts genom rådets förordning (EEG) nr 3877/86 (EGT nr L 269, 19.9.1991, s. 1).
- (⁸) Import av produkter med ursprung i de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT) skall befrias från importtull enligt artikel 101.1 i rådets beslut 91/482/EEG (EGT nr L 263, 19.9.1991, s. 1).
- (⁷) Importtullen för råris av sorten Basmati med ursprung i Indien som importeras utanför ordningen i förordning (EEG) nr 3877/86 skall nedsättas med 250 ecu/ton (artikel 4 i förordning (EG) nr 1573/95).
- (⁸) Importtullen för råris av sorten Basmati med ursprung i Pakistan som importeras utanför ordningen i förordning (EEG) nr 3877/86 skall nedsättas med 50 ecu/ton (artikel 4 i förordning (EG) nr 1573/95).
- (⁹) Tull som fastställts i den Gemensamma tulltaxan.

BILAGA II

Beräkning av importtull inom rissektorn

	Paddyris	Indicaris		Japonicaris		Brutet ris
		Råris	Helt slipat ris	Råris	Helt slipat ris	
1. Importtull (ecu/ton) (¹)	(²)	325,08	597,53	309,22	566,24	(²)
2. Bearkningsfaktorer:						
a) Cif-pris ARAG (\$/ton)	—	405,35	430,70	N. Q.	437,85	—
b) Pris fritt ombord (\$/ton)	—	—	—	—	407,85	—
c) Sjöfrakt (\$/ton)	—	—	—	—	30	—
d) Källa	—	USDA	USDA	Operatör	Operatör	—

(¹) Vid import under månaden efter den månad då fastställandet sker, skall tullsatsen för import justeras enligt artikel 4.1 fjärde stycket i förordning (EG) nr 1573/95.

(²) Tull som fastställts i den Gemensamma tulltaxan.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2397/95**av den 11 oktober 1995****om fastställande av de högsta exportbidragen för olivolja för den tjugonde
anbudsinfordran enligt den stående anbudsinfordran som utfärdas genom
förordning (EG) nr 2517/94**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning nr 136/66/EEG av den 22 september 1966 om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter⁽¹⁾, senast ändrad genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige och genom förordning (EG) nr 3290/94⁽²⁾,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1650/86 av den 26 maj 1986 om bidrag och avgifter tillämpliga på export av olivolja⁽³⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

med beaktande av följande:

Genom kommissionens förordning (EG) nr 2517/94⁽⁴⁾ utfärdas en stående anbudsinfordran i syfte att bestämma exportbidragen för olivolja.

Genom rådets förordning (EEG) nr 990/93⁽⁵⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1380/95⁽⁶⁾, förbjuds handel mellan Europeiska gemenskapen och Jugoslavien (Serbien och Montenegro). Detta förbud gäller inte under vissa förhållanden som samtliga förtecknas i artiklarna 2, 4, 5 och 7 i den förordningen. Hänsyn bör tas till detta när bidragen fastställs.

I artikel 6 i förordning (EG) nr 2517/94 föreskrivs att de högsta beloppen för exportbidrag skall fastställas med

hänsyn särskilt till den rådande situationen och den förväntade utvecklingen på marknaden för olivolja inom gemenskapen och på världsmarknaden och på grundval av mottagna anbud. Kontrakt tilldelas varje anbudsgivare som lämnar in ett anbud som motsvarar det högsta exportbidraget eller ett lägre belopp.

I syfte att tillämpa ovan nämnda bestämmelser, bör de högsta exportbidragen fastställas till de nivåer som anges i bilagan.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för oljor och fetter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för olivolja för den tjugonde anbudsinfordran enligt den stående anbudsinfordran som utfärdas genom förordning (EG) nr 2517/94 fastställs i bilagan på grundval av de anbud som lämnas in senast den 9 oktober 1995.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 12 oktober 1995.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 oktober 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr 172, 30.9.1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EGT nr L 349, 31.12.1994, s. 105.

⁽³⁾ EGT nr L 145, 30.5.1986, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT nr L 268, 19.10.1994, s. 3.

⁽⁵⁾ EGT nr L 102, 28.4.1993, s. 14.

⁽⁶⁾ EGT nr L 138, 21.6.1995, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 11 oktober 1995 om fastställande av de högsta exportbidragen för olivolja för den tjugonde anbudsinfordran enligt den stående anbudsinfordran som utfärdas genom förordning (EG) nr 2517/94

(ecu/100 kg)

Produktkod	Bidragsbelopp ⁽¹⁾
1509 10 90 100	45,35
1509 10 90 900	—
1509 90 00 100	54,10
1509 90 00 900	—
1510 00 90 100	12,00
1510 00 90 900	—

⁽¹⁾ Exportbidrag till Jugoslavien (Serbien och Montenegro) får beviljas endast om villkoren i den ändrade förordningen (EEG) nr 990/93 beaktas.

Anm.: Produktkoder och fotnoter definieras i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 3846/87.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2398/95
av den 11 oktober 1995
om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1863/95⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1502/95 av den 29 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för regleringsåret 1995/96 för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1817/95⁽⁴⁾, särskilt artikel 2.1 i denna, och

med beaktande av följande:

I artikel 10 i förordning (EEG) nr 1766/92 föreskrivs att när de produkter som avses i artikel 1 i den förordningen importeras skall de tullsatser som föreskrivs i den gemensamma tulltaxan tas ut. För de produkter som avses i punkt 2 i denna artikel skall emellertid importtullen vara lika med det interventionspris som gäller för dessa produkter vid importen ökat med 55 %, minskat med det cif-importpris som gäller för försändelsen i fråga.

Enligt artikel 10.3 i förordning (EEG) nr 1766/92 skall cif-importpriserna beräknas på grundval av de representativa priserna för produkten i fråga på världsmarknaden.

I förordning (EG) nr 1502/95 fastställs tillämpningsföreskrifter för regleringsåret 1995/96 för förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn.

Importtullarna skall tillämpas tills ett nytt fastställande träder i kraft. De förblir likaså gällande om det inte finns någon börsnotering för referenssort som avses i bilaga II i förordning (EG) nr 1502/95 under två veckor före nästa period för fastställande.

För att få systemet för importtullar att fungera normalt bör vid beräkningen av dessa tullar de representativa marknadskurser som fastställs under en referensperiod för de flytande valutorna fortsätta att tillämpas.

Tillämpningen av förordning (EG) nr 1502/95 medför att det skall fastställas importtullar enligt bilagan i denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Importtullarna inom spannmålssektorn som avses i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92 skall fastställas i bilaga I i denna förordning på grundval av de faktorer som tas upp i bilaga II.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 12 oktober 1995.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 oktober 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT nr L 179, 29.7.1995, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 147, 30.6.1995, s. 13.

⁽⁴⁾ EGT nr L 175, 27.7.1995, s. 23.

BILAGA I

Importtullar för de produkter som tas upp i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92

KN-nummer	Produkt	Tull på import som sker land-, flod- eller havsvägen från hamnar i Medelhavet, Svarta havet eller Östersjön (ecu/ton) ⁽¹⁾	Tull på import som sker havsvägen från övriga hamnar ⁽²⁾ (ecu/ton) ⁽¹⁾
1001 10 00	Durumvete ⁽²⁾	0,00	0,00
1001 90 91	Vanligt vete, för utsäde	10,57	0,57
1001 90 99	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde ⁽⁴⁾	10,57	0,57
	av medelhög kvalitet	29,06	19,06
	av låg kvalitet	36,82	26,82
1002 00 00	Råg	67,32	57,32
1003 00 10	Korn, för utsäde	67,32	57,32
1003 00 90	Korn av annat slag än för utsäde ⁽⁴⁾	67,32	57,32
1005 10 90	Majs för utsäde av annat slag	83,51	73,51
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde ⁽⁴⁾	83,51	73,51
1007 00 90	Sorghum av andra slag än för utsäde	73,42	63,42

⁽¹⁾ Vid import under månaden för fastställandet skall beloppen på importtullen justeras enligt artikel 2.1 tredje stycket i förordning (EG) nr 1502/95.

⁽²⁾ För durumvete som inte uppfyller den minimikvalitet som avses i bilaga I i förordning (EG) nr 1502/95, skall den tullsats tillämpas som fastställts för vanligt vete av låg kvalitet.

⁽³⁾ För produkter som anländer till gemenskapen via Atlanten (artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1502/95 kan importören erhålla en nedsättning av tullarna med

— 3 ecu/ton om lossningshamnen ligger i Medelhavet,

— 2 ecu/ton om lossningshamnen ligger i Irland, Förenade kungariket, Danmark, Sverige, Finland eller vid den Iberiska halvöns atlantkust.

⁽⁴⁾ När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1502/95 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 8 ecu/ton.

BILAGA II

Faktorer för beräkning av tullar (perioden 27.9.1995 – 10.10.1995):

1. Genomsnittet för tvåveckorsperioden före dagen för fastställande:

Börsnotering	Minneapolis	Kansas-City	Chicago	Chicago	Mid-America	Mid-America
Produkt (% proteiner vid 12 % vattenhalt)	HRS2. 14 %	HRW2. 11 %	SRW2	YC3	HAD2	US barley 2
Notering (ecu/ton)	136,95	138,91	135,19	93,14	182,91 (¹)	97,96 (¹)
Tillägg för golfen (ecu/ton)	—	13,66	9,61	11,07	—	—
Tillägg för Stora sjöarna (ecu/ton)	17,76	—	—	—	—	—

(¹) Fob Duluth.

2. Kostnader för fraktsatser: Mexikanska golfen – Rotterdam: 13,11 ecu/ton, Stora sjöarna/St. Laurent – Rotterdam: 29,46 ecu/ton.

3. Tillskott (artikel 4.2 tredje stycket i förordning (EG) nr 1502/95: 0,00 ecu/ton).

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 26 juli 1995

om övergångsåtgärder som krävs för att underlätta inrättande och föreskriven användning av provisoriska förteckningar över inrättningar i tredje land som godkänts för export av animalieprodukter till gemenskapen

(Text av betydelse för EES)

(95/417/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 95/408/EG av den 22 juni 1995 om villkor för upprättande under en övergångsperiod av provisoriska förteckningar över inrättningar i tredje land varifrån medlemsstaterna har tillstånd att importera vissa produkter av animaliskt ursprung, fiskeriprodukter och levande tvåskaliga blötdjur⁽¹⁾, särskilt artikel 7 i denna, och

med beaktande av följande:

Upprättande av förteckningar över inrättningar ingår i strävandena att harmonisera villkoren för import av animalieprodukter från tredje land. Antagandet av sådana förteckningar har konsekvenser med avseende på organisationen av veterinärkontroller av animalieprodukter med ursprung i tredje land.

Det bör särskilt fastställas övergångsåtgärder beträffande frekvensen av de kontroller som skall verkställas vid de yttre gränserna. I detta avseende har kommissionen genom beslut 94/360/EG av den 20 maj 1994 om minskad frekvens av fysiska kontroller av partier av vissa produkter vid import från tredje land enligt direktiv 90/

675/EEG⁽²⁾, senast ändrad genom beslut 95/270/EG⁽³⁾, fastställt en harmoniserad tillämpning av minskade frekvenser från och med den 1 februari 1996.

Den föreskrivna tillämpningen av provisoriska förteckningar över inrättningar leder i avvaktan på tillämpningen av de frekvenser som fastställs enligt artikel 1.1 i beslut 94/360/EG till att tidigare tillämpad frekvens bibehålls.

Upprättandet av provisoriska förteckningar över inrättningar kräver en begränsning av tillämpningsområdet för bestämmelserna i artikel 8 i rådets direktiv 90/675/EEG av den 10 december 1990 om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter som förs in i gemenskapen från tredje land⁽⁴⁾.

Bestämmelserna i detta beslut bör tas upp till ny prövning sedan artikel 30 i direktiv 90/675/EEG har ändrats.

De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bestämmelserna i artikel 8 i direktiv 90/675/EEG skall tillämpas på produkter för vilka gemenskapen fattat beslut att upprätta

⁽²⁾ EGT nr L 158, 25.6.1994, s. 41.

⁽³⁾ EGT nr L 165, 15.7.1995, s. 24.

⁽⁴⁾ EGT nr L 373, 31.12.1990, s. 1.

⁽¹⁾ EGT nr L 243, 11.10.1995, s. 17.

- en förteckning över godkända tredje länder,
- en förteckning över godkända inrättningar (djurhälsa och folkhälsa), och
- ett intygsformulär (djurhälsa och folkhälsa).

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall genomföra identitetskontroll på den plats där de fysiska kontrollerna genomförs och i förekommande fall samtidigt med dessa kontroller.

2. I de fall som anges i artikel 8.4 i direktiv 90/675/EEG skall identitetskontroll och fysisk kontroll genomföras vid den i förväg utvalda gränskontrollstation som är bestämmelseort, förutsatt att produkterna inte lossas eller att de omlastas från ett lufttransportmedel eller fartyg till ett annat inom flygplatsens eller ankomsthavnens tullklaringsområde för vidare befordran till den i förväg utvalda gränskontrollstation som är bestämmelseort.

Artikel 3

När enligt artikel 8.3 i direktiv 90/675/EEG antagna bestämmelser om kontrollfrekvens trätt i kraft skall medlemsstaterna tillämpa dessa.

I avvaktan på dessa bestämmelser skall medlemsstaterna

- genomföra identitetskontroll och fysisk kontroll med den frekvens som gällde i området före den 1 juli 1992,
- meddela kontrollfrekvensen till kommissionen och till övriga medlemsstater.

Artikel 4

Detta beslut träder i kraft den 1 februari 1996.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 26 juli 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

EFTA:S STÄNDIGA KOMMITTÉ

BESLUT AV EFTA:S STÄNDIGA KOMMITTÉ

nr 2/95/SK

av den 18 maj 1995

om ändring av procedurreglerna för EFTA:s ständiga kommitté

EFTA:S STÄNDIGA KOMMITTÉ HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av avtalet om upprättandet av EFTA:s ständiga kommitté, justerat i det protokoll som justerat avtalet om upprättandet av EFTA:s ständiga kommitté, nedan kallat avtalet, särskilt artikel 7 i detta,

med beaktande av EFTA:s ständiga kommittés beslut nr 1/94/SK av den 10 januari 1994 om antagandet av procedurreglerna för EFTA:s ständiga kommitté,

med beaktande av ikraftträdandet av avtalet för Liechtenstein den 1 maj 1995, och

med beaktande av följande:

Procedurreglerna för EFTA:s ständiga kommitté måste ändras med anledning av ikraftträdandet av avtalet för Liechtenstein.

HÄRIGENOM FATTAS FÖLJANDE BESLUT.

Artikel 1

Artikel 11.1 i procedurreglerna för EFTA:s ständiga kommitté skall ersättas med följande:

"1. För beslutsförmåga krävs företräde från två EFTA-stater."

Artikel 2

Detta beslut skall träda i kraft omedelbart.

Artikel 3

Detta beslut skall publiceras i EES-delen av, och i EES-tillägget till, *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 18 maj 1995.

På ständiga kommitténs vägnar

Eivinn BERG

Ordförande
